

แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง

การศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

GUIDELINES FOR INSTRUCTIONAL SUPERVISION OF ENGLISH TEACHERS
IN PRIMARY SCHOOLS DEPARTMENT OF EDUCATION
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISATRATION

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Supervision and Curriculum

Development

Department of Educational Policy Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

วิไลพร ชิมชาติ : แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (GUIDELINES FOR INSTRUCTIONAL SUPERVISION OF ENGLISH TEACHERS IN PRIMARY SCHOOLS DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. จุไรรัตน์ สุตรุง, 258 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเสนอแนวทางในการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ดำเนินการเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประชากร คือ โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 431 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 431 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของการต้องการจำเป็นโดยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI) ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จาก ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้นิเทศการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน รวม 15 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร 1) ควรกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ 2) ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตร Jolly phonics เป็นหลักสูตรเพิ่มเติมทุกโรงเรียน 3) ต้องมีนโยบายให้ครูจัดทำและส่งแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประจำ ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 4) ควรนิเทศการสอนครูผู้สอนโดยการนิเทศแบบคลินิก Lesson Study, Instructional Rounds หรือ Mini Observation เป็นต้น ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 1) ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) 2) ควรจัดศึกษานิเทศก์ภาษาอังกฤษให้มีจำนวนเพียงพอที่จะสามารถนิเทศครูภาษาอังกฤษได้ทุกโรงเรียน 3) ส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติ ร่วมกับโรงเรียนในเครือข่ายหรือสำนักงานเขต จัดกิจกรรมร่วมกัน 4) ควรจัดตารางสอนให้ครูไทยเข้าสอนควบคู่กับครูชาวต่างชาติ 5) ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนและต้องส่งรายงานการอบรมทุกครั้ง ด้านสื่อการเรียนการสอน 1) ควรจัดอบรมครูโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย ผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งสื่อมัลติมีเดีย สื่อวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ 2) ส่งเสริมให้ครูศึกษาและเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี มัลติมีเดียต่างๆ ด้านการวัดผลและประเมินการเรียนรู้ 1) สนับสนุนและส่งเสริมการใช้โปรแกรมสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS 2) ควรจัดอบรมเกี่ยวกับการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป (CEFR) 3) สนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าย ประชุมและวางแผนการทำงาน พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง การศึกษา ปลายมือชื่อนิสิต
 ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ปีการศึกษา 2560

5983879227 : MAJOR SUPERVISION AND CURRICULUM DEVELOPMENT

KEYWORDS:

WILAIORN CHIMCHAT: GUIDELINES FOR INSTRUCTIONAL SUPERVISION OF ENGLISH TEACHERS IN
PRIMARY SCHOOLS DEPARTMENT OF EDUCATION BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION.
ADVISOR: ASST. PROF. JURAIAT SUDRUNG, Ph.D., 258 pp.

The current research endeavor aimed to first, study the current teachers' expectations in terms of instructional supervision of English teachers. Second, the research sought to suggest instructional supervision approaches for English teachers. The current study was carried out in 2 parts. The first part was the study of current teachers' expectations concerning instructional supervision of English teachers. The sample consisted of 431 primary schools and 431 English teachers in primary schools, each of which was selected from each school by purposive sampling. The tools used in the study was one questionnaire with 4 rating scales, including curriculum, instruction, instructional media, and assessment. The data was analyzed by using SPSS and Modified Priority Needs Index (PNI). The second part was the study of instructional supervision approaches whose data was collected by means of interviews of 5 supervisors, 5 school directors, and 5 English teachers (15 people in total). The tool for data collection was a semi-structured interview and content analysis in order to suggest instructional supervision approaches.

The study result showed that in terms of the curriculum in instructional supervision, first, there should be a policy that second a systematic instructional supervision. Second, training programs should be organized for better understanding of the improvement of English curriculum for students in Bangkok such as English in the local community, Jolly phonics and so on. These should be elective courses in schools. Third, there should be a policy that directs teachers to regularly organize a management plan for learning, follow-up, and assessment. Fourth, teachers should be supervised by lesson study, instructional rounds, or mini observation. Regarding instructional activities, teachers should be trained to be familiar with the new approach to teach English based on CEFR 2. The training should be in a large enough scale to accommodate teachers from all schools. Foreign teachers and Thai teachers should be supported to cooperate with schools in the district to organize such activities as English Boot Camp. Moreover, Thai teachers and foreign teachers should be co-teachers. Teachers should be supported to attend the training concerning instructional planning and a report of each training course should be required. With regards to instructional media, teachers in schools and networks should be supported to produce a variety of instructional media teaching English, including multimedia, materials, tools, and online publishing. Furthermore, teachers should be encouraged to adopt technology in the instruction such as multimedia like Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro, and more. In the assessment, modern assessment programs and tools should be introduced such as online assessment programs like SPSS, School MIS, and more. Additionally, academic forums should be held to evaluate English proficiency levels based on CEFR 3. Last but not least, it is suggested that teachers in the network should have a conference in order to plan and develop various assessment methods.

Department: Educational Policy Management and Leadership Student's Signature

Advisor's Signature

Field of Study: Supervision and Curriculum
Development

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้มอบคำแนะนำและคำปรึกษาที่ดี ด้วยความกรุณา แนะนำและการช่วยเหลือที่ดี ยิ่ง ทั้งในเชิงวิชาการ หลักคิดในการดำเนินชีวิต ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีรักษ์ มีแจ่ม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.บุณชริกา บุลภักดี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ดร.บุษราคัม ศรีจันทร์ อาจารย์ ดร.กิริติ คุวสานนท์ และ ดร.ผกาวรรณ นันทวิชิต ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อคิดและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ในเชิงวิชาการ เพื่อนำมาปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอขอบคุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้นิเทศการสอน ที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์ โดยเสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอบพระคุณท่านผู้บริหาร เพื่อน พี่ น้อง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร ที่ช่วยกรุณาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างผลการวิจัยในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้อง เพื่อน ๆ และผู้เกี่ยวข้องทุกคนที่คอยสนับสนุนและให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
สารบัญตาราง.....	12
บทที่ 1 บทนำ.....	13
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	13
คำถามการวิจัย.....	15
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	15
ขอบเขตของการวิจัย.....	16
ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	16
ขอบเขตเนื้อหา.....	16
นิยามเชิงปฏิบัติการ.....	17
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
ตอนที่ 1 การนิเทศการสอน.....	21
1.1 ความหมายของการนิเทศการสอน.....	21
1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน.....	22
1.3 หลักการของการนิเทศการสอน.....	24
1.4 กระบวนการนิเทศการสอน.....	27
1.5 บทบาทและหน้าที่ของผู้นิเทศการสอน.....	29

1.6 พฤติกรรมการนิเทศการสอน	36
1.7 กิจกรรมการนิเทศการสอน	42
ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	44
2.1 ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ	44
2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	53
2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	94
2.4 ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้.....	98
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	124
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	126
ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอน ภาษาอังกฤษ.....	126
วิธีวิจัย 126	
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	126
กลุ่มตัวอย่าง	126
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	126
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	127
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	128
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	129
ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	129
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	131
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร.....	132
1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	132

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร 134	134
ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร..... 146	146
1. ด้านหลักสูตร..... 146	146
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน..... 147	147
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน..... 148	148
4. ด้านการวัดผลและประเมินการเรียนรู้..... 148	148
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 150	150
1. สรุปผลการวิจัย 151	151
1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 151	151
1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน.. 151	151
1.3 แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ..... 156	156
2. อภิปรายผลการวิจัย..... 159	159
2.1 ด้านหลักสูตร 159	159
2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน..... 161	161
2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน..... 164	164
2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 165	165
3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย..... 168	168
3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ 168	168
3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 169	169
รายการอ้างอิง..... 170	170
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ..... 180	180

ญ

หน้า

ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	182
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	188
ภาคผนวก ง ตารางการวิเคราะห์ตารางเนื้อหาการสัมภาษณ์.....	221
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	258

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....17

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์สอน ระดับการศึกษา วิชาเอก ระดับชั้นที่สอนการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ.....	132
ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง การนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวม.....	134
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง การนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร	135
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง การนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	138
ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อการเรียนการสอน.....	142
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง การนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	144

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคมและสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ประเทศต่างๆ ทั่วโลกให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาคและของโลกควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ รวมถึงสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (แผนการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นล้วนส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันซึ่งต้องติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ นอกจากนั้นสังคมโลกปัจจุบันซึ่งให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารการศึกษาการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญ กับภาษาอังกฤษโดยกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็น 1 ใน 8 สาระการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจถึง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเลือกใช้วิธีสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีโครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (สำนักการศึกษา, 2560)

นอกจากนี้ มีสถาบันการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน O-NET ทดสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครมีทั้งหมด 431 โรงเรียน พบว่าผลการทดสอบของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ดังตาราง

ตารางเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการสอบระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาอังกฤษ ระดับประเทศและระดับสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555-2559

ปีการศึกษา \	คะแนนเฉลี่ย ระดับประเทศ	คะแนนเฉลี่ย ระดับสังกัดกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2555	36.99	34.60
ปีการศึกษา 2556	33.82	31.78
ปีการศึกษา 2557	36.02	33.54
ปีการศึกษา 2558	40.31	39.03
ปีการศึกษา 2559	34.59	34.04

ที่มา: กลุ่มงานประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ ผลการสอบระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ ย้อนหลัง 5 ปี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของระดับประเทศ ซึ่งปัจจัยสำคัญ ที่ส่งผลต่อผลการทดสอบระดับชาติส่วนหนึ่งเกิดจากครูขาดทักษะและเทคนิคการพัฒนาตนเอง อีกทั้งครูยังไม่เข้าใจระบบการจัดการเรียนการสอนมากนัก ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ (กลุ่มงานนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร,2560)

วิธีการที่จะช่วยให้ครูมีการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้น ต้องมีการพัฒนาครู ซึ่งจะช่วยในการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์และวางเป้าหมายที่สามารถตอบสนองการพัฒนาคุณภาพที่สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ ที่ 2 ยุทธศาสตร์ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาที่มุ่งหวังให้มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภทและมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพครู (สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ,2560) สอดคล้องกับ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2560) ที่ได้ระบุถึงการพัฒนาคุณภาพครู มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด ความสามารถและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่หน่วยงานกำหนด

การพัฒนาครูนั้นทำได้หลายวิธี แต่วิธีหนึ่งที่น่าจะส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การนิเทศการสอน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาครูให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนและการศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการนิเทศ คือ การปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยอาศัยการนิเทศช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ การใช้และสร้างสื่อนวัตกรรมด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนหรืองานในวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดตามเป้าหมาย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อทราบถึงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พร้อมเสนอแนวทางการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาครูและนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาให้มีการจัดการนิเทศการสอนในโรงเรียนอันจะส่งผลในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร
2. แนวทางในการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเสนอแนวทางในการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาเอกภาษาอังกฤษโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 431 โรงเรียน จำนวนครู 1,230 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane 1973 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประมาณ 301 คน เนื่องจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาแต่ละโรงเรียนมีความหลากหลายด้านการนิเทศการสอนจึงเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจาก 43 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวมครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 431 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ คือ ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้นิเทศการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน รวม 15 คน

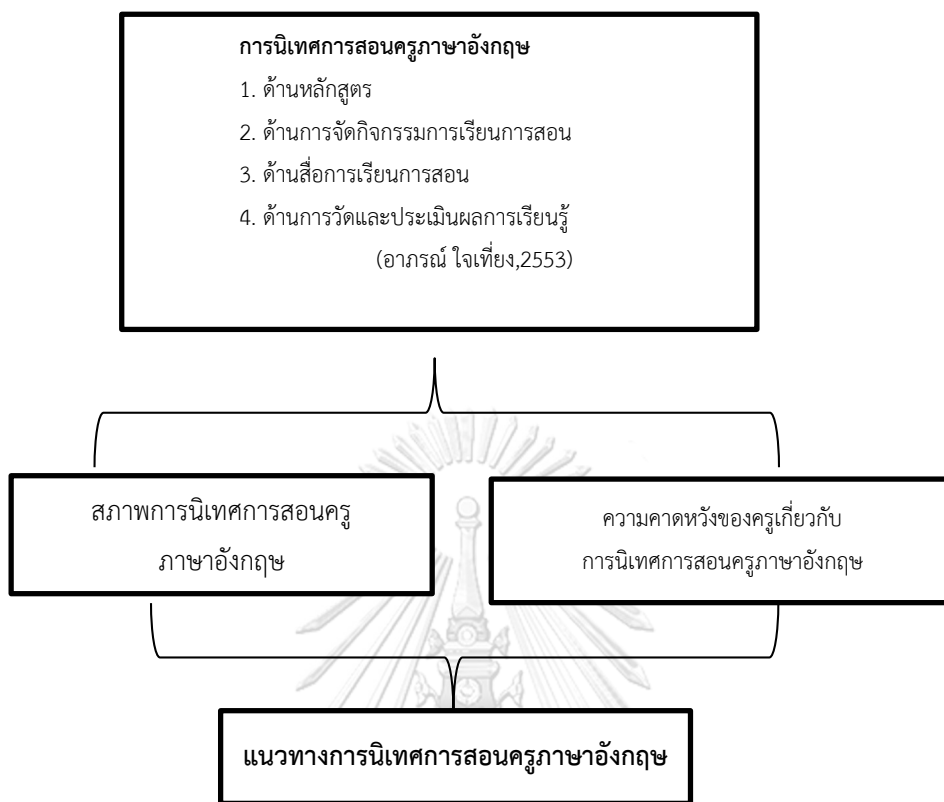
ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกรอบแนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษา ได้ประมวลกรอบเนื้อหา อารมณ์ใจเพียง (2553) เกี่ยวกับสภาพการนิเทศการสอน ความคาดหวังของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยดังนี้

การนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามเชิงปฏิบัติการ

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

การนิเทศการสอน หมายถึง การปฏิบัติการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาที่ครอบคลุมการปฏิบัติทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

วิจัยครั้งนี้ ประโยชน์ที่ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับ คือ

1. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการดำเนินการนิเทศการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนยิ่งสูงขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ในการพัฒนาครู

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การนิเทศการสอน

- 1.1 ความหมายของการนิเทศการสอน
- 1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน
- 1.3 หลักการของการนิเทศการสอน
- 1.4 กระบวนการนิเทศการสอน
- 1.5 บทบาทและหน้าที่ของผู้นิเทศการสอน
- 1.6 พฤติกรรมการนิเทศการสอน
- 1.7 กิจกรรมการนิเทศการสอน

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.1 ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 - 2.1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 2.1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 2.1.3 ความสำคัญของหลักสูตร
 - 2.1.4 หลักสูตรภาษาอังกฤษ
- 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.2.3 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- 2.2.5 วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.2.6 การสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ
- 2.2.7 องค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.3.1 ความหมายของสื่อการเรียนการสอน
 - 2.3.2 ประเภทของสื่อการสอน
 - 2.3.3 การประเมินสื่อการสอน
- 2.4 ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 - 2.4.1 ความหมายของการวัดผล
 - 2.4.2 ความหมายของการประเมินผล
 - 2.4.3 จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 2.4.4 ประเภทของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 2.4.5 หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 2.4.6 เครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 2.4.7 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ตอนที่ 1 การนิเทศการสอน

1.1 ความหมายของการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งของกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาควบคู่ไปกับการเรียนการสอน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการนิเทศการสอนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

Glickman (1981) ได้ให้ทัศนะว่า การนิเทศการสอนเป็นชุดย่อย (Subset) ของการนิเทศการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการสำหรับปรับปรุงงานและหน้าที่ในชั้นเรียนและกิจกรรมที่ดำเนินในโรงเรียนโดยกระทำหรือทำงานกับครูโดยตรง

Good (1983) มีทัศนะว่า การนิเทศการสอน หมายถึง ความพยายามทุกอย่างของเจ้าหน้าที่การศึกษาในการแนะนำครูหรือบุคลากรทางศึกษาให้รู้วิธีการปรับปรุงการสอนเพื่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ เป็นการพัฒนาครูทุกด้าน ทั้งการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการสอน การปรับปรุงเนื้อหาการสอน ปรับปรุงวิธีสอนรวมทั้งช่วยปรับการวัดและประเมินผลการสอน

Wiles และ Lowell (1983) นิเทศการสอน หมายถึง การดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการสอนของครูในระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะปรับปรุงสภาพการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Harris (1985) กล่าวว่า การนิเทศการสอนคือสิ่งที่ฝ่ายบุคลากรของโรงเรียนที่ได้กระทำต่อบุคลากรหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อธำรงรักษาหรือเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานของโรงเรียนในลักษณะที่มุ่งเน้นให้เกิดผลโดยตรงกับกระบวนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

Sullivan และ Glanz (2013) ได้เสนอความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวกับการนิเทศการสอนว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด และต้องอาศัยความร่วมมือ ทั้งยังเป็นกระบวนการที่ดึงครูเข้ามามีส่วนร่วมในการพูดคุยปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อปรับปรุงพัฒนาการสอนของครูและการเรียนรู้ของผู้เรียน

กรองทอง จิตรเดชากุล (2550) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอน คือ พฤติกรรมอย่างหนึ่งทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในองค์การและมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

อารมณ ฉนวนวิจิตร (2551) กล่าวว่า การเป็นผู้นำที่ส่งเสริมการสอนและการเรียนการสอน การสอนจึงไม่ใช่งานตามหน้าที่สำหรับศึกษานิเทศก์เท่านั้น แต่หมายถึงผู้นำทางการสอนทุกคน ตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ตลอดจนครูทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ที่ต้องช่วยกันรับผิดชอบเพื่อช่วยให้สถานศึกษาบรรลุเป้าหมายได้มาตรฐานตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2551) มีทัศนะว่า การนิเทศการสอนเป็นส่วนย่อยของการนิเทศ การศึกษา มุ่งพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือ ระหว่างผู้นิเทศและครูรวมทั้งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเพื่อช่วยเหลือครูในการพัฒนา ทักษะวิชาชีพให้สูงขึ้น

วัชรมา เล่าเรียนดี (2552) ได้อธิบายว่า การนิเทศการสอน คือ การช่วยเหลือ สนับสนุนให้ครู สามารถพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเพื่อให้เกิดพัฒนาการด้าน การเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูล ที่ได้จากการสังเกตการสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพต่อไป

ชาญชัย อาจิมสมาจาร (2553) ได้สรุปความหมายของการนิเทศการสอนว่าเป็นกระบวนการ ทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิผล ผู้นิเทศต้องใช้ความรู้ของการจัดองค์กร ภาวะผู้นำ การสื่อความหมายและหลักการสอนในการทำงาน ร่วมกับครูในการปรับปรุงการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การนิเทศการสอนคือส่วนหนึ่งของการ นิเทศการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการการทำงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย เพื่อส่งเสริม ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครูในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพที่ดีขึ้นซึ่งส่งผลให้ประสิทธิผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนก้าวหน้าและพัฒนาขึ้น

1.2 จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน

การดำเนินการนิเทศการสอนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพนั้น สมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนิเทศมีความเข้าใจ มองเห็นเป้าหมาย และแนวทางในการดำเนินการที่ชัดเจนร่วมกันมีนักวิชาการทางการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวคิด เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอนไว้ ดังนี้

Alfongso, Firth และ Neville (1981) มีทัศนะว่า การนิเทศการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธี หรือแนวทางในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนของครูให้บรรลุตาม เป้าหมายของโรงเรียน

Wiles และ Lovell (1983) ได้กล่าวไว้ว่า การนิเทศการสอนเป็นการแสดงพฤติกรรมที่มีการเตรียมการอย่างเป็นระบบและมีแผนการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูมีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

Good (1973) กล่าวว่า การนิเทศการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนเกิดความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครู ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยเหลือในการจัดสรรเครื่องมือ อุปกรณ์การศึกษาและช่วยในการเลือกและปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอน

Adams และ Dickey (1986) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอนไว้โดยพอสรุปได้ ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ครูกู้ค้นหาและรู้วิธีทำงานด้วยตนเอง
2. เพื่อช่วยให้ครูจำแนกและวิเคราะห์ปัญหาของตนเอง
3. เพื่อช่วยให้ครูรู้สึกมั่นคงและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
4. เพื่อช่วยให้ครูกู้เคยกับแหล่งวิทยาการ
5. เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจปรัชญาและความต้องการทางการศึกษา
6. เพื่อช่วยเผยแพร่ให้ชุมชนเข้าใจถึงแผนการศึกษาของโรงเรียนและช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนนั้น

กรองทอง จิระชากุล (2550) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการนิเทศการสอน ไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารหรือคณะกรรมการการนิเทศการสอนมีความเข้าใจและปฏิบัติการนิเทศภายในร่วมกัน
2. เพื่อพัฒนาความสามารถของครู
3. เพื่อช่วยเหลือครูในการจัดสรรสื่อตลอดจนพัฒนาการเรียนการสอน
4. เพื่อให้ครูเกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพ

วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2556) ได้สรุปว่าจุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน คือ การส่งเสริมพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครูซึ่งส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยอาศัยการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติด้านการพัฒนาหลักสูตร เทคนิควิธีการเรียนการสอนใหม่ๆ การสร้างและใช้สื่อนวัตกรรมด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครู

สามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน หรืองานในวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

จากทัศนะของนักวิชาการข้างต้น อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการนิเทศการสอน คือหาวิธีหรือแนวทางในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียน

1.3 หลักการของการนิเทศการสอน

นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักการของการนิเทศการสอนไว้ ดังนี้

Burton และ Brueckner (1955) ได้กล่าวถึงหลักการนิเทศการสอนดังนี้

1. การบริหาร คือ ต้องคำนึงถึงการจัดเตรียมการอำนวยความสะดวกในด้านวัสดุอุปกรณ์ ต่างๆและการดำเนินงานโดยทั่วไป

2. การนิเทศต้องคำนึงถึงการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

3. การบริหารและการนิเทศมีบทบาทหน้าที่ที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การดำเนินงาน ทั้งสองอย่างจะต้องดำเนินไปเป็นคู่ขนานกัน มีความสอดคล้องกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็น ส่วนประกอบของกันและกัน และรับผิดชอบภารกิจในการดำเนินงานของโรงเรียนร่วมกัน

4. การนิเทศที่ดี คือ ต้องอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาและวิทยาศาสตร์

5. การนิเทศที่ดี คือ ต้องอยู่บนพื้นฐานของปรัชญาประชาธิปไตย

6. การนิเทศที่ดี ต้องใช้วิธีการหรือกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และมีเจตคติที่ดีต่อ กระบวนการและคำนึงถึงการปรับเปลี่ยนทางการศึกษาของสังคม การหาแนวทางที่ดี เพื่อนำมา ประยุกต์ให้สอดคล้องตามกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการของนักเรียนแต่ละบุคคลด้วย

7. การนิเทศที่ดีนั้นต้องอยู่บนสถานการณ์ที่มีการควบคุมทางวิทยาศาสตร์ที่แน่นอน ดังนั้น จะต้องหาวิธีการเพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีการปรับปรุงในทางที่ ดีขึ้น รวมถึงการประเมินผลผลิตและกระบวนการดำเนินการด้วย

8. การนิเทศที่ดีเป็นการสร้างสรรค์และพยายามคิดค้นพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องไปเรื่อยๆ ไม่มีการสิ้นสุด

9. การนิเทศที่ดีจะต้องมีการดำเนินการด้วยวิธีการที่มีระบบระเบียบ มีการประสานการ ปฏิบัติการอย่างเป็นแบบแผน และดำเนินการไปเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง

10. การนิเทศที่ดีจะต้องพิจารณาให้ความสำคัญกับผลที่ได้รับ

11. การนิเทศที่ดีจะต้องเป็นวิชาชีพ คือเป็นการแสวงหาวิธีการต่างๆเพื่อประเมินบุคลากร กระบวนการ และผลลัพธ์ที่ได้รับ แล้วจะก้าวไปสู่กระบวนการที่เป็นมาตรฐาน และสามารถนิเทศตนเองได้

Wiles (1967) ได้เสนอแนะหลักการนิเทศไว้ดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับครูทุกคนและแสดงให้เห็นว่าต้องการความร่วมมือจากเขา
2. แผนงานและความก้าวหน้าเป็นผลมาจากงานที่เป็นทีม
3. หาโอกาสพบปะพูดคุยสังสรรค์
4. เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนแสดงความคิดเห็น เป็นการสนับสนุนความคิดริเริ่ม
5. เป็นมิตรกับทุกคนทั่วไป
6. ร่วมปรึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
7. พิจารณาปัญหาของสมาชิกหรือให้เกิดความสนใจร่วมกัน
8. หากผู้นิเทศทำงานอย่างมีชีวิตชีวา หมุ่มคณะก็จะไปในลักษณะเดียวกัน
9. บทบาทของศึกษานิเทศก์ คือ การประสานงานและช่วยเหลือทางวิชาการ
10. ฟังมากกว่าพูด
11. งานของกรนิเทศย่อมมาจากปัญหาของสมาชิก
12. วางแผนงานตามแผนของหมู่คณะ
13. แยกแยะตำแหน่งหน้าที่และความเป็นเพื่อนในหมู่คณะออกจากกัน
14. พยายามใช้ประสบการณ์ ความรู้และความสามารถของครูอาวุโสให้เกิดประโยชน์
15. ตัดสินใจเด็ดขาด ทันต่อเหตุการณ์
16. เอาใจใส่งานในหน้าที่เป็นอย่างดี
17. สํารวจและปรับปรุง พัฒนาตนเองอยู่เสมอ
18. สนใจและเอาใจใส่สวัสดิภาพของสมาชิก
19. มีความรับผิดชอบสูง และปลูกฝังความรับผิดชอบต่อให้แก่หมู่คณะ

Marks และ King-Stoops (1985) ได้เสนอหลักการของการนิเทศการสอนโดยสรุปได้ดังนี้

1. การนิเทศการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาที่จะต้องอาศัยความร่วมมือซึ่งกันและกันของบุคลากรในโรงเรียน เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษาได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ทั้งยังช่วยปรับทัศนคติและสัมพันธภาพระหว่างบุคลากรให้ดีขึ้น

2. ครูทุกคนมีความต้องการและมุ่งหวังจะได้รับการช่วยเหลือด้านการนิเทศการสอนจึงควรปรับการนิเทศการสอนให้ตรงกับความต้องการของครูแต่ละคน

3. โรงเรียนควรจัดตั้งคณะบุคคลที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการการนิเทศการสอน โดยเฉพาะ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งจัดงบประมาณด้านการนิเทศการสอนไว้ในงบประมาณประจำปี เพื่อวางแผนการนิเทศการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว

4. ครูมีความรับผิดชอบในการปรับโครงการของการนิเทศการสอนในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

5. การวัดประสิทธิผลของโครงการนิเทศการสอนควรกระทำโดยผู้ที่มีส่วนร่วมในโครงการ และผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ

Franseth (1992) ได้กล่าวถึงหลักการของการนิเทศการสอนไว้ 4 ประการ คือ

1. การนิเทศจะให้ผลสูงสุดในการปรับปรุงการเรียนการสอนก็ต่อเมื่อการนิเทศนั้นให้ความสำคัญกับวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและตั้งอยู่บนจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนโดยผ่านการพิจารณาทกลงร่วมกันของคณะครูและผู้นิเทศ

2. การนิเทศการสอนจะมีความหมายสำหรับครูก็ต่อเมื่อการนิเทศนั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและมีผลกับครูซึ่งเป็นผู้รับการนิเทศโดยตรง นั่นคือครูจะต้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาว่าจะให้ผู้นิเทศช่วยเหลือในเรื่องใด เพื่อตอบสนองความต้องการของตน

3. การนิเทศการสอนที่ดีจะต้องมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง ทำหาย และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันในการช่วยเหลือครู รวมทั้งจะต้องทำให้ครูรู้สึกว่าการนิเทศนั้นมีส่วนช่วยให้ตนพบวิธีที่ดีกว่าในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

4. การนิเทศการสอนให้ได้ผลควรใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ศึกษาปัญหาและรายละเอียดต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานก่อนการดำเนินการ

จากหลักการของการนิเทศการสอนข้างต้น สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการนิเทศการสอนเป็นกระบวนการที่อาศัยความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือ

ผู้บริหาร ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศ ตั้งแต่การวางแผนการนิเทศ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การนิเทศการกำหนดประเด็นในการนิเทศให้ตรงกับความต้องการการปฏิบัติการนิเทศ จนถึงการประเมินผลการนิเทศ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสามารถตอบสนองความต้องการของครูอันจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

1.4 กระบวนการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอนเป็นการดำเนินการที่มีแบบแผนและกระบวนการที่มีลำดับขั้นตอนเป็นระบบต่อเนื่อง นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการนิเทศการสอนไว้ ดังนี้

Copeland และ Boyan (1978) (อ้างถึงใน วิชาฯ เล่าเรียนดี 2556) กำหนดขั้นตอนการนิเทศไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre Observation Conference) การระดมพฤติกรรมของครูและของนักเรียนที่น่าสนใจหรือจำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนา การกำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานขั้นต่ำของพฤติกรรมที่ต้องการจะปรับปรุงและพัฒนา การเลือกหรือสร้างเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมนั้นๆ
2. ขั้นดำเนินการสังเกตการสอน (Observation) การสังเกตการสอนในชั้นเรียน บันทึกพฤติกรรม เป้าหมาย
3. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอน พิจารณาพฤติกรรมที่ควรคงไว้และเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงต่อไป
4. ขั้นประชุมหลังการสังเกตการสอน (Post Observation Conference) การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูหรือผู้รับการนิเทศ และร่วมกันพิจารณากลยุทธ์ในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านอื่นๆ ต่อไป

Wiles และ Lovell (1983) ได้กำหนดกระบวนการนิเทศการสอนไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผน
2. การปฏิบัติการนิเทศ
3. การสร้างขวัญและกำลังใจ
4. การประมวลผลการนิเทศ

Glatthorn (1984) ได้กำหนดกระบวนการและขั้นตอนการนิเทศการสอน 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
2. การวางแผนการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกับครู
3. การวางแผนการสังเกตการณ์สอน
4. การสังเกตการณ์สอน
5. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้
6. การวางแผนและการกำหนดวิธีการการประชุมเพื่อปรึกษาหารือ
7. การประชุมเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการสอนที่จะปรับปรุงหรือพัฒนา
8. การวางแผนในการสังเกตการณ์สอนครั้งต่อไป

Acheson and Gall (2003) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างผู้นิเทศกับครู ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ครูได้เสนอความคิดเห็นในประเด็นที่สนใจจะปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการเรียนการสอน
2. การสังเกตการณ์สอนซึ่งเป็นการสังเกตการณ์สอนที่ต้องมีการวางแผน กำหนดแนวทางการสังเกตการณ์สอน วันและเวลาที่ จะสังเกตการณ์สอน รวมทั้งวิธีการที่ เหมาะสมในการให้ข้อมูลย้อนกลับ
3. การประชุมเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป

Glickman, Gordon และ Ross-Gordon (2009) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

1. การประชุมก่อนการนิเทศการสอนร่วมกันกับครู
2. การสังเกตการณ์สอน
3. การวิเคราะห์ติดตามผลการสังเกตการณ์สอนและร่วมกันวางแผนการประชุมกับครู
4. การร่วมกันประชุมกับครูภายหลังการสังเกตการณ์สอน
5. การวิเคราะห์และพัฒนากระบวนการนิเทศการสอน

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

1. การประชุมร่วมกับครูก่อนการสังเกตการณ์สอน
2. การสังเกตการณ์สอนในชั้นเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความ และตีความหมายของข้อมูล การสังเกตการสอนและเตรียมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู

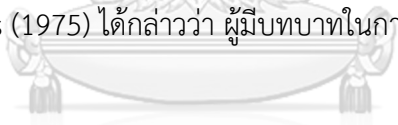

4. การประชุมร่วมกับครู เพื่อพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอนและการร่วมกันพิจารณาประเด็นที่ควรมีการปรับแก้ไขและพัฒนาต่อไป

จากความหมายข้างต้นอาจกล่าวได้ว่ากระบวนการนิเทศการสอน ประกอบด้วย 1) การวางแผน 2) การดำเนินการนิเทศ 3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ 4) การประเมินผลการนิเทศ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ผู้นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง

1.5 บทบาทและหน้าที่ของผู้นิเทศการสอน

การนิเทศการสอนมีความสำคัญและจำเป็นต้องมีการติดตาม คอยช่วยเหลือครูผู้สอนและจำเป็นต้องมีความช่วยเหลือแก้ไขปรับปรุงในจุดที่บกพร่อง ซึ่งการนิเทศการสอนเป็นงานที่มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับครูผู้สอน เพื่อส่งเสริมการสอนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากที่สุด ฉะนั้นการที่จะดำเนินการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพอย่างยั่งยืนนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการนิเทศการสอนของครูในชั้นเรียนนั้น มีหลายฝ่ายด้วยกัน

Lovell และ Wiles (1975) ได้กล่าวว่า ผู้มีบทบาทในการนิเทศการสอน มีดังนี้

1. ศึกษานิเทศก์
2. ผู้อำนวยการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองผู้อำนวยการ CHULALONGKORN UNIVERSITY
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน
5. หัวหน้าหมวดวิชา

Lucio และ McNeil (1979) ได้กล่าวถึง ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนในโรงเรียนมีดังนี้

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน
2. รองผู้อำนวยการ
3. หัวหน้าหมวดวิชา
4. ครูผู้ช่วยสอน

5. ครูที่มีประสบการณ์ชำนาญในเรื่องการสอน

Glickman และ others (2010) ได้กล่าวถึงผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนมีดังนี้

1. ศึกษานิเทศก์
2. ผู้อำนวยการโรงเรียน
3. หัวหน้าหมวดวิชา
4. เพื่อนครูด้วยกัน
5. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการนิเทศการสอนคือ ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และครูผู้สอน ซึ่งแต่ละตำแหน่งก็มีหน้าที่และบทบาทแตกต่างกันไปดังนี้

บทบาทของศึกษานิเทศก์

นักการศึกษาได้กล่าวถึงบทบาทต่างๆ ของศึกษานิเทศก์ดังนี้

Oliva และ Pawlas (1997,อ้างถึงในวัชรุ เล่าเรียนดี 2554) ได้กำหนดบทบาทศึกษานิเทศก์ไว้ 4 ประการ คือ

1. บทบาทผู้ประสานงาน (Coordinator) ซึ่งคอยประสานโปรแกรมต่างๆในแต่ละระดับและช่วยครูให้ตระหนักถึงปัญหาของกันและกัน
2. บทบาทที่ปรึกษา (Consultant) เป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มที่ต้องการคำแนะนำ
3. บทบาทผู้นำกลุ่ม (Group Leader) เป็นผู้ที่รู้วิธีที่จะทำงานร่วมกับกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จและทำให้กลุ่มทำงานให้เสร็จ
4. บทบาทผู้ประเมิน (Evaluator) เป็นผู้ที่ช่วยครูประเมินผลการสอน ประเมินหลักสูตรและประเมินตัวเอง

คณะกรรมการคุรุสภา (2556) ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์ ดังนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนานิเทศการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษา
2. ตัดสินใจปฏิบัติการนิเทศการศึกษา โดยคำนึงถึงผลที่เกิดแก่ผู้รับการนิเทศ

3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้รับการนิเทศให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม จนเกิดผลต่อการพัฒนาอย่างเต็ม ศักยภาพ

4. พัฒนาแผนการนิเทศให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
5. พัฒนาและใช้วัตรกรรมการนิเทศการศึกษาจนเกิดผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ
6. จัดกิจกรรมการนิเทศการศึกษาโดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้รับการนิเทศ
7. รายงานผลการนิเทศการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
9. ร่วมพัฒนางานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์
10. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
11. เป็นผู้นำและสร้างผู้นำทางวิชาการ
12. สร้างโอกาสในการพัฒนางานได้ทุกสถานการณ์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการดำเนินการนิเทศการสอนในเรื่อง ประสานงาน การคอยให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือเป็นผู้แนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ เรียนการสอนและการประเมินติดตามการปฏิบัติการการสอนของครูในโรงเรียนเพื่อให้ผลทางการ เรียนของนักเรียนได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

บทบาทของผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

การนิเทศการสอนเกิดขึ้นและดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนได้ ขึ้นอยู่กับการเอาใจใส่ ของผู้อำนวยการในโรงเรียน เพราะผู้อำนวยการเป็นผู้นำเป็นบุคคลที่มีหน้าที่อย่างสำคัญในการ พัฒนาโรงเรียนรวมทั้งกระบวนการดำเนินการนิเทศการสอนด้วย เพราะว่าการนิเทศการสอนถือว่าเป็น ส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการงานในโรงเรียน การดำเนินการไปได้อย่างราบรื่นและมี ประสิทธิภาพนั้น ผู้อำนวยการเป็นคนคิดวางแผน จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อประกอบการเรียน การสอน จัดชั้นเรียนแก่บุคคลที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหน้าที่ ของผู้อำนวยการที่เป็นผู้ทำหน้าที่นิเทศการสอนดังนี้

Wiles (1967) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้อำนวยการโรงเรียนที่เกี่ยวกับผู้อำนวยการซึ่ง ในฐานะเป็นผู้นิเทศไว้ 6 บทบาทดังต่อไปนี้

1. บทบาทในด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนจำเป็นต้องมีความสามารถและเทคนิค ในการสังเกตการสอน เข้ากับผู้ร่วมงานและคนภายนอกได้อย่างดี สร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การมี

มนุษย์สัมพันธ์จะช่วยให้ผู้อำนวยการที่เป็นผู้นำทำหน้าที่สำเร็จด้วยดี การรู้จักใจผู้ร่วมงานย่อมทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข และยังช่วยให้มีการปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. บทบาทในฐานะผู้นำ ผู้อำนวยการจำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติม แล้วหาแนวทางในการพัฒนาโรงเรียน ทั้งกระบวนการบริหารและวิธีการช่วยเหลือบุคลากรในโรงเรียน เพราะว่าผู้อำนวยการที่ดีนั้นจะต้องพัฒนาความเป็นผู้นำให้แก่ผู้ร่วมงาน การสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากร การมอบหมายหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบในการตัดสินใจแทนตน ผู้ที่ได้รับมอบหมายจะเป็นผู้ใช้อำนาจควบคุมงานและจัดการงานให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งผู้อำนวยการต้องมอบหมายให้มีผู้นำแต่ละฝ่ายหรือแผนกเป็นผู้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ดังนั้นการเป็นผู้นำจำเป็นต้องมีความเป็นผู้นำที่จะนำผู้อื่น ทั้งเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม โดยใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการนำผู้ร่วมงานมีความเลื่อมใสมั่นใจ และเต็มใจให้ความร่วมมือแก่ผู้นำทางวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนอย่างจริงจัง

3. บทบาทในการจัดการนิเทศการสอนในโรงเรียนหรือหน่วยงาน ผู้อำนวยการที่เป็นผู้นำจำเป็นต้องพัฒนาโรงเรียนหรือหน่วยงาน เช่น ให้ทุกคนในโรงเรียนหรือหน่วยงานมีเป้าหมายอันเดียวกัน มีขั้นตอนในการดำเนินงานและตัดสินใจและส่งเสริมให้ทุกคนมีวินัยในตนเอง

4. บทบาทในการบริหารบุคลากรในองค์การ ผู้อำนวยการจะต้องมีการเลือกบุคลากรและมอบหมายงานให้ตรงตามความสามารถและความต้องการของบุคลากรภายในโรงเรียนหรือหน่วยงาน

5. บทบาทในการสร้างขวัญกำลังใจของครู ผู้อำนวยการจะต้องมีส่วนช่วยสร้างความมั่นใจในตนเองให้กับครูโดยการหาทางที่จะให้ครูแสดงความสามารถของตน รู้สึกว่าตนมีความสำคัญเป็นที่ต้องการของเพื่อนครูด้วยกัน ตลอดจนบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และให้ความเห็นอกเห็นใจเพื่อนครูด้วยกัน การบริหารหรือการนิเทศที่ดี จำเป็นต้องรับฟังข้อคิด ข้อเสนอทั้งในด้านการปรับปรุงและปัญหาส่วนบุคคลด้วยเช่นกัน การส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน ส่งเสริมให้ครูก้าวหน้าย่อมมีส่วนสร้างขวัญและกำลังใจอันจะเป็นผลดีต่อการปรับปรุงงาน

6. บทบาทในการพัฒนาครูและบุคลากร ผู้อำนวยการควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้เพิ่มพูนประสบการณ์ได้หลายลักษณะ ทั้งนี้นอกจากจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานแล้วการพัฒนาบุคลากรย่อมยังประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนจากประสบการณ์ที่ได้รับอีกด้วย

Harris (1969) ได้กำหนดงานของผู้บริหารในการนิเทศการสอน มี 10 ประการดังนี้

1. งานการพัฒนาหลักสูตร (Developing Curriculum) ผู้อำนวยการทำหน้าที่เป็นผู้นำวางแผนออกแบบในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครู มอบหมายงานการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับครู จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร กำหนดมาตรฐาน กำหนดให้ทำแผนการเรียนการสอน

2. การจัดระบบการเรียนการสอน (Organizing For Instruction) การจัดชั้นเรียน การจัดตารางการเรียนการสอน การจัดการบุคลากร สถานที่ วัสดุประสงค์การเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ ตามความเหมาะสม ตรงตามเวลาและการสอนของครู
3. การจัดบุคลากรผู้สอน (Providing Staff) การจัดการบุคลากรและครูผู้สอนทำงานให้เหมาะสมตรงตามความสามารถ ส่งเสริมให้มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม
4. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก (Providing Facilities) การออกแบบหรือปรับปรุงวิธีการอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในโรงเรียน
5. การจัดสื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ (Providing Materials) การเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้และประเมินสื่ออุปกรณ์ที่จัดให้ครูผู้สอนนั้นว่ามีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปหรือไม่
6. การจัดฝึกอบรมครูประจำการ (Arranging For In-Service Education) การวางแผนการจัดประสบการณ์ให้มีการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดฝึกอบรม การจัดการศึกษา การฝึกปฏิบัติการรวมทั้งการศึกษาระบบการบริหารในโรงเรียนด้วย
7. การจัดปฐมนิเทศบุคลากร (Orienting Staff Members) การจัดปฐมนิเทศเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานพื้นฐานที่ครูต้องรับผิดชอบ การแนะนำครูใหม่ การแจ้งให้ทราบนโยบายและแผนการจัดการพัฒนาของโรงเรียน
8. การจัดบริการพิเศษในการประสานงานให้แก่ นักเรียนในโรงเรียน (Relating - Special Pupilservices) การช่วยครูให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญและเอาใจใส่ดูแลความปลอดภัยแก่นักเรียน และประชาสัมพันธ์นโยบายแผนพัฒนาโรงเรียน สร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียนระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องตามนโยบายและเป้าหมายของโรงเรียน
9. การพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชน (Developing Public Relations) คือการจัดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนให้ชุมชนได้ทราบเพื่อให้สังคมสาธารณะมีความไว้วางใจ มีความเชื่อมั่นในโรงเรียน มีความมั่นใจกับกระบวนการเรียนการสอนของครูในโรงเรียน
10. การประเมินผลการสอน (Evaluating Instruction) คือ การวางแผน การจัดการ ปฏิบัติการตามแผน โดยการรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์และร่วมกันคิดปรับปรุงแก้ไขการสอน

วัชรฯ เล่าเรียนดี (2554) ได้กล่าวถึงผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการที่ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศครู มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน คือเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนอย่างน้อยวิธีที่ดีที่สุดหนึ่งวิธี
2. เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร คือเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับหลักสูตรทุกด้านและรู้วิธีปรับปรุงหลักสูตร
3. เป็นผู้สื่อสาร สื่อความหมาย คือ เป็นผู้ที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่างๆ กับความคิดเห็นของครูและเป็นผู้นำที่ดี
4. เป็นผู้จัดการ คือ เป็นผู้ที่มีทักษะในการคิดโปรแกรมต่างๆ ที่มีประโยชน์สำหรับครู
5. เป็นผู้คอยกระตุ้น คือ เป็นผู้ที่คอยแนะนำความคิดเห็นให้ครูได้พิจารณา
6. เป็นผู้จัดการในการช่วยครูบรรจุใหม่ คือ เป็นผู้ที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือครูบรรจุใหม่ที่ไม่คุ้นเคยกับโรงเรียนและชุมชน
7. เป็นนักประชาสัมพันธ์กับชุมชน คือ เป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ของโรงเรียนให้ชุมชนทราบ
8. เป็นนักวิจัย เป็นผู้ที่นำผลการวิจัยมาให้ครูใช้และดำเนินการวิจัยโดยเฉพาะการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
9. เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ เป็นตัวเร่งหรือตัวนำการเปลี่ยนแปลงโดยการช่วยให้ครูมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพัฒนา
10. เป็นครูต้นแบบ คือ เป็นผู้ที่สามารถบอก อธิบายชี้แจง สาธิตกระบวนการวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพแก่ครูและสามารถสอนและแนะนำครูได้

บทบาทของหัวหน้ากลุ่มสาระ

หัวหน้ากลุ่มสาระเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดำเนินการนิเทศการสอนของครูผู้สอนที่สามารถติดตามผลการเรียนการสอนของครูได้ใกล้ชิดมากกว่าผู้อำนวยการ เพราะหัวหน้ากลุ่มสาระที่เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลครูภายในสาขาวิชา มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับครูมีหน้าที่กำหนดหรือนัดครูประชุม ติดตามผลการดำเนินการเรียนการสอนของครู การผลิตและการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน การใช้หลักสูตรและงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของครู ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูหัวหน้ากลุ่มสาระที่หน้าที่เป็นผู้นิเทศการสอนในชั้นเรียนของครูดังนี้

Sergiovanni และ Starratt (1983) ได้กล่าวถึงงานของหัวหน้ากลุ่มสาระที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของครูดังนี้

1. ช่วยครูในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวัตถุประสงค์การสอน
2. ช่วยครูในการจัดเนื้อหาหลักสูตร
3. ช่วยครูในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน
4. ช่วยครูในการทำแผนการสอน
5. ช่วยครูในการประเมิน และการเลือกสื่อการเรียนการสอน
6. ช่วยครูในการเลือกวิธีและกระบวนการเรียนการสอนของครู
7. กำหนดโปรแกรมการประเมินนักเรียนและครู

Glickman และ others (2010) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มสาระว่า ครูหัวหน้ากลุ่มสาระวิชามีส่วนร่วมในการนิเทศการสอน คือ เป็นผู้สังเกตการสอน ช่วยปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นที่ปรึกษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานการสอนของครู ช่วยเพิ่มพูนทักษะการสอนใหม่ๆ แก่ครูในกลุ่มสาระ

บทบาทของครูผู้นิเทศ

ครูเป็นผู้นิเทศให้แก่เพื่อนครูด้วยกัน เพราะว่าครูผู้สอนสามารถร่วมกันวางแผนนิเทศการสอนร่วมกัน ทำการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เทคนิควิธีสอนให้กันและกัน ร่วมกันแก้ปัญหาการสอน ตัดสินใจร่วมกัน และดำเนินการตามขั้นตอนที่สามารถตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงได้ตลอดกระบวนการที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต ซึ่ง วัชรวิภา เล่าเรียนดี (2554) ได้กล่าวถึงแนวทางการดำเนินการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยที่ครูและเพื่อนครูที่สอนในกลุ่มสาระหรือในหมวดวิชาเดียวกันจับคู่ร่วมมือกันพัฒนาหรือปรับปรุง แก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ที่ส่งผลถึงพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีการดำเนินการนิเทศดังนี้

1. ครูและเพื่อนครูร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา กำหนดเรื่องหรือประเด็นที่จะพัฒนาร่วมกัน
2. ครูและเพื่อนครูร่วมกันพิจารณาเลือกวิธีการแก้ปัญหา หรือวิธีการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ครูและเพื่อนครูร่วมปรึกษาวางแผนการจัดการเรียนการสอนของตนเองโดยใช้วิธีการที่ได้เลือกแล้ว

4. ครูและเพื่อนครูวางแผนการสังเกตการสอนกันและกัน สร้างหรือเลือกเครื่องมือสังเกตการสอนและกำหนดวัน เวลาที่จะสังเกตการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ
5. ผลัดกันสังเกตการสอนกันและกัน
6. ร่วมกันวิเคราะห์ผลการสังเกต บันทึกพัฒนาการของตนเองและของนักเรียนให้ข้อมูลย้อนกลับกันและกันเป็นระยะตามปฏิทินที่กำหนดไว้
7. ประเมินผลความสำเร็จของการนิเทศและการจัดการเรียนการสอนด้วยการประเมินผลการสอนของตนเอง ประเมินผลการของนักเรียนและสอบถามความคิดเห็น
8. รายงานผลสำเร็จ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการนิเทศการสอนจะมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการนิเทศการสอนในชั้นเรียนในโรงเรียนมีอยู่ 4 ฝ่ายด้วยกัน คือ ศึกษานิเทศก์ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระ และครู โดยแต่ละฝ่ายมีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอนในลักษณะที่แตกต่างกันไปตามบทบาทหน้าที่ ของแต่ละฝ่ายที่รับผิดชอบหน้าที่ในโรงเรียน แต่ทั้ง 4 ฝ่ายล้วนแต่มีเป้าหมายอันเดียวกันคือ เพื่อช่วยเหลือพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีความก้าวหน้าก้าวสู่เป็นผู้มีความชำนาญเชี่ยวชาญในด้านวิชาชีพของตนเองและส่งผลให้แก่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

1.6 พฤติกรรมการนิเทศการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการเลือกกิจกรรมนิเทศของนักการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนิเทศการสอนดังต่อไปนี้

Glickman และ others (2010) ได้จำแนกรูปแบบพฤติกรรมการนิเทศจากการศึกษา พฤติกรรมการสังเกตการสอนในชั้นเรียนที่ผู้นิเทศพึงปฏิบัติ ซึ่งมีพฤติกรรมการนิเทศ 10 ด้าน ดังนี้

1. การรับฟัง ผู้นิเทศนั่งมองดูครูและพยักศศีรษะเพื่อแสดงให้เห็นว่าเข้าใจและสนใจในสิ่งที่ครูพูด
2. การสร้างความเข้าใจ ผู้นิเทศถามคำถามเพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่ครูพูด
3. การกระตุ้นส่งเสริม ผู้นิเทศแสดงปฏิกิริยาตอบรับที่แสดงการยอมรับในสิ่งที่ครูพูดเพื่อช่วยให้ครูพูดหรืออธิบายความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง
4. การสะท้อนความคิด ผู้นิเทศสรุปและถอดความจากข้อความที่ครูพูดเพื่อตรวจสอบและยืนยันความเข้าใจในสิ่งที่ครูต้องการอธิบาย

5. การนำเสนอ ผู้นิเทศแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับประเด็นสำคัญที่กำลังอภิปราย
6. การแก้ปัญหา ผู้นิเทศเริ่มหาแนวทางในการแก้ปัญหาหลังการอภิปรายเบื้องต้นเกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญหรือปัญหา และจัดทำรายการเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่มีความเป็นไปได้
7. การหาข้อตกลง ผู้นิเทศขยายการอภิปรายจากวิธีการแก้ไขที่เป็นไปได้ไปสู่ผลของการแก้ไขในแต่ละวิธี สสำรวจหรือพิจารณาข้อเปรียบเทียบและจัดลำดับความน่าสนใจแล้วตัดให้เหลือตัวเลขที่น้อยลง
8. การชี้แนะหรือแนะนำ ผู้นิเทศบอกครูหรือผู้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับทางเลือกที่เป็นไปได้และทางเลือกใดที่มีเหตุผลและควรจะปฏิบัติหรือสิ่งที่ครูควรกระทำหรือต้องการให้ครูทำ
9. การกำหนดมาตรฐาน ผู้นิเทศกำหนดหลักเกณฑ์และเวลาที่คาดหวังให้ครูประสบผลสำเร็จพร้อมทั้งเครื่องมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้
10. การเสริมแรง ผู้นิเทศควรพูดคำแนะนำและเกณฑ์ที่ต้องการให้ครูปฏิบัติโดยการบอกผลความสำเร็จที่เป็นไปได้ ซึ่งการพูดเสริมแรงสามารถพูดเสริมแรงในทางบวก คือ การพูดยกย่องชมเชยหรือแสดงความมั่นใจในความสามารถของครู และการพูดเสริมแรงในทางลบ คือ บอกผลเสียของการไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ

พฤติกรรมการณ์เทศของผู้นิเทศดังกล่าวทำให้เกิดวิธีการหรือพฤติกรรมการณ์เทศ 4 แบบ ซึ่งแต่ละแบบจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ต้องคำนึงถึงระดับ ความสามารถในการพัฒนาของครู ความผูกพันต่อภาระหน้าที่ และระดับความเชี่ยวชาญของครูขณะนั้นผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกพฤติกรรมการณ์เทศให้เหมาะสมและตรงตามความสามารถ ความชอบของครูผู้ได้รับการนิเทศ ซึ่งพฤติกรรม 4 แบบนั้นมีดังนี้

1. พฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive Control Behaviors) มีลักษณะดังนี้
 - 1.1 การนำเสนอ (Presenting) เพื่อให้เข้าใจปัญหาโดยผู้นิเทศเป็นผู้เริ่มพูดถึงความจำเป็นและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสังเกตการสอนหรือได้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ
 - 1.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) เพื่อให้ครูได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่มองเห็นและยอมรับปัญหาดังกล่าวว่าคุณครูคิดอย่างไรกับปัญหานั้น
 - 1.3 การฟัง (Listening) เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู ผู้นิเทศต้องพยายามฟังและรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุดในเวลาอันน้อยที่สุด

1.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพยายามคิดพิจารณาหาแนวทางที่เป็นไปได้ในการช่วยครูแก้ปัญหา นั้น โดยคิดหาแนวทางการแก้ไขที่เหมาะสมที่สุดก่อนที่จะเสนอแนะให้แก่วุฒ

1.5 การชี้แนะแนวปฏิบัติ (Directing) ผู้นิเทศชี้แนะแนวปฏิบัติให้แก่วุฒว่าควรจะต้องทำอย่างไรบ้าง อธิบายวิธีการให้ครูได้เข้าใจถึงความคาดหวังว่าครูควรทำอะไร อย่างไรบ้างให้ได้ผลอย่างไร

1.6 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศซักถามครู เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติที่ได้รับการแนะนำและความคาดหวังจากการปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนตรงกันก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง

1.7 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) เพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ตามความคาดหวังหลังจากที่ทำความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับความคาดหวังและแนวทางการปฏิบัติ

1.8 การกระตุ้นเสริมแรง (Reinforcing) ผู้นิเทศพยายามทบทวนและพูดคุยถึงความคาดหวังรวมถึงสิ่งที่ต้องปฏิบัติ ทบทวนแผนปฏิบัติงานและวันเวลาติดตามผลปิดประชุมเมื่อแน่ใจว่าทุกเรื่องเป็นที่เข้าใจตรงกัน

2. พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive Informational Behaviors) เป็นการดำเนินการใช้พฤติกรรมตามลำดับเช่นเดียวกับการนิเทศแบบชี้แนะ ควบคุม เพียงแต่ไม่ชี้แนะหรือไม่แนะนำวิธีการปฏิบัติให้ครูโดยตรง แต่ให้ข้อมูลและวิธีการหลายวิธีให้ครูได้เลือกปฏิบัติ ซึ่งพฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลมีลักษณะและการปฏิบัติดังนี้

2.1 การนำเสนอ (Presenting) เป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสังเกตการสอนของผู้นิเทศเพื่อให้ครูเข้าใจและยอมรับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงจากปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครู

2.2 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศจะถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงและวิธีการที่จะต้องเปลี่ยนแปลงจากการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดที่ได้สังเกตและบันทึก

2.3 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศตั้งใจฟังความคิดเห็นมุมมองของครูเพื่อให้เข้าใจว่าครูมองเห็นและยอมรับเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงและรู้วิธีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ มากน้อยแค่ไหน

2.4 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพิจารณาแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้หลายแนวทางเพื่อให้ครูเลือกและให้ครูอธิบายสาเหตุของปัญหาให้ชัดเจน

2.5 การชี้แนะและแนะนำวิธีปฏิบัติ (Directing) ผู้นิเทศเสนอแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ให้ครูเลือกวิธีที่เหมาะสมที่สุดพร้อมกับให้บอกเหตุผลที่เลือกวิธีนั้น

2.6 การแนะนำ (Directing) ผู้นิเทศกำหนดขอบข่ายหรือกรอบที่ครูจะต้องยึดถือปฏิบัติและดำเนินการโดยพูดแนะนำครูเกี่ยวกับวิธีการที่ครูเลือกใช้

2.7 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) เพื่อให้เข้าใจตรงกันกับกิจกรรมต่างๆ ที่ครูจะปฏิบัติผู้นิเทศให้ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมที่จะปฏิบัติ

2.8 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศช่วยครูกำหนดเกณฑ์การปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับพฤติกรรมที่จะแก้ไขและเกณฑ์การตัดสินผลสำเร็จตามเป้าหมายและกำหนดวัน-เวลาที่จะแล้วเสร็จ

2.9 การเสริมแรง (Reinforcing) ผู้นิเทศสรุปการประชุมพร้อมทบทวนเป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเกณฑ์ประเมินความสำเร็จตามเป้าหมาย วันและเวลาการติดตามผล และสังเกตการสอนครู

3. พฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) ผู้นิเทศและครูจะร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งครูและผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะกันและกันเพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติ ซึ่งพฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือมีลักษณะและการปฏิบัติดังนี้

3.1 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศทำความเข้าใจกับปัญหาที่ครูประสบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับปัญหาโดยพยายามกระตุ้นให้ครูระบุสาเหตุของปัญหาและประเด็นของปัญหาให้ชัดเจน

3.2 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังอย่างตั้งใจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการสอนของตนเอง ก่อนที่จะคิดพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหานั้น

3.3 การตอบสนอง (Reflecting) ส่งผลความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหาและรายละเอียดของปัญหาที่ครูนำเสนอ ผู้นิเทศต้องตอบสนองด้วยการรับรู้และปัญหาของครูเพื่อที่จะให้แน่ใจว่าเข้าใจตรงกันว่าปัญหาที่แท้จริงของครูคืออะไร

3.4 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศเสนอมุมมองและความคิดเห็นของตนเองให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นจากการแก้ปัญหาตามความคิดเห็นของครูเสนอ ข้อมูลที่ครูอาจจะมองข้ามความสำคัญ การเสนอความคิดเห็นของตนเองของผู้นิเทศในชั้นที่ผู้นิเทศจะช่วยให้ครูได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเพิ่มขึ้นและมองเห็นสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาที่ชัดเจนมากขึ้น

3.5 การสร้างความเข้าใจตรงกัน (Clarifying) โดยผู้นิเทศพยายามทำให้ครูเข้าใจความคิดเห็น การรับรู้ของผู้นิเทศให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อปรับความเข้าใจตรงกันและมีแนวคิดในการแก้ปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน

3.6 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ทั้งผู้นิเทศและครูมีการแลกเปลี่ยนข้อแนะนำและทางเลือกใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาก่อนที่จะร่วมกับสรุปเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาหรือเลือกทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้และเหมาะสม

3.7 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) เป็นการกระตุ้นส่งเสริมและการยอมรับข้อโต้แย้งที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นผู้นิเทศต้องยอมรับข้อขัดแย้งและหาทางประนีประนอมเพื่อหาข้อยุติกันต่อไป เพราะความขัดแย้ง ความเห็นไม่ตรงกัน สามารถจะได้อะไรซึ่งวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุดและเหมาะสม

3.8 ขั้นการเจรจาตกลงร่วมกันเพื่อหาข้อยุติ (Negotiating) เป็นการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นที่ยอมรับของครูและผู้นิเทศ เพื่อให้ทั้ง 2 ฝ่ายเห็นด้วยกับรายละเอียดของแนวทางการปฏิบัติอาจมีการอภิปรายซึ่งแนวทางที่ได้ช่วยกันเลือก

3.9 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติเป็นการตกลงร่วมกันในรายละเอียดของแนวทางและแผนปฏิบัติ รวมทั้งกำหนด วัน เวลา สถานที่ที่จะดำเนินการตามแผน ใช้สื่ออะไรบ้าง มีใครบ้างเป็นผู้ร่วมงาน รายละเอียดเหล่านี้ต้องเจรจาปรึกษาหารือกันให้ชัดเจน

3.10 การตอบสนอง (Reflecting) เป็นการพิจารณาไตร่ตรองเพื่อสรุปแผนขั้นสุดท้าย ผู้นิเทศสรุปแนวทางและแผนปฏิบัติงานโดยครูยอมรับเข้าใจตรงกันในทุกระยะ อาจจะทำให้ครูทบทวนแผนและแนวทางการปฏิบัติอีกครั้งและมีการจดบันทึกข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาการยอมรับนัดหมายการดำเนินการทุกขั้นตอนตามแผนก่อนนัดการประชุม

4. พฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Non-Directive Approach) ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุย ทำงานร่วมกับครู โดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการ

สนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ที่ครูร้องขอเท่านั้น ซึ่งพฤติกรรมในการนิเทศแบบไม่ชี้นำมีลักษณะและการปฏิบัติดังนี้

4.1 การฟัง (Listening) ผู้นิเทศฟังครูพูดอธิบาย ครูเสนอแนวคิดและความต้องการอย่างตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจกับเรื่องที่ครูพูดให้มากที่สุด

4.2 การตอบสนอง (Reflecting) ผู้นิเทศพูดสรุปความคิดเห็นตามความต้องการของครูหรือปัญหาของครู แสดงความเห็นใจ สนใจ แต่ไม่ควรแสดงความคิดเห็นส่วนตัวใดๆ พยายามจับใจความสำคัญในเรื่องที่ครูพูดให้มากที่สุด ผู้นิเทศต้องมีการตอบสนองต่อการพูด การเสนอของครูตลอดเวลา พร้อมกับทบทวนความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่ครูพูดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจตรงกัน แต่ไม่จำเป็นต้องถอนข้อความการพูดของครูทุกครั้ง

4.3 การสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน (Clarifying) ผู้นิเทศต้องพยายามทำความเข้าใจกับปัญหาเรื่องราวที่ครูพูดให้ละเอียดและชัดเจนตรงกันให้มากที่สุด อาจจะทำให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหรือเรื่องราวที่ครูพูดเพื่อให้สามารถมองปัญหาหลายมุม และเพื่อให้ครูได้แนวคิดมุมมองมากขึ้น

4.4 การกระตุ้นส่งเสริม (Encouraging) ผู้นิเทศต้องแสดงออกด้วยความสนใจ เต็มใจที่จะรับฟังเรื่องราวปัญหาต่าง ๆ ของครูในขณะที่ครูพยายามพูดแสดงความคิดเห็นเลยความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาหรือเรื่องราวนั้น ๆ ให้การกระตุ้นด้วยคำพูดใช้ท่าทางประกอบรวมทั้งพูดเสริมกำลังใจสนับสนุน ชมเชย ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถตัดสินใจได้ด้วยคามมั่นใจ

4.5 การแก้ปัญหา (Problem Solving) ผู้นิเทศพยายามพูดกระตุ้นให้ครูพิจารณาแนวทางการปฏิบัติหรือแนวทางการแก้ปัญหาอื่นๆ โดยให้ครูกิจหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตัวเอง สอบถามในรายละเอียดของแนวทางการแก้ปัญหา กระตุ้นให้คิดทางเลือกให้หลากหลายเพื่อเปรียบเทียบและให้ได้ซึ่งวิธีที่เหมาะสมที่สุดโดยใช้เวลาในการคิดและพูดอย่างเพียงพอ หลังจากที่ครูได้แนวทาง การแก้ปัญหาแล้วผู้นิเทศกระตุ้นให้ครูพูดอธิบายถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้น จากการนำวิธีนั้นไปแก้ปัญหา รวมทั้งอาจจะให้อธิบายผลที่จะเกิดขึ้นจากวิธีอื่นๆ ที่ไม่ได้เลือกเพื่อให้ครูมีโอกาสคิดเปรียบเทียบแต่ละแนวทางการแก้ปัญหาจากผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในการใช้แต่ละวิธี

4.6 การนำเสนอ (Presenting) ผู้นิเทศให้ครูนำเสนอปัญหาและแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาอีกครั้ง พยายามพูดให้ครูเต็มใจ ตั้งใจที่จะปฏิบัติและยอมรับว่าเป็นความผูกพันและภาระหน้าที่ในเรื่องที่ครูได้ตัดสินใจไปแล้วโดยพยายามให้ครูเลือกวิธีที่ปฏิบัติได้จริงด้วยตนเองภายในระยะเวลาพอควรและรับผิดชอบในการดำเนินการโครงการโดยตลอด

4.7 การกำหนดมาตรฐาน (Standardizing) ผู้นิเทศให้ครูกำหนดเกณฑ์สำหรับการปฏิบัติงานกำหนดเวลาแล้วเสร็จ มีการระบุมาตรฐานของผลงานที่ปฏิบัติงานใดควรเริ่มต้นก่อนหลัง และจะเสร็จเมื่อใด ต้องการสื่อหรืออุปกรณ์ใดบ้าง

4.8 การตอบสนอง (Reflecting) เป็นการตอบสนองทบทวนที่เกี่ยวข้องกับแผนการปฏิบัติงานของครูก่อนจบการประชุมผู้นิเทศต้องให้ครูสรุปแผนการปฏิบัติรายละเอียดของวิธีการดำเนินงานอีกครั้ง หลังจากนั้นครูสามารถเริ่มดำเนินการตามโครงการและและปฏิบัติงานนั้นได้

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการหรือพฤติกรรมการณ์เทศ มี 4 แบบ คือ 1) พฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้แนะควบคุม 2) พฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล 3) พฤติกรรมการณ์เทศแบบร่วมมือ 4) พฤติกรรมการณ์เทศแบบไม่ชี้แนะ แต่ละรูปแบบก็มีความแตกต่างกันซึ่งผู้นิเทศต้องเลือกแบบที่เหมาะสมและสามารถใช้ได้จริงในบริบทต่างๆ

1.7 กิจกรรมการณ์เทศการสอน

ผู้วิจัยได้ศึกษาและทำการเลือกกิจกรรมณ์เทศของนักการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมณ์เทศการสอนของครูผู้สอน ดังต่อไปนี้

วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์ (2551) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับงานอินเทอร์เน็ตเพื่อการณ์เทศการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมณ์เทศที่ตรงกับสภาพปัจจุบันที่เป็นยุคของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

1. ผู้นิเทศศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัย ตัวอย่างผลงาน สื่อการเรียนการสอนและเอกสารต่างๆ ที่อยู่ในระบบเว็บไซต์ (Website) แล้วนำมาถ่ายทอดให้ครู

2. ผู้นิเทศถ่ายโอนข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ ทำให้ผู้นิเทศมีข้อมูล เนื้อหา และตัวอย่างสื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้ในเวลาที่ต้องการณ์เทศการสอนได้ทันทีและสามารถส่งต่อให้ครูคนอื่นๆที่สนใจ

3. ผู้นิเทศใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) เป็นการรับส่งข้อมูลผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ จากเครือข่ายของผู้นิเทศไปยังครูเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม โดยส่งได้ทั้งภาพและเสียงในเวลารวดเร็ว สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม และพูดคุยกับครูได้โดยไม่ต้องส่งเอกสาร

4. ผู้นิเทศสนทนาในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับครู (Chat) เป็นการสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อาจใช้วิธีพิมพ์คำพูด พูดส่งเสียงโต้ตอบผ่านไมโครโฟนหรือมองเห็นหน้าโดยผ่านกล้องถ่ายภาพประกอบคอมพิวเตอร์ อาจสนทนาสองคนหรือเป็นกลุ่ม การสนทนาแบบนี้เป็นที่นิยมเพราะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นพูดคุยได้ทันทีในเวลาจริง

5. กลุ่มอภิปรายหรือชุมชน (Blog/Planet) เป็นเว็บไซต์ที่รวมกลุ่มของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีความสนใจเรื่องเดียวกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจโดยผ่านเว็บไซต์นั้น ผู้นิเทศสามารถบันทึกคำพูด รูปภาพ ชุดข้อมูลหรือไฟล์ โดยพูดคุยกับครูผ่านอุปกรณ์แสดงตัวอักษร ภาพหรือเสียง ผู้นิเทศสามารถใช้เว็บไซต์ประเภทนี้ในการศึกษาค้นคว้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ ตอบคำถาม เผยแพร่ผลงานและติดตามผลการนิเทศได้เป็นอย่างดีถ้าได้มีการประสานงานกันไว้ก่อน

จุไรรัตน์ สุตรุ่ง (2552) ได้กำหนดกิจกรรมนิเทศการสอน ดังนี้

1. การสาธิตการสอน (Demonstration) เพื่อให้ผู้ดูการสาธิตการสอนนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการจัดการเรียนการสอนและช่วยสร้างความสัมพันธ์ สร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้สาธิตการสอนที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

2. การให้ศึกษาเอกสารทางวิชาการ (Study Educational Documents) เพื่อให้ผู้รับการนิเทศมีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจากเอกสารทางวิชาการเพิ่มเติมขึ้นในการเตรียมตัวไปถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น

3. การเยี่ยมชมชั้นเรียน (Classroom Visit) เป็นการศึกษาค้นคว้า ความต้องการกระตุ้นให้ครูปรับปรุงการสอน และประเมินการสอนของครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูในข้อบกพร่องต่าง ๆ

4. การสังเกตการสอน (Observation) เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับจากการสังเกตการสอนของผู้นิเทศ

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อศึกษาค้นคว้าสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

6. การจัดนิทรรศการ (Exhibition) เพื่อให้คณะครู ผู้ชมนิทรรศการมีความรู้ความเข้าใจในด้านการทำการใช้สื่อต่างๆ ในรูปแบบกระบวนการ เทคนิควิธีการต่างๆให้มีการพัฒนาตนเอง

7. การประชุมปฏิบัติการ (Operational Training) เป็นการประชุมที่เน้นให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความรู้ความเข้าใจและทักษะทั้งด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติอย่างแท้จริงสามารถนำไปพัฒนางานให้มีคุณภาพขึ้น

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า กิจกรรมการนิเทศการสอนประกอบด้วย การสาธิตการสอน การเยี่ยมชมชั้นเรียน การสังเกตการสอน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การจัดนิทรรศการ การประชุมปฏิบัติการ รวมทั้งการนิเทศผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ตอนที่ 2 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2.1 ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ

2.1.1 ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายทฤษฎีดังนี้

Bobbitt (1918) ได้ให้ความหมายว่า หลักสูตรคือ รายการของสิ่งต่างๆที่เด็กและเยาวชนต้องทำและมีประสบการณ์ด้วยวิธีการพัฒนาความสามารถในการทำสิ่งต่างๆดังกล่าวให้ดี

Taba (1962) กล่าวไว้ว่า หลักสูตรคือแผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยจุดประสงค์และจุดหมายเฉพาะ การเลือกและการจัดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล

Neagley และ Evans (1967) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า คือ ประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดเพื่อช่วยให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามความสามารถของนักเรียน

Good (1973) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หลักสูตรคือกลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับจบการศึกษาหรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาต่างๆ

Wheeler (1974) ได้ให้ความหมายขอหลักสูตรว่า มวลประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน

Saylor และ Alexander (1974) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า “เป็นแผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมายที่วางไว้โดยมีโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ”

Crow (1980) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านร่างกาย สังคม ปัญญาและจิตใจ

Oliva (1982) กล่าวว่า หลักสูตรคือแผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องประสบภายใต้การอำนวยการของโรงเรียน

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า มวลประสบการณ์ที่นักเรียนที่ได้รับโดยผ่านทางกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินอยู่ในโรงเรียน ในห้องสมุด ห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ สนามเด็กเล่น และในการติดต่อที่ไม่เป็นทางการระหว่างครูกับนักเรียนในทัศนะดังกล่าว ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโรงเรียนจึงเป็นหลักสูตร ซึ่งมีผลต่อชีวิตของนักเรียนทุกด้านและช่วยให้เกิดความสมดุลต่อบุคลิกภาพของนักเรียน

ประสาธ เนืองเฉลิม (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารและแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่จะให้แก่ผู้เรียน และกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนที่กำหนดโดยผู้พัฒนาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนั้นๆ

วิจัยและพัฒนา สถาบันพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2560) ได้อธิบายความหมายของหลักสูตร หมายถึงกรอบของกิจกรรมเนื้อหา สื่อและวิธีการวัดและประเมินผลที่ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งให้เกิดกับผู้เรียน อาจเป็นความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามช่วงเวลาที่กำหนด

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปความหมายของหลักสูตรได้ว่า หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์แนวทางการจัดประสบการณ์หรือเอกสารที่มีการทำเป็นแบบแผนให้แก่ผู้เรียนโดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมายที่วางไว้

2.1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

Tyler (1949) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรว่าประกอบไปด้วย

1. วัตถุประสงค์
2. เนื้อหาสาระ
3. วิธีการจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การประเมินผล

Taba (1962) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรแยกเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไปและเฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชาและชั่วโมงสำหรับแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลตามหลักสูตร

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบไปด้วย

1. ธรรมชาติของนักเรียน
2. ความต้องการของชุมชนหรือสังคม

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2554) ได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความตั้งใจหรือความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนที่จะผ่านหลักสูตร เป็นตัวกำหนดทิศทางและขอบเขตในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนช่วยในการเลือกเนื้อหาและกิจกรรมและการประเมินผล

2. เนื้อหา การเลือกเนื้อหา ประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาเรียนที่เหมาะสม

3. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดทำวัสดุหลักสูตร ได้แก่ คู่มือครู เอกสารหลักสูตร แผนการสอน แนวการสอน และแบบเรียน เป็นต้น การจัดเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน จำนวนครูและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การดำเนินการสอน เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะหลักสูตรจะได้ผลหรือไม่ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครู ครูผู้สอนต้องมีความรู้ในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ การวัดและประเมินผล จิตวิทยาการสอน ตลอดจนปรัชญาการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

4. การประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่า หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อยเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุ การประเมินผลหลักสูตรเป็นงานใหญ่และมีขอบเขตกว้างขวาง ผู้ประเมินจำเป็นต้องวางโครงการประเมินผลไว้ล่วงหน้า

จากการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรตามแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน ซึ่งประกอบไปด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3) เนื้อหาของหลักสูตร 4) วิธีการจัดเนื้อหาและกระบวนการเรียนการสอน 5) การนำหลักสูตรไปใช้ 6) การประเมินผลหลักสูตร

2.1.3 ความสำคัญของหลักสูตร

การจัดการศึกษาต้องมีหลักสูตรซึ่งองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษา ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ นักการศึกษาได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

ประสาธ เนืองเฉลิม (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่าหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง หากไม่มีหลักสูตรก็เหมือนกับครูผู้สอนขาดทิศทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดการศึกษาที่ต้องการผลิตคน

ให้มีคุณภาพตามความต้องการของประเทศ ดังนั้น การให้การศึกษาไม่ว่าจะเป็นการให้การศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนจำเป็นต้องให้มีการกำหนดหลักสูตรขึ้น ซึ่งเมื่อจบการศึกษาในแต่ละระดับแล้ว หลักสูตรจะเป็นตัวสะท้อนให้เห็นคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนั้น หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการศึกษา ถ้าประเทศหรือการศึกษาระดับใดมีหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ก็ย่อมสะท้อนถึงการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเช่นกัน ดังนั้นหลักสูตรเป็นแนวทางของการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับสามารถใช้เครื่องมือประกอบการกำกับดูแลและติดตามผลของการศึกษา

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักสูตรว่าหลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ใช้ในการเป็นกรอบแนวทาง การจัดการศึกษาของผู้สอนเพื่อพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมโดยรวม

จากความสำคัญของหลักสูตรสรุปได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยการกำหนดกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง หลักสูตรมีส่วนในการพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม

2.1.4 หลักสูตรภาษาอังกฤษ

นักวิชาการหลายท่าน ได้จำแนกหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

Stern (1992 อ้างถึงใน บดินทร์เชนย์วิบูลย์, 2558) ได้จำแนกหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. Situation Syllabus เป็นหลักสูตรที่ถูกจัดขึ้นโดยการรวบรวมถึงความจำเป็นที่เกี่ยวข้องในการใช้ภาษาของแต่ละเหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่างๆโดยจะมีการจำลองเหตุการณ์สมมติขึ้น เช่น การไปธนาคาร การไปพบแพทย์ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ทักษะในการสื่อสารภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม

2. Skill-based Syllabus เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการฝึกทักษะที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยในแต่ละทักษะก็จะแยกย่อยลงไปตามประเภทตามทักษะต่างๆ เช่น การสอนทักษะด้านการเขียนที่จะมีการแยกย่อยว่าเป็นการเขียนประเภทใด เขียนจดหมาย เขียนรายงาน เป็นต้น

3. Structural or Formal Syllabus เป็นหลักสูตรดั้งเดิมที่สอนเกี่ยวกับโครงสร้างและเกี่ยวกับพื้นฐานไวยากรณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยอาจจะเน้นในส่วนของการปูพื้นฐานและโครงสร้างทางภาษา เหมาะสำหรับผู้เรียนในระดับเบื้องต้น

4. Multi-dimensional Syllabus เป็นหลักสูตรที่มีการผสมผสานรูปแบบต่างๆเข้าด้วยกันได้ เช่น บางบทเรียนอาจกล่าวถึงการใช้ภาษาและบางบทเรียนอาจเป็นสถานการณ์และบางบทเรียนอาจกล่าวถึงโครงสร้างภาษา เป็นต้น ซึ่งแนวคิดของหลักการนี้คือ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบที่ใช้ไปตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งจะเป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนได้

5. Task-based Syllabus เป็นหลักสูตรที่เน้นการใช้กิจกรรมและการปฏิบัติจริง โดยจุดสำคัญคือ การปฏิบัตินั้นต้องตรงตามความต้องการที่ผู้เรียนจะนำไปใช้จริง จึงต้องมีกาพิจารณา กิจกรรมและการปฏิบัติให้เหมาะสมกับเนื้อหา

6. Process Syllabus เป็นหลักสูตรที่ไม่ได้มีการกำหนดเนื้อหาชัดเจน แต่มีการกำหนดแต่กรอบแนวคิดเอาไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกับผู้สอนได้มีโอกาสจัดแนวทางการเรียนการสอนร่วมกัน ซึ่งเปิดโอกาสให้สามารถมีการปรับเปลี่ยน วิธีการสอน กิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

7. Learner-led Syllabus เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ตามความสามารถและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน การเน้นหลักในรูปแบบนี้คือผู้เรียนซึ่งหวังว่าจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการออกแบบหลักสูตรเป็นอย่างมาก การที่ผู้เรียนทราบเนื้อหาการเรียนการสอนและการออกแบบเนื้อหาจะทำให้ผู้เรียนมีความผูกพันและกระตือรือร้นที่จะเรียนและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนการสอนออกแบบหลักสูตรมาก่อนล่วงหน้า เป็นการสนับสนุนและให้แนวทางแก่ผู้สอนและไม่ควรที่จะไม่ดำเนินการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เสนอแนวคิด Learner-Led นั้น เห็นว่าการให้ผู้เรียนออกแบบและวางรูปแบบหลักสูตรโดยไม่มีแนวทางชี้หน้านั้น อาจก่อให้เกิดการไร้จุดหมายที่แน่ชัดในการเรียนได้

8. Proportional Syllabus รูปแบบของหลักสูตรแนวนี้เน้นการนำไปปฏิบัติจริงและเน้นการให้ความสำคัญกับการยืดหยุ่นและเทคนิคการเรียงภาษา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการนำภาษามาใช้ใหม่ (Recycling of Language) รูปแบบนี้นั้นเน้นการพัฒนาทักษะภาษาแบบองค์รวมและเหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสได้อยู่ในภาษาเป้าหมายที่เรียนนอกเหนือจากในห้องเรียน ในรายละเอียดแล้วรูปแบบหลักสูตรนี้จะเน้นการประกอบองค์ประกอบย่อยผ่านบทบาทสมมติที่เชื่อมโยงองค์ประกอบย่อยๆ เข้าด้วยกัน โดยในตอนแรกจะเน้นที่การสร้างรูปแบบเป็นหลักและต่อจากนั้นจะเน้นที่การมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งการเปลี่ยนการให้ความสำคัญจากการสร้างรูปแบบไปยังการมีปฏิสัมพันธ์นั้น จะเกิดขึ้นเมื่อไรก็ได้ โดยไม่เน้นที่ทักษะทางภาษาของผู้เรียน และเป้าหมายหลักในการออกแบบหลักสูตรตามรูปแบบนี้จะเน้นที่เนื้อหาการสอนมากกว่าเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน

9. Content-based Syllabus เป็นหลักสูตรที่เน้นการเรียนภาษาอังกฤษโดยอาจใช้เนื้อหาวิชาอื่น ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ทั้งสองด้าน ซึ่งจะก่อให้เกิดการบูรณาการทางความรู้ เช่น อาจ

นำเนื้อหาของวิชาเคมีมาสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ความรู้ของวิชาเคมีและได้การเรียนรู้ทางภาษาด้วย

10. Notional /functional Syllabus เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการสื่อสารโดยดูจากการใช้งาน โดยจะดูตามลักษณะในการนำไปใช้ประโยชน์ว่าเอาไปสื่อสารเพื่ออะไร ผู้พูดเป็นใคร อยู่ในระดับไหน ระดับภาษาที่ต้องใช้ เช่น การขอโทษ การสวัสดี การติดต่อกัน การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

11. Lexical Syllabus เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการสอนคำศัพท์ในระดับต่างๆ อาจจะเป็นคำศัพท์ที่พบบ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน

Mohseni (2008 อ้างถึงในบดินทร์ เชนย์วิบูลย์, 2558) ได้จำแนกหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1. Procedural Syllabus หลักสูตรนี้มีความเชื่อว่าการเรียนรู้โครงสร้างภาษาจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุด เกิดเมื่อมีการมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ความหมายและจะเปลี่ยนเป้าหมายจากด้านภาษาศาสตร์ไปมุ่งเน้นที่การจัดการเรียนการสอน งานและกิจกรรมต่างๆ ถูกออกแบบและวางแผนไว้ล่วงหน้า ยกเว้นเน้นเนื้อหาภาษาศาสตร์ งานในหลักสูตรการเรียนการสอนจะแบ่งแยกตามแนวคิดและจัดกลุ่มตามความคล้ายคลึงกัน ในกรอบดังกล่าว การจัดลำดับของเนื้อหาไม่ได้ให้ความสำคัญมากต่อการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนที่จัดหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกทักษะ เช่น กิจกรรมการให้ข้อมูล และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาโดยใช้จิตใต้สำนึกอย่างมีสติ

2. Cultural Syllabus เป็นหลักสูตรที่เสนอแนวคิดที่ว่า ถ้าเราจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ แค่ความรู้ความเข้าใจทางด้านภาษาศาสตร์อย่างเดียว อาจไม่เพียงพอ จึงได้มีการเสนอให้ผสมผสานระหว่างประเด็นทางวัฒนธรรมและเนื้อหาของหลักสูตรภาษาต่างประเทศเข้าไว้ด้วยกัน ด้วยความเชื่อที่ว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เมื่อเอามารวมกันก็จะทำให้เกิดการสื่อสารทางวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ตามแนวคิดของการสื่อสารและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้ง ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ยังระบุสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตั้ง รายละเอียดต่อไปนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง ความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดย การพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและ นำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและ เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุคุณภาพผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษา ดังต่อไปนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

- ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและเวลาว่างและนันทนาการภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้องและให้คำแนะนำพูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และมีการนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

- ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

จากการศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ทางด้านทักษะทางภาษา คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ไปใช้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดเป็นระบบทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เพราะมีขั้นตอนและเป็นระบบมีแบบแผนที่ชัดเจน ผู้ที่เป็นผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งด้านความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบและรูปแบบระบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักการศึกษาต่างๆ และการนำระบบการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้

2.2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอนไว้หลายทรรศนะดังนี้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) ให้ความหมายของ กิจกรรมการเรียนการสอนคือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้ให้ความหมายของ กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการ กระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องดำเนินไปตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายอันส่งผลให้การเรียนการสอนเกิดผลสำเร็จ นักวิชาการได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ดังนี้

อารมณ์ ฉนวนจิต (2551) จุดมุ่งหมายการสอน (Instructional Goals) คือความคาดหวัง ผลอันจะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งเรียกแตกต่างกันตามแนวความคิดของแต่ละคน เช่นจุดมุ่งหมายทั่วไป วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์ปลายทาง เป็นต้น จุดมุ่งหมายการสอน ส่วนมากใช้ในระดับวิชา หน่วยการเรียนรู้ หรือแผนการสอนในแต่ละคาบก็ได้

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคือ

1. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมกันทุกด้าน
2. เพื่อสนองความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนทุกคน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีแตกต่างกัน
3. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน
4. เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร ให้ผู้เรียนได้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เกิดทักษะ กระบวนการให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและมีความเป็นไทย
5. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีส่วนร่วมในการเรียน

จากจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้คิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็นต้น

2.2.3 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงควรคำนึงถึงหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีหลายหลายดังต่อไปนี้

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้พื้นฐานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนี้

1. สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวออกไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัวของผู้เรียน
2. สอนจากสิ่งที่ย่าง ไปหาสิ่งที่ยาก ต้องพิจารณาเลือกหัวข้อเรื่องจากง่ายไปหายากอยู่แล้ว เพราะสิ่งง่าย ๆ นั้น ผู้เรียนจะเข้าใจได้ดีและเป็นพื้นฐานในการเรียนสิ่งยากต่อไป
3. สอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ ในการจัดการเรียนรู้บทเรียนใดๆก็ตาม ผู้สอนควรให้ตัวอย่างหลายๆ ตัวอย่าง หรืออาจจะให้ผู้เรียนศึกษา ค้นหาตัวอย่างแล้วช่วยกันสรุปตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นมา

4. สอนจากสิ่งที่รู้ไปหาสิ่งที่ไม่รู้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประสบการณ์ใหม่นั้นย่อมต้องอาศัย บทเรียนเก่าหรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานจึงจะเรียนบทเรียนใหม่เข้าใจดีมากขึ้น

5. สอนจากรูปธรรมไปหานามธรรม ในการจัดการเรียนรู้บทเรียนใดก็ตามที่ตามผู้สอนควร พยายามใช้สื่อการเรียนประกอบการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นเพื่อเป็น วิธีการทำให้บทเรียนเป็นรูปธรรมซึ่งจะง่ายแก่การเข้าใจของผู้เรียน

6. สอนจากการทดลองไปหาการสรุปตั้งกฎเกณฑ์ บทเรียนใดที่สามารถให้ผู้เรียนทดลอง ปฏิบัติจริงได้ ผู้สอนก็ควรให้ผู้เรียนทดลองปฏิบัติหรือลงมือกระทำด้วยตนเอง เมื่อทดลองเสร็จแล้ว ผู้สอนจึงซักถามและให้ผู้เรียนคิดสรุปเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นมา

7. สอนโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ธรรมชาติของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ นั้นจะมีความ แตกต่างกันในด้านความสนใจ ความถนัดพิเศษและความสามารถผู้สอนจะต้องเข้าใจในหลัก พัฒนาการของผู้เรียนในวัยต่างๆด้วย เพื่อที่จะได้จัดเตรียมบทเรียนและกิจกรรมไว้หลายๆอย่างให้ ผู้เรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ ซึ่งจะเกิดผลดีต่อการเรียนของผู้เรียนด้วย

8. สอนโดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยา หลักจิตวิทยาที่ผู้สอนต้องนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มากที่สุดคือจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการศึกษา เป็นต้น

9. สอนโดยยึดจุดหมายของการจัดการศึกษา จุดหมายของการจัดการศึกษาจะเป็นเป้าหมาย หลักตามแนวนโยบายในการจัดดำเนินการศึกษาของชาติในระดับต่างๆ

10. สอนโดยยึดความมุ่งหมายของหลักสูตรและบทเรียนเป็นหลัก ในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดความมุ่งหมายหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรที่ กำหนดไว้เป็นหลักและอีกทั้งผู้สอนยังต้องกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเฉพาะของแต่ละสาระหรือ หน่วยการเรียนรู้ขึ้นด้วยและในขณะที่สอนผู้สอนนั้นพยายามจัดสถานการณ์ สภาพการณ์และกิจกรรม ต่างๆเพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามความมุ่งหมายเฉพาะสาระหรือหน่วยการเรียนรู้ขึ้นเพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการเรียนที่ดี

อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) สรุปหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็น คนดี มีปัญญา มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่เรียนใฝ่รู้และรักการเรียนการรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีคิด วิธีการทำ วิธีแก้ปัญหา

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน กล่าวคือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่า จุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาชอบเรียนปนเล่น ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน ได้เล่นเกม ได้ร้องเพลง ได้เต้น ให้ได้แสดงออกตามวัย ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ดีกว่าที่จะมานั่งฟังครูพูดอย่างเดียว

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภทเช่นประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่าง เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างขั้นตอน

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนความเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัว และส่วนรวมไปส่วนตัว จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรม

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เป็นผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกระหว่างทำกิจกรรมผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาตนเองทางความคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนการจัดการและเทคนิควิธีต่างๆ

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของที่เรียนและได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสารจาก การสัมภาษณ์ จากการศึกษาออกสถานที่ จากการเข้าร่วมฟังการอภิปราย การสัมมนา หรือจัดแสดงนิทรรศการ แสดงละคร จัดโต้วาที จัดแข่งขันการแต่งกลอนสด การจัดประกวดเรียงความ ให้จัดป้ายวันสำคัญต่างๆ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียนและกิจกรรมเสริมประกอบการเรียน ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัด และได้พัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียนได้ดี

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละเนื้อหาวิชา และแต่ละครั้ง ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีเดียวกันตลอด ควรคิดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ เลือกใช้เทคนิควิธีการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหา เช่น สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้คิดคำนวณ ได้แก้ปัญหา ได้ทดลอง ได้เสาะหาความรู้ ดังนั้น ผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีสอนแบบทดลอง แบบวิทยาศาสตร์ แบบแก้ปัญหา ตามความเหมาะสม เป็นการเปลี่ยนใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องกับสถานการณ์

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน และเป็นกันเอง เพราะทำให้ผู้เรียน เรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนบรรยากาศจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าผู้สอนเข้มงวด เคร่งขรึมและเคร่งเครียด บรรยากาศจะตึงเครียด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจในการเรียน แต่ถ้าผู้สอนเข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตา มีบุคลิกภาพที่ร่าเริง แจ่มใส ไม่เข้มงวดดุดัน ให้อิสระแก่ผู้เรียน

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดี ข้อบกพร่อง แล้ว นำผลไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับใช้ในครั้งต่อไป ในการวัดผลควรมีทั้งการวัดผลระหว่างที่ผู้เรียนทำ กิจกรรม และภายหลังการทำกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานและทดสอบ เมื่อวัดผลแล้วพบว่ากิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีก็สามารถนำมาใช้ต่อได้ แต่ถ้าผู้เรียน พบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรได้วิเคราะห์สาเหตุ แล้วแก้ไขให้ตรงจุดกิจกรรมนั้นอาจยาก เกินระดับความสามารถของเด็ก สถานการณ์สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยหรือผู้เรียนยังขาด ประสบการณ์พื้นฐาน ก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

กล่าวโดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรดำเนินเพื่อประโยชน์ของผู้เรียนอย่าง แท้จริง มุ่งพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน

2.2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

สำหรับ จันทรอ่อน (2553) ได้เสนอ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ในชั้นเรียนซึ่งถือเป็นสิ่ง ที่ยิ่งใหญ่ในการสร้างความรักในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการหลากหลาย ดังต่อไปนี้

1. เพลง ผู้เรียนได้ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลินและคุ้นเคยกับการใช้สำเนียง
2. เกม การเล่นเกมภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. สื่อมัลติมีเดีย เป็นการเพิ่มทางเลือกในการเรียนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันมี Website สำหรับ นักเรียน นักศึกษาที่น่าสนใจ สามารถฝึกออกเสียงได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
4. หนังสือ เพื่อนที่ดีที่สุดของเด็กๆ คือหนังสือ ครูอาจจะเลือกหนังสือมาอ่านให้เด็กๆ ฟังแล้ว ทบทวนคำศัพท์หลังการอ่านถ้าเป็นเด็กโต ก็อาจจะให้เด็กๆ เลือกเรื่องที่ชอบมาอ่านให้ครูและเพื่อนๆ ฟังแล้วตั้งคำถามตอบเพื่อน
5. งานศิลปะ คือชิ้นงานศิลปะ เช่น งานฝีมือ การวาดภาพระบายสี ฯลฯ เป็นช่วงเวลาที่เด็กๆ มีความสุขมาก ในขณะที่เดียวกันคุณครูสามารถสอนภาษาอังกฤษไปพร้อมๆกับการทำกิจกรรมนั้นด้วย เป็นการศึกษารูปแบบบูรณาการ

สมจิต จันทรฉาย (2557) กิจกรรมในการดำเนินการเรียนการสอน ดังนี้คือ

1. ขั้นนำมีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เหตุการณ์การสอนในขั้นนี้ ได้แก่ การสร้างความสนใจ การบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ และการกระตุ้นให้ระลึกถึงการเรียนรู้ที่มีมาก่อน
2. ขั้นสอน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้ ความเข้าใจ เหตุการณ์การสอนในขั้นนี้ ได้แก่ การนำเสนอความรู้และสื่อการเรียนรู้ การชี้แนะแนวทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน การให้ผู้เรียนปฏิบัติและฝึกฝน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
3. ขั้นสรุป มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสรุปและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เหตุการณ์การสอนในขั้นนี้ ได้แก่ การแนะแนวเทคนิคการสรุปความรู้ การถ้อยทอดความรู้โดยให้ผู้เรียนฝึกการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. ขั้นประเมินผล มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามการเรียนรู้หรือไม่ เหตุการณ์การสอนในขั้นนี้ ได้แก่ การประเมิน การให้ข้อมูลย้อนกลับและส่งเสริมการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2559) มุ่งเน้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาได้เหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม เป็นหลักการสอนที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อสาร กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสาร ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm-Up) มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะทบทวนความรู้เดิมที่ได้เรียนมาแล้วเพื่อให้เกิดความพร้อมและอยากเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้นๆ เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม เกิดความสนุกสนานและกระตือรือร้นที่จะเรียนแล้วก็เริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้สามารถใช้ได้หลากหลาย เช่น เล่นเกม ปริศนาคำทาย เป็นต้น
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูล ทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ ให้เข้าใจทั้งรูปแบบ ความหมาย และกิจกรรมที่เหมาะสม ประกอบด้วย การให้ฟังเนื้อหาใหม่ ให้ฝึกพูดตาม ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง คือ Informant (ผู้ให้ความรู้) แม้จะไม่เน้นไวยากรณ์ มากนัก แต่ต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในรูปแบบภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ด้วย

จากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการ
ใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ช่วงนี้เป็น
โอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นควรทำหลังการ
ฝึก เพราะหากทำระหว่างที่ผู้เรียนกำลังลองฝึกอยู่ ความมั่นใจที่จะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วอาจ
ลดลงได้ ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมา
ใช้กับสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว (Fluency) และ
เกิดความสนุกสนาน ขั้นนี้เป็นขั้นที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม โดยผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ
ถ้าผู้เรียนผิดพลาด อย่าขัดจังหวะ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ กิจกรรมที่กำหนดไว้หลากหลาย เช่น
การเล่นเกมน การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

3. ขั้นสรุป (Wrap Up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง
ในขั้นนี้จุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว กิจกรรมที่แนะนำคือ อาจให้ผู้เรียนนำเสนอรายงาน
กลุ่ม การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้เทคนิค

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ (2559) เสนอวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นำเสนอ
ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 3 แบบ ดังนี้

1. เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม (Games) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกม ตามกติกาและนำเนื้อหาและข้อมูลของเกม
พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่นและผลการเล่นเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้
ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่างๆอย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถเกิดประสบการณ์ตรง
และเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง

2. เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of
Cooperative Learning) ซึ่งให้เห็นว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกันเพราะ
การแข่งขันกันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์
ของการชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ
(Cooperative Learning) 5 ประการ ประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน 2)
การเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะ
ทางสังคม 4) การเรียนร่วมกันต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม 5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมี
ผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

3. เทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ K-W-L (Know-Want-Learned) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีทักษะของกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ทักษะการคิดอย่าง รู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิด ตลอดจนปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้ง จุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการนำกลับมาใช้ภายหลัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

3.1 ชั้น K (What you know) เป็นขั้นของการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนการอ่าน

3.2 ชั้น W (What you want to know) การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน หลังจากที่คุณสอนกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนในชั้น K แล้วผู้สอนจะนำผู้เรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้โดยการอ่าน ซึ่งผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียน

3.3 ชั้น L (What you have learned) หลังจากที่คุณเรียนอ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งเขียนข้อมูลอื่นๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้

3.4 ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอกิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก K-W-L หลังจากที่คุณเรียนได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในชั้น W และ L แล้ว ให้ นำข้อมูลที่ได้นำมาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในชั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอน เพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้แผนผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น มีการอภิปรายถึงเหตุและผลกระทบบนเรื่องสิ่งแวดล้อมหรือให้ผู้เรียนนำเสนอ แผนผังความคิด เป็นต้น

กลยุทธ์ เพชรอารมณ์ (2560) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยทั่วไปจะมีขั้นตอนในการสอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm Up) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน โดยจะกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียนให้มีต่อบทเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมและความกระตือรือร้นที่จะเรียน ผู้เรียนรู้อาจจะเรียนเรื่องอะไรและยังสามารถ นำความรู้และทักษะมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ซึ่งจะทำให้ ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนขึ้น

2. ขั้นสอน/นำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความรู้เนื้อหาของบทเรียนโดยมีการให้ความรู้อย่างละเอียดตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้สอนอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบต่างๆ กิจกรรมประกอบการสอนและสื่อการสอนมาประกอบในการอธิบายเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนและง่ายขึ้น รวมทั้งเกิดความสนุกสนานในการเรียน

3. ขั้นฝึก (Practice) ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ความรู้ (ภาษา) ที่เรียนมาแล้วในชั้นสอน (นำเสนอ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ความรู้ (ภาษา) ที่เรียนมาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วการฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ชั้นนี้เป็นโอกาสที่ครูจะแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนในการใช้ภาษา

4. ขั้นนำไปใช้ (Application) เป็นขั้นที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ฝึกมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในรูปแบบกิจกรรมหลากหลาย เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน ซึ่งในขั้นนี้เป็นขั้น ที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือกิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การทำแบบฝึก การนำเสนอผลงาน เป็นต้น

5. ขั้นสรุป (Conclusion) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง มีจุดประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่เรียนไปแล้ว ซึ่งกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้วรวมทั้งการที่ผู้สอนอาจจะสรุปสาระการเรียนรู้ในครั้งนี้ด้วยตนเองหรือให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสรุปสาระการเรียนรู้ด้วยกัน

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีหลายกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อมๆกัน สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

2.2.5 วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

พรสวรรค์ สิปอ (2550) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษไว้ทั้งหมด 12 วิธีดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนภาษาเพื่อสื่อสาร เป็นการสอนภาษาตามกระบวนการความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่านและการเขียน วิธีการนี้เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยจะเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

2. วิธีสอนโดยใช้โครงงาน เป็นวิธีการสอนที่เน้นการส่งเสริมการคิด ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้จากการวางแผน ปฏิบัติและการสรุปผลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีที่หลากหลาย

3. วิธีสอนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะและกระบวนการ เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

4. วิธีสอนแบบบูรณาการ เป็นวิธีการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้ในสาขาวิชาต่างๆเข้าด้วยกัน เกิดความรู้แบบองค์รวมตลอดจนความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

5. วิธีสอนโดยการสร้างองค์ความรู้ เป็นวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสม องค์ความรู้จะเกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม

6. วิธีสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนที่ยึดทฤษฎีการรับรู้ภาษาแม่ ซึ่งยึดหลักว่าการรับรู้ภาษาแม่ของเด็กเกิดจากการตอบสนองคำสั่งของพ่อแม่ โดยจะให้ผู้เรียนฟังคำสั่งพร้อมกับตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม

7. วิธีสอนแบบเล่าเรื่องโดยตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการสอนที่ต่อยอดมาจากวิธีสอนโดยตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการสอนเล่านิทาน โดยการนำคำศัพท์ที่เรียนมาเล่านิทานและยังเป็นการขยายวงคำศัพท์ของผู้เรียนอีกด้วย ในการเรียนรู้ผู้เรียนจะได้ ฟัง ดู แสดงท่าทาง เล่าเรื่องและเขียนนิทานที่ได้ฟัง

8. วิธีสอนภาษาที่เน้นเนื้อหา เป็นวิธีการสอนที่ยึดหัวข้อหรือแก่นสาระเป็นหลักนั้นคือผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารด้วย

9. วิธีสอนตามแนววิถัจกรการเรียนรู้ (4MAT) เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัดและแตกต่างของแต่ละบุคคล เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการรับรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม รู้จักสังเกตข้อมูลอย่างไตร่ตรอง เชื่อมโยง ความรู้ใหม่และประสบการณ์เดิม แล้วนำไปบูรณาการมาเป็นความคิดรวบยอดแล้วจึงลงมือปฏิบัติ

10. วิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีการสอนที่กำหนดบทบาทให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ต่างๆ และแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย โดยจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของบทบาทสมมติที่แสดงอีกด้วย

11. วิธีสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนทักษะการอ่านบทความที่ยาวและซับซ้อน เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจำข้อความสำคัญที่อ่านได้ เป็นการฝึกให้อ่านแบบกวาดตา รู้จักตั้งคำถาม บันทึกข้อมูล พร้อมทั้งมีการทบทวน

12. วิธีสอนแบบ KWL เป็นวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการในการอ่าน มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมายว่าตนเองต้องการอะไรและตรวจสอบว่าบรรลุเป้าหมายที่ตนวางไว้หรือไม่

ธนากร ทองประยูร (2551) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในประเทศไทยว่ามีด้วยกันหลายวิธี เช่น วิธีการสอนแบบไวยากรณ์การแปลง วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

ปราณี สิทธิขจร (2553) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายแนวคิด ซึ่งแต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ครูผู้สอน ช่วยให้ทราบการวิเคราะห์สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดเหล่านี้ช่วยครูผู้สอน ตัดสินใจวางแผนการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การเลือกสื่อ การเรียนรู้ ดังนี้

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Language Curriculum) มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Process) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในรูปแบบ การเรียนรู้ในห้องเรียน (Information Instruction Manner) และการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Manner)

การพัฒนาหลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นวางแผน (Planning) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การตั้งเป้าหมายและจุดประสงค์ของรายวิชา การเลือกเนื้อหา ต้องเลือกเนื้อหาที่ครอบคลุมทั้งส่วนที่เป็นทักษะทางภาษา (Language Skills) และทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills)

1.2 ขั้นดำเนินการ (Implementation) ประเด็นที่ควรพิจารณา คือ วิธีการสอนการจัดกิจกรรมการสอนภาษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นไปในลักษณะเดียวกันกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นอกจากนั้นยังต้องคำนึงถึงแหล่งความรู้ ควรเป็นการตกลงร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนในลักษณะที่เป็นสื่อผสมเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

1.3 ขั้นการวัดและประเมินผล (Evaluation) ควรมีการประเมินทั้งรายวิชาและการจัดการเรียนการสอน คือ การประเมินผลรายวิชา (Course Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อศึกษาประสิทธิผลของแต่ละวิชาว่าบรรลุจุดหมายของรายวิชานั้นหรือไม่ การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching)

เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจ

ภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จะต้องสามารถนำความรู้ไปใช้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

2.1 การนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จัดเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครู จะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่โดยจะ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ที่เพิ่งจะเรียนรู้ใหม่จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อยๆ ปล่อยให้ทำเอง มากขึ้น เป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบ ของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ในการฝึกครูผู้สอนจะเริ่มจาก การฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดตามแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษาแล้วค่อยเปลี่ยน สถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้ โครงสร้างประโยคตามบทเรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองใช้ ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วย การเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้

2.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอก ชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารโดยทั่วไป มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองจากสถานการณ์จริง หรือที่เป็นสถานการณ์จริงด้วย โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง เท่านั้น วิธีการฝึกมักฝึกในรูปแบบของการจัดกิจกรรมแบบต่างๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระ งาน หรือสถานการณ์ต่าง ๆ

3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Language for Specific Purpose) เป็น การเรียนการสอนโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับรู้อาสาสมัครนั้นๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่องานเลขานุการ ภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ ภาษาอังกฤษ การโรงแรม ซึ่งในการเรียนภาษามิใช่เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษาแต่ใช้ภาษาเพื่อเป็น

เครื่องมือในการเชื่อมโยงและบูรณาการในศาสตร์อื่นๆ ผู้เรียนมีแรงจูงใจและปัจจัยภายนอกที่บังคับให้เรียน การจัดสร้างหลักสูตรการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาต้นเหตุความจำเป็น ความเหมาะสมและความต้องการของสังคมว่ามีความต้องการภาษาเฉพาะในด้านใดบ้าง ศึกษานโยบายการศึกษาของชาติ เพื่อที่จะได้จัดการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

3.2 วิเคราะห์ลักษณะงานการใช้ภาษาในแต่ละอาชีพ เช่น ด้านเลขานุการ มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาในขอบข่ายใดบ้างและใช้ภาษาที่งานใด ในลักษณะใด

3.3 กำหนดระดับความสามารถของภาษาในทักษะต่างๆที่จำเป็น ตัวอย่างเช่น การใช้ภาษาในด้านการท่องเที่ยวช่วยย้อมใช้ทักษะการฟังและการพูดมากกว่าการอ่านและการเขียน

3.4 วิเคราะห์คำและกลุ่มคำใดบ้างที่ต้องใช้ในแต่ละประเภทของภาษาเฉพาะด้าน

4. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ(Integrate Learning) คือ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการ ตั้งคำถาม (Question) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) มาเป็นตัวนำกระบวนการแสวงหาความรู้และทักษะ โดยไม่ยึดติดในโครงสร้างของสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านวิชาการเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ซึ่งการวางแผนการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ มี 2 วิธี คือ

4.1 การเลือกแก่นสาระ (Theme) จากประเด็นแนวความคิดหรือปัญหาแล้วนำหัวข้อ เนื้อหาจากกลุ่มวิชาต่างๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มาสัมพันธ์กันและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

4.2 การนำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มวิชาต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาสร้างเป็นแก่นสาระ (Theme) แล้วสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

5. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรม นั่นคือให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในขณะที่เป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพมีแนวทางสำคัญ 5 ประการคือ

5.1 การพึ่งพาอาศัยกันในทางที่ดี (Positive Interdependence) สมาชิกทุกคนมีหน้าที่และความสำคัญเท่ากัน รู้หน้าที่ของตนและรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ เสมอกัน ทุกคนตระหนักดีว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคน

5.2 การสร้างทีมงาน (Team Formation) การพึ่งพาอาศัยกันและกันชี้ให้เห็นว่าต้องมีการจัดกลุ่มขึ้นเพื่อทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มกันเองได้ หรือครูผู้สอนเป็นผู้จัดกลุ่มให้ผู้เรียนก็ได้

5.3 ความรับผิดชอบ (Accountability) ความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนได้รับมอบหมายความรับผิดชอบเป็นรายบุคคลให้คะแนนหรือจัดลำดับงานส่วนที่รับผิดชอบในโครงการกลุ่มหรือตามกฎที่ว่าจะยังทำกิจกรรมในกลุ่มทุกคนจนกว่างานจะเสร็จ

5.4 ทักษะทางสังคม (Social Skill) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมทั้งการสื่อความหมาย การช่วยสอนและการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง ช่วยให้รู้จักการจัดการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5 โครงสร้างการเรียนรู้และวิธีการจัดโครงสร้าง (Structures and Structuring) เป็นกรอบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่อิสระจากเนื้อหา (Content-Free) สำหรับใช้ในการจัดลำดับพฤติกรรมในห้องเรียน ในการจัดให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน โครงสร้างการเรียนรู้จะบรรยายลำดับวิธีการต่างๆ ที่ผู้เรียนจะเปิดปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ตัวอย่างโครงสร้างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) เพื่อนเรียน (Partners) และผลัดกันพูด (Say and Switch) ทั้ง 3 รูปแบบเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกัน คือให้ผู้เรียนจับคู่กันในการตอบคำถาม อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหรือสถานการณ์หรือทำความเข้าใจเนื้อหาที่เป็นความคิดรวบยอดที่กำหนดให้

2. กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Round Robin) เป็นรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนมีจำนวนมากกว่า 2 คนขึ้นไปและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มเล่าหรือเขียนความคิดเห็นของตน เล่าประสบการณ์ ความรู้ สิ่งที่น่าสนใจหรือสิ่งที่กำหนดให้

3. คู่ตรวจสอบ (Pairs Check) มุมสนทนา (Confers) และร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) เป็นรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 4-6 คน โดยผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องทะเลาะและความสามารถให้ช่วยกันตอบคำถาม แก้โจทย์ปัญหา หรือทำแบบฝึกหัด เมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มย่อยสามารถตอบ

ปัญหาหรือแก้โจทย์ปัญหาได้แล้ว ก็เปิดโอกาสให้แลกเปลี่ยนหรือตรวจสอบคำตอบกับผู้เรียนในกลุ่มอื่นหรือครูผู้สอนอาจสุ่มเรียกผู้เรียนให้ตอบ

4. การสัมภาษณ์แบบสามขั้นตอน (Three – Steps Interview) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มย่อยที่มีสมาชิก 3-4 คน มีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้เรียนจับกลุ่มกัน ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 3 คน ให้คนที่ 1 เป็นผู้สัมภาษณ์ โดยถามคำถามที่ครูผู้สอนตั้ง หรือผู้เรียนเป็นผู้ตั้งเอง ผู้เรียนคนที่ 2 เป็นผู้ตอบและผู้เรียนคนที่ 3 เป็นผู้จุดประเด็นอภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น ในกรณีที่กลุ่มมีสมาชิก 4 คน ให้สมาชิกภายในกลุ่มจับคู่กันเป็น 2 คู่ โดยมีการสัมภาษณ์และตอบคำถามไปพร้อมๆ กัน ทั้ง 2 คู่ ผู้เรียนคนที่เป็นผู้ตั้งคำถามจะเป็นผู้จุดประเด็นอภิปราย หรือความคิดเห็นในขณะที่ผู้เรียนอีกคนหนึ่งตอบ

4.2 หลังจากการสัมภาษณ์หรืออภิปรายตามหัวข้อจบเรื่องหนึ่ง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะสลับบทบาทกันในการสัมภาษณ์ หรือสนทนาหัวข้ออื่น ๆ

4.3 เมื่อการสัมภาษณ์หรืออภิปรายครบทุกหัวข้อแล้ว ผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันเล่าสิ่งที่ตนได้รู้ให้กลุ่มทราบ

5. เทคนิค STAD (Student Team Achievement Division) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีระดับสติปัญญาต่างกัน เช่น เก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูผู้สอนกำหนดบทเรียนและการทำงานกลุ่มแล้วจึงสอนบทเรียนให้ผู้เรียนทั้งชั้น จากนั้นให้กลุ่มทำงานตามที่กำหนด ผู้เรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยการตรวจสอบงานเพื่อให้ถูกต้องก่อนนำส่งครูผู้สอน การสอบต่างคนต่างทำข้อสอบแล้วเอาคะแนนของทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูผู้สอนจัดลำดับคะแนนของทุกกลุ่มแล้วปิดประกาศให้ทุกคนทราบ

6. เทคนิค TGT (Team – Games Tournament) เป็นการจัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD แต่ไม่มีการสอบทุกสัปดาห์ แต่ละทีมที่มีความสามารถเท่าเทียมกันจะแข่งขันกันตอบปัญหา มีการจัดกลุ่มใหม่ทุกสัปดาห์ โดยพิจารณาจากความสามารถของแต่ละบุคคล

7. เทคนิค TAI (Team – Assisted Individualization) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สมาชิกของกลุ่ม 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูผู้สอนเรียกผู้เรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอน ความยากง่ายของเนื้อหาที่สอนแตกต่างกัน ทุกคนสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน มีการให้รางวัลทีมที่ทำคะแนนได้ดีกว่าเดิม

8. เทคนิค CIRC (Cooperative – Integrated Reading and Composition) ใช้สำหรับการอ่าน เขียนและทักษะอื่น ๆ ทางภาษา สมาชิกในกลุ่ม 4 คน มีความรู้เท่ากัน 2 คน อีก 2 คน ก็

เท่ากัน แต่ระดับความรู้ต่างกันจาก 2 คนแรก ครูผู้สอนเรียกคู่ที่มีความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอนให้ กลับเข้ากลุ่มแล้วเรียกคู่ถัดไปจากทุกกลุ่มมาสอน คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากคะแนนสอบของ สมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล

9. เทคนิค Jigsaw เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้สมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มศึกษา เนื้อหาที่กำหนดให้ สมาชิกแต่ละคนจะถูกกำหนดโดยกลุ่มให้ศึกษาเนื้อหาคนละตอนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะไปทำงานร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาที่เหมือนกัน หลังจากที่อยู่ในกลุ่มฟังโดยเรียงลำดับเรื่องราวเสร็จแล้วให้สมาชิกในกลุ่มคนใดคนหนึ่งสรุปเนื้อหาของสมาชิกทุกคนเข้าด้วยกัน ครูผู้สอนอาจเตรียมข้อสอบเกี่ยวกับบทเรียนนั้นไว้ทดสอบความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน ในช่วงสุดท้ายของการเรียน

10. การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ (Content – Based Instruction) หมายถึง การสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาเป็น เครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การ คัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อ ต่อการบูรณาการการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีการ คิดวิเคราะห์ สามารถตีความ ประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่อง นั้นๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาไปใช้ มีขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกแก่นสาระ (Selecting the Theme) ครูผู้สอนจะต้องเลือกหัวเรื่อง (Topic) ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงและเลือกหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) ที่สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ครูผู้สอน จะต้องคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถเลือกเรื่องที่จะสอนจาก รายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร

2. การเลือกสื่อการสอนหรือบทเรียน (Selecting the Material or the Text) เป็นขั้นตอน ที่สำคัญที่สุด เพราะครูผู้สอนจะต้องหาบทเรียนในกรอบเนื้อหาที่คาดว่าผู้เรียนสนใจ ทั้งจะต้องฝึกให้ ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดในระดับสูง เช่น สามารถตีความ หรือสังเคราะห์ข้อมูลหรือแยกประเด็นที่ เป็นความเห็นจากข้อเท็จจริง สามารถเห็นภาพตามคำบรรยาย สามารถระบุความเป็นเหตุเป็นผลโดย ใช้โครงสร้างของภาษา ในการเลือกบทเรียนที่จะใช้สอน

3. การสร้างแผนภูมิแสดงเครือข่าย (Web) หลังจากเลือกเนื้อหาแล้วจึงกำหนดหัวเรื่อง (Topic) และหัวเรื่องย่อย (Sub-Topic) เพื่อเจาะลึกเนื้อหา โดยให้มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน ตลอดจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาอื่นในหลักสูตร จากเนื้อหาในแต่ละหัวเรื่อง ผู้เรียนจะได้รู้ข้อมูลใหม่

พร้อมกับพัฒนาทักษะทางภาษา รวมทั้งฝึกกลวิธีการเรียนและพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ไปพร้อมกัน ฉะนั้นครูผู้สอนควรเลือกหัวเรื่องที่น่าสนใจ เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนและมีรูปแบบภาษาหลากหลาย

4. การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน (Developing the Instruction Tasks and Activities) ครูผู้สอนจะวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจะประเมินว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เบื้องต้นอะไรบ้างก่อนที่จะอ่านบทเรียน หรือทำกิจกรรม หลังจากนั้นจึงเตรียมกิจกรรมจากเนื้อหาเพื่อสอนศัพท์และโครงสร้างทางภาษา วิธีเรียบเรียงเนื้อหา ความ กลวิธีการเรียน ทักษะการเรียนและฝึกการสื่อความหมายในรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กิจกรรมที่ผู้เรียนทำการฝึกให้สามารถสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การพูดและการเขียนเรื่องเกี่ยวกับบทเรียน กิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องสัมพันธ์และเสริมสร้างซึ่งกันและกัน

5. การสอนแบบองค์รวม (Whole Language Approach) เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวม โดยไม่แยกภาษาเป็นส่วน ๆ และไม่เน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง การสอนแบบองค์รวม การพัฒนาภาษาพูดและการอ่านออกเสียง มีเงื่อนไขสำคัญในการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Immersion) ควรจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาที่แตกต่างและหลากหลายให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่มีความหมาย มีจุดมุ่งหมายและเป็นองค์รวม

5.2 การสาธิตหรือการทำแบบจำลอง (Demonstration or Modeling) ควรปล่อยให้ผู้เรียนได้อยู่กับคนอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาในวิธีการต่างๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน

5.3 ความคาดหวัง (Expectation) คาดหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้วิธีการพูดและการตอบโต้ที่สอดคล้องกัน

5.4 การประมาณการ (Approximation) ควรปล่อยให้ผู้เรียนทดลองกับภาษาและคาดคะเนเหตุการณ์ด้วยตนเอง

5.5 การป้อนข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ควรให้ข้อมูลย้อนกลับในทางบวกเกี่ยวกับความพยายามในการใช้ภาษาของผู้เรียนโดยใช้วิธีที่อ่อนโยน

5.6 ความรับผิดชอบ (Responsibility) ควรปล่อยให้ผู้เรียนตัดสินใจด้วยตนเองว่าพวกเขาจะเรียนอะไรเกี่ยวกับภาษา ใช้ความเร็วและระยะเวลาในการเรียนอย่างไร

5.7 ข้อผูกพัน (Engagement) ควรทำให้ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยในการทำอะไรเหมือนคนอื่นและมีสิทธิเป็นเจ้าของ สิ่งที่เขาทำ รวมทั้งพาให้เขาเชื่อว่า การพยายามทำให้ดีเท่าเทียมหรือดีกว่าคนอื่นเป็นสิ่งที่มีค่าควรทำ

5.8 การฝึกปฏิบัติ (Practice) ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตลอดวันในการฝึกอ่าน และเขียน

5.9 การจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ (Supportive Learning Environment) ควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ไม่มีการขู่เชิญในการทำภาระงานการเรียนรู้

6. การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning) คือ งานศึกษาค้นคว้าที่ผู้เรียน ร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ผู้เรียนต้องการศึกษา แล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าภายในเวลา ที่ตกลงกันได้ จนได้ผลออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ ซึ่งลักษณะเด่นของโครงการนี้ก็คือ

6.1 มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้เนื้อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษา เฉพาะภาษาใดภาษา หนึ่ง

6.2 มีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแม้ครูผู้สอนจะมีบทบาทในการสนับสนุน และเสนอแนะตลอดกระบวนการ

6.3 มีลักษณะเป็นการร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์จากกันและกัน

6.4 นำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริงทั้งด้านทักษะและกระบวนการ แสวงหาข้อมูล จากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิตจริง

6.5 จะสิ้นสุดหรือจบลงด้วยผลงานในตอนท้าย ซึ่งสามารถให้คนอื่นรับรู้ มีส่วนร่วม ได้ ทำให้โครงการเป็นสิ่งที่มีความหมายที่แท้จริง

6.6 เป็นสิ่งจูงใจ กระตุ้นและท้าทาย มีผลดีต่อการสร้างความเชื่อมั่น การรู้คุณค่า ของตนเองและความเป็นอิสระในการดูแลตนเองควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางภาษา การเรียนรู้ เนื้อหาและความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน

7. การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task – Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analysis Syllabus) โดยยึด เอาาระบบภาษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ๆ ไว้ตามความสามารถของผู้เรียนและเน้น ว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร ด้วย ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

7.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เช่น ศึกษาเอกสารหลักสูตร วิเคราะห์ความต้องการของ ผู้เรียน วิเคราะห์แบบเรียน วิเคราะห์ภาระงาน เป็นต้น

7.2 การพัฒนารูปแบบภาระงาน เช่น สรุปข้อมูลพื้นฐานและกำหนดรายละเอียดของภาระงาน ร่างรายละเอียดของภาระงาน และปรับปรุงแก้ไข

7.3 การทดลองใช้ภาระงาน เช่น การเตรียมการ การสอน

7.4 การประเมินหลักสูตร เช่น กำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตร วิเคราะห์ผลการประเมิน ปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น

8. การสร้างองค์ความรู้ (Constructivism) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้และการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากจิตวิทยา ปรัชญาและมนุษยวิทยา โดยมีความเชื่อว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน ครูผู้สอนต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยขั้นตอนการสร้างองค์ความรู้ ได้แก่

8.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Orientation) ใช้สิ่งเร้า เช่น วีดิทัศน์ รูปภาพ โคลง สุนทรพจน์ แนวคิด ภาพวาด เพื่อชักนำผู้เรียนเข้าสู่เรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ให้นักเรียนบอกถึงความคิดของพวกเขาและเขียนลงกระดาษ

8.2 ขั้นการแลกเปลี่ยนและทำให้กระจ่าง (Exchange and Clarification) กระตุ้นให้ผู้เรียนฟัง/อ่านความคิดเห็นของกันและกัน แล้วช่วยกันทำแนวคิดนั้นให้ชัดเจนขึ้น

8.3 ขั้นท้าทาย (Challenge) ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ท้าทาย ครูผู้สอนให้ผู้เรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบข้อมูลนั้นและตั้งคำถามใหม่กับคิดข้อมูลใหม่ที่ต้องการเพิ่มขึ้น

8.4 ขั้นเปรียบเทียบแนวความคิดใหม่และแนวความคิดเก่า (Comparing New and Old Ideas)

8.5 ขั้นทดสอบความคิดใหม่ (Testing New Thinking) เลือกบริบทใหม่ให้ผู้เรียนและให้ผู้เรียนคิดว่าจะประยุกต์ใช้ความคิดของตนในบริบทนี้อย่างไร

9. การสอนแบบ 4 MAT'S Learning System เป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จากการรับรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม มีการจัดการข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง เชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมของตนเอง ผู้เรียนจะบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตมาเป็นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม แล้วนำมาลงปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้าและการทดลองปฏิบัติ กิจกรรมเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การอภิปราย การทำงานกลุ่มและกิจกรรมการแก้ปัญหา ลักษณะของผู้เรียนตามแนวคิดของ 4 MAT'S Learning System มี 4 แบบคือ

ผู้เรียนแบบที่ 1 (Imaginative Learner) คือผู้เรียนผู้ที่มีความถนัดในการรับรู้จากประสบการณ์และรูปธรรมผ่านกระบวนการข้อมูลด้วยการสังเกตอย่างไตร่ตรอง นักเรียนจะเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบใช้การอภิปรายและการทำงานกลุ่มจะช่วยเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้คือ “ทำไม” (Why?)

ผู้เรียนแบบที่ 2 (Analytic learners) คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับความรู้ที่เป็นทฤษฎี รูปแบบและความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ การอ่านการค้นคว้าข้อมูลจากตำราหรือเอกสารต่างๆ รวมทั้งการเรียนการสอนแบบบรรยายจะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเหล่านี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนเหล่านี้คือ “อะไร” (What?)

ผู้เรียนแบบที่ 3 (Common Sense Learners) คือผู้เรียนที่มีความสามารถความถนัดในการรับรู้ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมแล้วนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ความรู้ การค้นคว้า การทดลองปฏิบัติ กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติและกิจกรรมการแก้ปัญหาจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้คือ “อย่างไร” (How?)

ผู้เรียนแบบที่ 4 (Dynamic Learners) คือผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมแล้วนำไปสู่การลงมือปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่เป็นการสำรวจ ค้นคว้า การค้นด้วยตนเองแล้วเชื่อมโยงความรู้เหล่านั้นไปสู่การทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง คำถามนำทางสำหรับผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ “ถ้า” (If)

จากลักษณะของผู้เรียนทั้ง 4 ประเภทมาบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะได้เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโพร์แม็ทซิสเต็ม ประกอบด้วยการสอน 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างประสบการณ์ (Create an Experience) เป็นขั้นที่จะจูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของสิ่งที่เรียน โดยผู้เรียนจะได้สร้างประสบการณ์พื้นฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น เกม เพลง บทกลอน สถานการณ์ ปัญหา ที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งในเนื้อหาของกิจกรรมจะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้สร้างจินตนาการ ฝึกการสังเกต การอภิปรายและการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นโดยในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับครูและเพื่อนๆ ตลอดเวลา

ขั้นที่ 2 การสะท้อนประสบการณ์ (Reflecting on Experience) ขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปราย อธิบาย ให้เหตุผลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 1 เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถฝึกการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสรุปความรู้ ความคิดของ

ตนเองหรือของกลุ่มได้อีกด้วย กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่กำลังเรียนอยู่

ขั้นที่ 3 การบูรณาการสิ่งที่ได้จากการสังเกตเป็นความคิดรวบยอด (Integrating Observations into Concept) ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนเนื้อหาในบทเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การทดลอง การทำงานตามใบงาน การระดมสมอง โดยผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อนๆ แล้วเขียนสรุปความคิดเห็นที่ได้จากการระดมสมองหรือความรู้ที่ได้จากการค้นคว้า ทดลองและการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสรุปเป็นความคิดรวบยอดของตนเอง

ขั้นที่ 4 การพัฒนาทฤษฎีและความคิดรวบยอด (Developing theories and concept) ขั้นนี้เป็นการเรียนรู้เนื้อหาและความคิดรวบยอดเพิ่มเติมจากขั้นที่ 3 เพื่อนำผู้เรียนไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นแก่นของเนื้อหาที่เรียนจนสร้างความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ มีการเน้นการใช้สมองซีกซ้าย ซึ่งครูควรหลีกเลี่ยงการใช้ข้อมูลแบบบรรยายแต่ให้ผู้เรียนค้นคว้า ทดลอง เรียนรู้จากวิทยากรท้องถิ่น

ขั้นที่ 5 ลงมือปฏิบัติตามแนวคิดที่กำหนด (Working on defined concept) ขั้นนี้ผู้เรียนได้ลองทำโดยผ่านประสาทสัมผัส โดยอาจจะทำตามใบงานหรือคู่มือหรือแบบฝึกหัดต่างๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะที่กำหนด

ขั้นที่ 6 ขั้นบูรณาการแนวคิดหรือการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว (Messing around) ขั้นนี้เป็นขั้นการบูรณาการและสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีโอกาสดูแลความสนใจ ความถนัด ความเข้าใจ เนื้อหาวิชา ความซาบซึ้งและจินตนาการออกมาเป็นรูปธรรม

ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์ผลและนำแนวคิดไปใช้ (Analyzing for usefulness or application) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนชื่นชมกับผลงานของตนเองหรือสามารถประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่กิจกรรมอื่นๆ ผู้เรียนนำผลงานไปนำเสนอให้เพื่อนๆ ติดตามชมเป็นการประเมินผลตนเองเพื่อการปรับปรุงผลงานและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 8 ขั้นนำแนวคิดไปปฏิบัติและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่น (Doing it themselves and sharing what they do with others) กิจกรรมในขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้และประสบการณ์จากการค้นคว้าและมองเห็นการเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

โสฬสา สาดพร (2555 อ้างถึงในบดินทร์ เชนย์วิบูลย์, 2558) ได้กล่าวถึงวิธีสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. วิธีการสอนไวยากรณ์และการแปล (Grammar-Translation Method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นกฎไวยากรณ์และการแปลเป็นสื่อให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ครูจะบอกและอธิบายกฎเกณฑ์

ตลอดจนข้อยกเว้นต่างๆ นักเรียนจะต้องท่องจำกฎเกณฑ์ตลอดจนชื่อเฉพาะต่างๆ ทางไวยากรณ์และทำแบบฝึกหัดที่สอดคล้องกับเกณฑ์ไวยากรณ์นั้นๆ ในด้านการสอนคำศัพท์ ครูก็จะสอนครั้งละหลายๆ คำ โดยบอกคำแปลภาษาไทยแต่จะไม่ได้ฝึกให้นักเรียนนำคำศัพท์เหล่านั้นมาใช้ในรูปประโยคต่างๆ จากนั้นก็จะให้นักเรียนจดลงในสมุดศัพท์เป็นคำๆ บอกความหมายของคำศัพท์และบางครั้งก็มีการเขียนคำอ่านไว้ด้วย ในการสอนครูจะเน้นทักษะการอ่านและการเขียน เวลาวัดผลก็จะเน้นความรู้ ความจำ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ และความสามารถในการแปลเป็นหลัก วิธีการสอนแบบนี้ครูจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมาก นักเรียนเป็นเพียงผู้รับฟัง

2. วิธีสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีการสอนที่เน้นทักษะการฟังและพูดให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยมีความเชื่อว่าเมื่อนักเรียนสามารถฟังและพูดได้แล้ว ก็สามารถอ่านและเขียนได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้นบทเรียนส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยกิจกรรมที่เป็นบทสนทนาเปิดโอกาสให้ได้ใช้ภาษาเต็มที่ ครูจะมีหน้าที่คอยกระตุ้นให้นักเรียนได้พูดได้ตอบและสร้างสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อประกอบการสอนที่เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนการสอน รูปแบบการจัดการเรียนแบบนี้จะไม่เน้นไวยากรณ์ หรือกฎเกณฑ์มากนัก การสอนศัพท์ก็จะใช้การอธิบายคำศัพท์นั้นๆ เป็นภาษาอังกฤษ โดยอาจจะใช้สื่อหรือของจริงมาประกอบ การวัดผลจึงเน้นที่การฟังและพูด เช่น การปฏิบัติตามคำสั่ง การสนทนาเป็นคู่ การเขียนตามคำบอก เป็นต้น

3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) เป็นวิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และวิธีสอนตามแนวโครงสร้าง เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน สอนครบองค์ประกอบลำดับจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้อย่างอัตโนมัติ ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาที่เรียนให้แก่ผู้เรียนในการเลียนแบบ ผู้เรียนเป็นผู้ลอกเลียนแบบและปฏิบัติตามผู้สอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ง่าย โดยครูจะนำคำศัพท์และประโยคมาสร้างเป็นรูปประโยคมากกว่าประโยคสั้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการสอนตามวิธีนี้เป็นการสอนที่มีใช้เพื่อการสื่อความหมายในชีวิตจริงแต่เป็นเพียงการเรียนภาษาในห้องเรียนเท่านั้น

4. วิธีการเรียนรู้ภาษาแบบชุมชน (Community Language Learning) วิธีการเรียนรู้นี้เกิดขึ้นโดยเริ่มจากแนวคิดที่ว่า การแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับความเข้าใจ กฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจรูปแบบของภาษาและความหมายแล้วก็จะสามารถใช้ภาษาได้ การสอนจึงมุ่งฝึกทักษะทุกด้านตั้งแต่เริ่มสอนโดยไม่จำเป็นต้องฝึกฟังและพูดให้ดีก่อนแล้วจึงอ่านและเขียนตามวิธีสอนแบบฟัง-พูด (Audio – Lingual Method) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนต้องการฝึกทักษะการอ่านมากกว่าทักษะอื่น ทักษะนี้ก็มาก่อนได้ เป็นการสอนที่สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิด สติปัญญาและมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาไทยช่วยอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็ว การสอนแบบนี้จะคล้ายกับวิธีสอนไวยากรณ์และการแปลตรงที่เน้นความ

เข้าใจและกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ แต่ต่างกันตรงที่ให้ความสำคัญของการฟัง-พูด การวัดและประเมินผล ด้านภาษาของนักเรียนนั้นคือ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแต่ละขั้นตอน

5. วิธีสอนแบบเงียบ (Silent Way Method) จากวิวัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ จะเห็นว่า ผู้เรียนเริ่มมีบทบาทจากการเป็นผู้รับเพียงฝ่ายเดียวมาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสอนมากขึ้นเป็นลำดับ การสอนเปลี่ยนจากยึดครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นยึดผู้เรียนเป็นหลัก ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคลให้ได้มากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนอาจจะเตรียมเอกสารแนะแนวทางซึ่งให้ผู้เรียนหาคำตอบได้ด้วยตนเอง โดยวิธีนี้ผู้สอนจะต้องพูดให้น้อยที่สุด โดยใช้แท่งไม้ที่มีสีและขนาดต่างๆ หรือแผนภูมิที่ใช้สีต่างๆ เป็นรหัส แต่ละแผนภูมิใช้ในการแสดงการออกเสียง คำศัพท์และไวยากรณ์

6. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ เมื่อผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่ฟังอยู่ และสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดีในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูดแต่เป็นเพียงผู้ฟังและทำตามผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด และเมื่อเรียนไปได้ระยะหนึ่งและพร้อมที่จะพูด ก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเองแล้วเรียนอ่านและเขียนต่อไป ภาษาที่นำมาใช้ในการสอนเน้นที่ภาษาพูด เน้นเรื่องโครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายได้อย่างชัดเจนจากการแสดงท่าทางและผู้สอนทราบได้ทันทีว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการณ์ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เรียน ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสอนแบบนี้ในขั้นตอนแรก ผู้สอนต้องปฏิบัติไปพร้อมๆ กับผู้เรียนด้วย ต่อมาจึงจะสั่งผู้เรียนเท่านั้นและรู้จักเรียบเรียงจัดลำดับคำสั่งจากง่ายไปหายาก และไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็วเกินไปควรให้คำสั่งใหม่ครั้งละ 3 คำสั่ง และเมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วจึงให้คำสั่งใหม่อีกครั้งละ 3 คำ

7. วิธีการสอนแบบเสนอแนะ (Suggestopedia Method) เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเน้นการใช้บรรยากาศในสภาวะที่ผ่อนคลายเพื่อผู้เรียนรู้สึกสงบ สามารถใช้สมองคิดและจดจำสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. วิธีสอนแบบธรรมชาติ (Natural Method) วิธีการสอนแบบนี้จะคล้ายกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้านกายภาพ ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกันกับการที่เด็กเรียนภาษาแม่ โดยเน้นทักษะการรับสารด้วยการฟัง ก่อนการส่งสาร โดยผู้เรียนอาจไม่สามารถพูดหรือเขียนได้ในระยะแรก เมื่อได้รับข้อมูลภาษาจนพอที่จะเข้าใจได้และมากพอก็จะสามารถพูดสื่อสารได้เอง

9. วิธีการสอนแบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) ในช่วงสมัยก่อนปี 1970 การสอนภาษาต่างประเทศมักเน้นไปที่วิธีสอน คือ จะสอนอย่างไรมากกว่าจะสอนอะไรวิธีการสอนนี้มีการ

กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทาย การขอโทษ

10. วิธีการสอนที่เน้นชิ้นงานภาษาอังกฤษ (Project Method) ซึ่งเป็นผลมาจากแนวคิดทางการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศแบบการใช้ชิ้นงานเป็นหลัก โดยวิธีการสอนนี้จะถือว่าชิ้นงานเป็นกิจกรรมหลักในการเรียนการสอนแต่ละบท โดยจะต้องมีความชัดเจนทั้งเป้าหมายในการทำ กระบวนการที่จะทำ ลำดับขั้นตอนในการทำ เวลาในการทำ เกณฑ์ของชิ้นงาน วิธีการทำการวัดผลชิ้นงาน การมีส่วนร่วมในการทำงานของผู้เรียน อุปกรณ์ โดยต้องเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้เพื่อทำชิ้นงานให้สำเร็จ

11. วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จากข้อเท็จจริงพบว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษามาแล้วเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดได้หรือสื่อสารได้ดีนัก ด้วยเหตุผลนี้นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศได้เสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนเพื่อการสื่อสารโดยมีความเชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเพลง ศัพท์และโครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอนจึงควรให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ไม่ควรสอนให้รู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะเราใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่แลกเปลี่ยนกันและจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสภาพสังคมด้วย

กัลญญ เพชรภรณ์ (2560) ได้เสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar-Translation Method) เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจศัพท์และกฎไวยากรณ์รวมทั้งข้อยกเว้นต่างๆ แก่ผู้เรียน ผู้สอนทำหน้าที่อธิบายให้ผู้เรียน นำไปใช้ในแบบฝึกหัด เน้นการแปลเป็นหลักการวัดผลจึงเน้นความจำคำศัพท์และกฎไวยากรณ์

2. วิธีสอนแบบตรงคล้ายวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Direct Method) ไม่ใช้วิธีการสอนแบบใหม่แต่อย่างใด เป็นวิธีสอน ภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันมานานแล้วในยุโรปและโรมันนิยมใช้ปะปนกับวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล

3. วิธีสอนแบบพูดคล้ายกับวิธีสอนแบบตรง (The Audio-Lingual Method) มีจุดมุ่งหมายแตกต่างจากการสอนแบบไวยากรณ์และแปล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารโดยการใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนได้ โดยผู้เรียนจะต้องฝึกภาษาที่เรียนนั้นซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัย สามารถพูดได้ ผู้สอนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ส่วนผู้เรียนเป็นผู้เลียนแบบปฏิบัติจากผู้สอน

4. การสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory) โดยมีแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เข้าไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้นอยู่กับ ความเข้าใจกฎเกณฑ์จุดมุ่งหมายของการสอนอยู่ที่การพัฒนา ความสามารถและความเข้าใจภาษาเป็นสำคัญ

5. วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way) มีแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ ภาษาเกิดจากความคิดหรือพลังสมองของผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะค้น พบ กฎเกณฑ์ทางภาษาจากการทดลองพูด ผู้สอนจึงควรมีบทบาทในการสอนให้น้อยที่สุด ผู้สอนเป็น เพียงผู้ช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถที่ใช้ภาษาได้ด้วยตนเอง

6. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) มีแนวคิดที่ว่า การสื่อความหมายของภาษาต่างประเทศอาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือใช้กริยาอาการประกอบ ผู้เรียนจะได้จำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติเน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการณ์การกระทำของผู้อื่นช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

7. วิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จและช่วยให้ผู้เรียนได้นำพลังสมองของตนเองออกมาใช้ จุดมุ่งหมายของการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน วิธีสอนการสอนแบบนี้เป็นการโน้มน้าวจิตใจให้ผู้เรียนสบายไม่มีการบังคับ การที่ผู้เรียนเฉยๆนั้นผู้เรียนกำลังใช้พลังสมองที่มีอยู่และสร้างการจดจำอย่างมีประสิทธิภาพ

8. วิธีสอนแบบอภิปราย (Discussion Method) เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักทำงานกลุ่ม รวมพลังความคิดเพื่อพิจารณาปัญหา หาข้อเท็จจริงฝึกให้ผู้เรียน กล้าแสดงออก ใช้เหตุผลฝึกการฟังที่ดีฝึก ให้เป็นคนมีระเบียบวินัย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

9. วิธีสอนแบบโครงการ (Project Method) เป็นวิธีให้ผู้เรียนทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ผู้เรียนสนใจหรือตามที่ครูมอบหมายให้ทำ ผู้เรียนจะดำเนินการอย่างเป็นอิสระ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะช่วยเหลือและติดตามผลงานของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร ผลงานก้าวหน้าเพียงไร มีปัญหาอุปสรรคหรือไม่และประเมินผลงานนั้นๆ การสอนภาษาแบบนี้ ผู้เรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษาอย่างเต็มที่และช่วยให้ผู้เรียนมี พัฒนาการทางภาษาได้เป็นอย่างดี

10. วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เน้นไม่ให้ผู้สอนคำนึงถึงความรู้สึกและสติปัญญาของผู้เรียนเท่านั้น แต่จะต้องเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันได้ตอบทางกายของผู้เรียน วิธีสอนแบบนี้ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ตลอดจนเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

11. วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The communicative Approach) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือ ติความของภาษาได้ จุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพ สังคมเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยใช้ลักษณะทักษะสัมพันธ์

การจัดการเรียนรู้ Active Learning

Bonwell (1991) กล่าวว่า Active & Learning เป็นการเรียนที่นักเรียนได้ลงปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมแทนการฟังอย่างเดียว

Bonwell และ Eison (1991) กล่าวเกี่ยวกับ Active & Learning ว่าการเรียนแบบนี้ทำให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงมากกว่าการฟัง ผู้เรียนจะต้องอ่าน เขียน อภิปราย และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ในการเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน 3 ส่วน ได้แก่ ความรู้ ทักษะต่างๆ และทัศนคติ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) อธิบายว่า Active & Learning คือกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมดำเนินการในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งด้วยการเชื่อมโยงผู้เรียนกับเนื้อหาในองค์ความรู้ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง แนวความคิด และทักษะผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือลงมือทำชิ้นงานและใช้กระบวนการคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ ได้ตรงต่อ สะท้อนความคิด การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Think Hard) เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้ลงมือทำ ผู้เรียนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ของตนเอง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560) ได้อธิบายลักษณะของกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ Active Learning

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ลดบทบาทการสอนและการให้ความรู้โดยตรงแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และความคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ
3. กิจกรรมเชื่อมโยงกับนักเรียน สภาพแวดล้อมใกล้ตัว ปัญหาของชุมชน สังคมหรือประเทศชาติ
4. กิจกรรมเน้นการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาใหม่หรือสถานการณ์ใหม่กิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดของตนเองอย่างมีเหตุผล มีโอกาสรวมอภิปรายและนำเสนอผลงาน

แนวทางการจัดกิจกรรม Active Learning

การจัดการเรียนการสอนหรือจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน เป็นไปตามแนวทางของ Active Learning นั้น สามารถทำได้หลากหลาย ตัวอย่างกิจกรรม Active Learning ซึ่งเสนอโดย Brookeld (2005) Bonwel และ Elsom (1991) พอสรุปได้ดังนี้

A class discussion มีการสนทนากันแบบตัวต่อตัวหรือทาง online เมื่อจบการเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งแล้ว ผู้สอนจะกำหนดหัวข้อในการอภิปรายร่วมกันและอาจช่วยกันกำหนดหน้าที่ของแต่ละคนก็ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่เรียนมากขึ้น เป็นการฝึกทักษะการคิด พัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยการหลอมรวมสิ่งต่างๆเข้าด้วยกัน

A thinking – Pair – share หลังจากผู้เรียนได้เรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนจบ จะใช้เวลาเล็กน้อยในการจับคู่อภิปรายหรืออภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนทุกคนได้ทำกิจกรรม แต่นักเรียนในห้องเรียนต้องมีจำนวนไม่มาก เพื่อผู้สอนจะได้ดูแลทั่วถึงทุกคน สมาชิกห้องเรียนจะสนุกสนานในการอภิปรายร่วมกัน กิจกรรมนี้จะประหยัดเวลาผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็ว

A short writing exercise กิจกรรมนี้เป็นการทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเขียนข้อความ/บทความสั้นๆ ภายใน 1 นาที (a one minute paper) หรืออาจจะ 10 นาที ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน

A Collaborative Learning group เป็นการทำงานเป็นกลุ่มๆ ละ 3-6 คน ในการทำงานจะมีการแบ่งหน้าที่ เป็นผู้นำและผู้จดบันทึก ผู้สอนอาจจะกำหนดเรื่องให้ศึกษาค้นคว้า แล้วนำเสนอในห้องเรียนหรืออาจให้ทำโครงการ

A student debate ผู้สอนกำหนดเรื่องให้ผู้เรียน ผู้เรียนรับหน้าที่ตามเรื่องที่ได้รับ และนำข้อมูลต่างๆ มาอภิปราย

A reaction to a Video เป็นการแบ่งให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ก็ได้ เป็นการให้ผู้เรียนดู Video เนื้อหาตรงตามเรื่องที่เรียน เมื่อผู้สอนแจกคำถาม 2-3 คำถามก่อนดู Video เมื่อผู้เรียนดู Video จบแล้วจะอภิปรายและเขียนสรุปแสดงความคิดเห็นตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนมอบให้

A small group discussion เป็นการจัดกลุ่มเล็กๆ ในห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก ผู้สอนอาจจัดกิจกรรมเป็นการเล่นเกมต่างๆ หรือมีการแข่งขัน เพื่อให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน มีการแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนจะแสดงออกถึงการได้รับความรู้ในกลุ่มเล็กๆ ของตน

A class game เป็นการทบทวนความรู้ความเข้าใจก่อนการสอน ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนได้เล่นเกมอักษรไขว้ (Crossward puzzles) หรือเกมต่างๆ จะทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและเป็นการทบทวนความรู้

Learning by Teaching เป็นการกำหนดให้ผู้เรียนไปค้นคว้าหัวข้อต่างๆ ทำความเข้าใจเรื่องเหล่านั้น อย่างกระฉ่าง และนำไปถ่ายทอดให้กับเพื่อนๆ ในห้องเรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการอภิปรายและนำเสนอผลงาน เป็นลักษณะเพื่อนสอนเพื่อน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ “Active Learning”

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ “Active Learning” ไว้ดังนี้

1. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
 - 1.1 นักเรียนมีส่วนร่วม อาทิ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม นำเสนอ
 - 1.2 นักเรียนร่วมอภิปราย แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 - 1.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเสนอการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือชิ้นงาน
 - 1.4 นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม
2. คิดวิเคราะห์ ประเมินค่า สังเคราะห์
 - 2.1 นักเรียนได้คิดวิเคราะห์
 - 2.2 นักเรียนได้คิดสังเคราะห์
 - 2.3 นักเรียนได้คิดอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.4 นักเรียนได้ประเมินค่า
3. สร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 3.1 นักเรียนออกแบบการเรียนรู้ของตนเอง (Self-Directed)
 - 3.2 นักเรียนสร้างสรรค์ชิ้นงาน/ผลงาน (Creation or Innovative task)
 - 3.3 นักเรียนได้ประเมินตนเองเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ (Self-evaluation)
 - 3.4 นักเรียนกำกับความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง (Self-management)
4. นำความรู้ไปประยุกต์ใช้และเชื่อมโยงสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ปัญหาของชุมชน สังคมหรือประเทศชาติ
 - 4.1 นำความรู้ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่
 - 4.2 เชื่อมโยงความรู้กับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ทั้งปัญหาของชุมชนและสังคมหรือประเทศชาติ

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

Morrison (1968) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่างๆ เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงและรู้คำศัพท์

Hughes (1972) กล่าวถึงการสอนภาษาในระหว่างศตวรรษที่ 19 ว่าเริ่มต้นด้วยการสอนระบบอักษร การดำเนินการสอนแบบโฟนิกส์นั้น ดึงความสนใจของเด็กให้รู้จักอักษรที่เป็นตัวพิมพ์ในภาษาเขียน

Weaver (1994) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ว่าเป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและสะกดคำ

Jannuzi (1997) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายหลักของการสอน ภาษาโฟนิกส์ว่าเป็นวิธีการสอนที่อธิบายความกระจ่างและเพิ่มเติมการเรียนรู้ของความตระหนักในหน่วยพื้นฐานของเสียง (Phonemic Awareness)

Yesil-Dagli (2011) ได้กล่าวไว้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การตระหนักรู้ในหน่วยเสียง (Phonological Awareness) เป็นความสามารถที่แยกแยะและสร้างเสียงเป็นคำพูด

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นศิลปะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม และในการเลือกวิธีสอนนี้เองผู้สอนจะต้องมีการเตรียมตัว และวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า ขั้นตอนที่สำคัญที่สุด คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ หากผู้สอนเตรียมการสอนมาดีจะส่งผลให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้ ประสบผลสำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูง

2.2.6 การสอนทักษะทางภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

Rixon (1986) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นก่อนการฟัง (Pre – listening Stage) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือมีความพร้อมที่จะฟัง โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจเนื้อหา และเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ครูควรใช้กิจกรรมที่ทำให้อาจใช้วิธีระดมสมอง คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่องจากรูปภาพ แผนภูมิประกอบเรื่องที่ฟัง แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคุณมีความรู้ในเรื่องที่จะฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้น โดยครูอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังเป็นการให้แนวคิดกว้างๆ ของเรื่องที่ฟัง การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟังก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นตัวให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While – listening stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องที่ตนทำนายกับเรื่องที่

จะได้ฟังนั้นตรงกันหรือไม่ เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือ การให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ ครูต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทสนทนาที่ได้ฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While – listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้น ก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และกำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง จากนั้นให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เช่น ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง ฟังเพื่อเรียงลำดับรูปภาพตามบทฟัง ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความ ถูก/ผิด ตามบทฟัง ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์ ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน เป็นต้น

3. ขั้นหลังการฟัง (Post – listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่นๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น การเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์ การย่อความ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

Richard (1987) ให้ความเห็นว่าในการสอนทักษะการฟังโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ทักษะย่อยในการฟัง และการสอนทักษะฟังสามารถผสมผสานทั้งข้อมูลทางภาษา (Input) และภาระงาน (Task) ซึ่งข้อมูลทางภาษาอาจเป็นบทสนทนา หรือการบรรยายโดยเจ้าของภาษาหรือไม่ก็ได้ ส่วนภาระงานนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้อะไรจากการฟัง เช่น ฟังเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฟังทั้งหมดหรือ เข้าใจเรื่องที่ฟังเพียงบางส่วนตามที่ต้องการ

Underwood (1989) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีความมั่นใจว่าบทเรียนทักษะการฟังนั้นดำเนินไปตามลำดับขั้นตอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กลัวที่จะทำภาระงานหลังการฟังข้อมูลทางภาษาที่กำหนดให้ ลักษณะกิจกรรมการฟังในแต่ละขั้นของการสอนฟังมีดังนี้

1. กิจกรรมในขั้นก่อนการฟัง เช่น ดูภาพแล้วพูดเกี่ยวกับภาพนั้น การจัดหรือเขียน การทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา การสอนคำศัพท์และโครงสร้างที่สำคัญ การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่จะได้ฟัง การฟังบทนำเรื่อง

2. กิจกรรมในขั้นขณะฟัง เช่น ตรวจสอบสิ่งที่ฟังกับรูปภาพ การจับคู่ภาพกับสิ่งที่ฟัง จัดลำดับรูปภาพตามเรื่อง ฟัง การแสดงท่าทางตามสิ่งที่ฟัง การปฏิบัติตามขั้นตอนหรือจัดรายการตามสิ่งที่ฟัง การเขียนเครื่องหมายถูก/ผิด หน้าข้อความตามสิ่งที่ฟัง การเติมคำลงในช่องว่าง หาสิ่งที่ผิดหรือแตกต่างจากการฟัง การตอบคำถาม การเติมข้อความสั้นๆ กรอกข้อมูลในแบบฟอร์ม

3. กิจกรรมในขั้นหลังการฟัง เช่น เติมรูปแบบ/ตารางให้สมบูรณ์ อธิบายรายการเพิ่มเติม จัดกลุ่ม/ระดับหรือประเภทสิ่งของ จับคู่สิ่งที่ฟังกับเนื้อหา อธิบายการจดบันทึกเพิ่มเติม สรุปเรื่องที่ฟัง แก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการฟัง เรียบเรียงเนื้อหาให้ต่อเนื่อง แยกแยะความสัมพันธ์ของผู้พูด แสดงบทบาทสมมติ/สถานการณ์จำลอง

การออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟัง ครูควรคำนึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1. สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้นควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน

2. กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening) กิจกรรมระหว่างการฟังหรือขณะที่สอนฟัง (While-Listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟังหรือกิจกรรมขณะที่สอนฟัง (While-Listening) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้นๆ กิจกรรมนี้มีไว้ใช้ทดสอบการฟัง แต่การฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาภายหลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบ

ความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้นๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูง

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ฉะนั้นการพัฒนาทักษะการพูดจึง ต้องใช้เวลานานในการฝึก ต้องมีแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียน และขึ้นอยู่กับคุณภาพในการสอนของครูด้วยการสอนการพูดที่ดีต้องใช้ภาษาที่พบจริงในชีวิตประจำวัน เป็นเรื่องรอบๆ ตัวของผู้เรียน มีความยาวเพียง 2 บรรทัดสำหรับผู้เริ่ม เรียนและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเรียนมากขึ้น โดยธรรมชาติของเด็กักพูดทีละคำๆ จนเป็นประโยคสั้นๆ จากธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก บทเรียน เริ่มต้นจึงสอนการพูดเลียนตามธรรมชาติ ปัญหาจึงมีว่าทำอย่างไร ผู้เรียนจึงจะชินกับการพูดภาษาอังกฤษเมื่อเติบโตขึ้นสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริง

Scott (1981) ได้เสนอขั้นตอนการสอนและจัดกิจกรรมต่างๆ ไว้ 3 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์โดยผู้สอนควรจะต้องบอกให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนจะต้องเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา ผู้สอนควรนำเสนอเนื้อหาในรูปบริบท ต้องให้ผู้เรียนสังเกต ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด จะต้องขึ้นอยู่กับบริบทว่าผู้พูดเป็นใคร ผู้สนทนาเป็นใคร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่จะพูด
3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน หลังจากการนำเสนอควรให้ผู้พูดได้ฝึกปฏิบัติทันทีและควรส่งเสริมให้ผู้พูดได้มีโอกาสฟังสำนวนและสำเนียง การใช้ภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง ตลอดจนได้ฝึกการใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

Finocchiaro และ Brumfit (1983) กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด อาจเลือกให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน อาทิ การตอบคำถามของครูและเพื่อนในชั้นเรียน การบอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง การถามตอบคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียนกับครูหรือเพื่อน การบอกลักษณะวัตถุหรือสิ่งของต่างๆ จากภาพ การเล่าประสบการณ์โดยครูอาจให้คำสั่งต่างๆ การรายงานเรื่องราว ตามหัวข้อที่กำหนด การสนทนาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่จัดขึ้น การเล่นเกมทางภาษา การโต้วาที การอภิปราย และแสดงความคิดเห็น การฝึกสนทนาทางโทรศัพท์ การรายงานข่าว ตลอดจนการแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

Larsen-Freeman (1987) ได้กล่าวถึง เทคนิคที่ใช้ได้ดีในการสอนแบบฟังพูดคือ การฝึกหัด (Drill) ใน รูปแบบต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การฝึกแบบซ้ำ (Repetition Drill) ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกพูดบทสนทนาที่ละบรรทัดให้เหมือน และถูกต้องตามแบบและให้พูดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

2. การฝึกแบบลูกโซ่ (Chain Drill) กิจกรรมการสอนนี้เป็นการฝึกพูดโดยให้บทสนทนาเป็น ลูกโซ่ไปรอบๆ ห้องเรียน เช่น ผู้สอนทักทายผู้เรียนคนหนึ่ง ด้วยคำถามจากบทสนทนา ผู้เรียนคนนั้น ได้ตอบแล้วถามคำถามต่อบท สนทนานั้นด้วยคำถามต่อไป ทำเช่นนี้เป็นลูกโซ่ไปเรื่อยๆ รอบห้องเรียน วิธีนี้จะช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสได้เห็นความสามารถในการพูดของผู้เรียนแต่ละคนได้

3. การฝึกแบบแทนที่คำเดียว (Single-Slot Substitution Drill) ผู้สอนพูดประโยคจากบท สนทนาหนึ่งประโยค หลังจากนั้นผู้สอนยกพูด คำหรือวลีที่สามารถเอาไปแทนคำหรือวลีในประโยคที่ ผู้สอนยกมาแต่แรกนั้นได้ ผู้เรียนนำคำนั้นหรือวลีนั้นมาแทนที่ได้โดยพูดประโยคเป็นประโยคใหม่ ทำ เช่นนี้เรื่อยๆ จนเกิดความเคยชินกับประโยคต่างๆ ในบทสนทนาได้

4. การฝึกแบบแทนที่หลายคำ (Multiple-Slot Substitution Drill) วิธีนี้คล้ายกับแบบ แทนที่คำเดียวเพียงแต่เปลี่ยนเป็นแทนที่หลายคำ ผู้เรียนจะต้องจำให้ได้ว่าคำที่ผู้สอนให้ใหม่แต่ละคำ จะแทนที่ตรงตำแหน่งใด ของประโยคแล้วจึงพูดประโยคนั้น

5. การฝึกแบบเปลี่ยนรูป (Transformation Drill) ผู้สอนเป็นผู้พูด หรือบอกประโยคให้กับ ผู้เรียนหนึ่งประโยคแล้วให้ผู้เรียนเปลี่ยนรูป ประโยคเป็นประโยคใหม่ เช่น การเปลี่ยนประโยคบอก เล่าเป็นประโยค ปฏิเสธ หรือเปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นคำถาม หรือเปลี่ยนรูปประโยคที่เป็นการ กระทำ (Active Sentence) เป็นผู้ถูกกระทำ (Passive Sentence) หรือประโยคที่ผู้พูดโดยตรง (Direct Speech) เป็นแบบ บอกกล่าว (Indirect Speech)

6. การฝึกแบบถาม-ตอบ (Question-and-Answer Drill) เป็นการ ฝึกให้ผู้เรียนได้ตอบ คำถามโดยจะต้องตอบอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะเป็นคำถามที่ไม่ได้เรียนในบทเรียนนั้น ผู้สอนสามารถให้ ผู้เรียนได้ฝึกถามด้วยเช่นกันเพื่อเป็นการฝึกรูปแบบคำถามด้วย

7. การฝึกแบบเสียงต่างเสียงเดียว (Use of Minimal Pairs) ผู้สอนหาคำที่มีเสียงต่างหนึ่ง เสียง เช่น ship/sheep (ในภาษาอังกฤษ) ผู้เรียนได้ฟังความแตกต่างของเสียงก่อนที่จะพูดเสียงนั้นๆ ผู้สอนเป็นผู้เลือกเสียงในการฝึกหลังจากทำการวิเคราะห์ความแตกต่างและเปรียบเทียบเสียงของ ภาษาที่เรียนกับภาษาเดิมของผู้เรียน

8. การฝึกแบบเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์ (Complete the Dialog) ผู้สอนเลือกบทสนทนาที่เรียนแล้วมาลบคำบางคำออกเพื่อที่จะให้ผู้เรียน ได้เติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

9. การฝึกโดยใช้แบบแผนทางไวยากรณ์ (Grammar Game) ผู้สอนสร้างประโยคขึ้นแล้วให้ผู้เรียนสร้างประโยคใหม่โดยใช้แบบแผนเดิมแต่เปลี่ยนคำศัพท์

10. การฝึกแบบลูกโซ่จากท้ายไปหน้า (Back Chaining) ผู้สอนเลือกประโยคที่ต้องการให้ผู้เรียนฝึกแล้วมาตัดออกเป็นคำๆ เพื่อช่วยให้ฝึกพูดได้ง่ายขึ้นโดยเริ่มจากด้านท้ายประโยคไปยังต้นประโยค

11. การฝึกแบบลูกโซ่จากหน้าไปท้าย (Front Chaining) มี ลักษณะการฝึกเหมือนกับการฝึกแบบลูกโซ่จากท้ายไปหน้าเพียงแต่การเริ่มต้นเริ่มจากต้นประโยค

Byrne (1990) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดว่า การสอนทักษะการพูดในชั้นเรียนนั้น ควรให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ในตัวภาษา ทักษะการใช้ภาษา และในการใช้ภาษาของผู้เรียนนั้นควรประกอบด้วยความต้องการและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา ซึ่งความต้องการเกิดขึ้นได้จากการที่ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีในระบบของภาษา ส่วนความคล่องแคล่วเกิดขึ้นได้จากประสบการณ์ของการได้ลองฝึกใช้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดโดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage) เป็นขั้นตอนที่ครูจะต้องให้ความรู้ทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านภาษา ซึ่งในการนำเสนอเนื้อหาที่ครูต้องเสนอ ในรูปของบริบทการใช้ภาษาต่าง ๆ เช่น ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง บทสนทนา และให้นักเรียน สังเกตตลอดจนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนานั้น ๆ อย่งไรก็ตาม ขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามาก เพราะการนำเสนอความรู้ในตัวภาษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ เป้าหมายสำคัญอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษา อย่งไรก็ตามครูควรสอนให้ผู้เรียน เกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนจะต้องนำความรู้นี้ไปใช้ในการฝึกในขั้นต่อไป

2. ชั้นการฝึกฝน (Practice Stage) หลังจากที่ได้ครูได้นำเสนอเนื้อหาในรูปของบริบทแล้ว ครูควรจะให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา การฝึกในขั้นนี้จัดเป็นการฝึกแบบควบคุม โดยครูอาจให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามทั้งชั้น การฝึกแบบกลไก การฝึกด้วยตารางเทียบแทน การฝึกแบบเปลี่ยนโครงสร้างประโยค การฝึกที่กล่าวมาเป็นเพียงแต่ให้ผู้เรียนจำกฎเกณฑ์ได้ ครูผู้สอนจึงควรให้มีการฝึกอย่างมีความหมาย เช่น ใช้เกม รูปภาพ มาเป็นสื่อประกอบและกระตุ้นให้นักเรียนได้ ฝึกใช้ภาษา โดยเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากความเข้าใจ ในขั้นนี้จุดประสงค์สำคัญอยู่ที่ความถูกต้องในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญ

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production Stage) ในขั้นนี้ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำหรือให้คำปรึกษา เป็นโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ภาษามาใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างอิสระ ข้อผิดพลาดต่างๆที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการใช้ภาษาไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญถ้าไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารเพราะการฝึกในขั้นนี้นั้นมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ

Harmer (1992) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารและแบ่งขั้นตอนการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแนะนำความรู้ทางภาษาใหม่ (Introducing New Language) ในขั้นนี้ครูจะแนะนำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน โดยที่ครูจะต้องนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายการใช้ ตลอดจนรูปแบบของโครงสร้างนั้นๆ โดยการนำเสนอสมควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษา เช่น ใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน เล่าเรื่อง หรือสถานการณ์ เป็นต้น

2. การฝึกภาษา (Practice) ในขั้นนี้ครูจะให้ให้นักเรียนได้การใช้ภาษา แต่จะเป็นการฝึกแบบควบคุมการใช้ภาษา ตัวอย่างของการฝึกประเภทนี้ได้แก่ การฝึกออกเสียงตามครู กิจกรรมเติมข้อมูลที่ขาดหาย เกม การฝึกพูดเรื่องเกี่ยวกับตัวผู้เรียนโดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมา กิจกรรมปฏิสัมพันธ์อื่นๆ เป็นต้น

3. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาที่มีลักษณะสมจริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อิสระมากขึ้น ตัวอย่างของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

Bygate (1995) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนทักษะการพูดว่า ควรประกอบด้วยทักษะในการใช้กลไกทางภาษา (Motor-Perceptive Skills) ซึ่งหมายถึงความถึงทักษะในการควบคุมตลอดจนใช้ระบบของเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อสื่อความหมายที่ถูกต้องและการสอนทักษะในการใช้ภาษาเพื่อปฏิสัมพันธ์ (Interaction Skill) ซึ่งหมายถึงถึงทักษะในการถ่ายโอนและใช้กลไกทางภาษาในสถานการณ์การใช้ภาษาจริงได้ ซึ่งทักษะนี้เป็นทักษะในการนำความรู้ และทักษะในการใช้กลไกทางภาษามาใช้เพื่อบรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร

การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง
2. สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด (Speech)
3. ผู้ฟัง (Audience)

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel)

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด

ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษควรจัดให้เหมาะสม โดยออกแบบกิจกรรม เพื่อเสริมทักษะการพูดจากง่ายไปหายากเพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน กิจกรรมควรเป็นที่ ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและได้ ฝึกบ่อยๆ เพื่อการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ โดยใช้ น้ำเสียง อากัปกริยา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วยและพูดให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น การสอน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ กัน คือ 1) ชั้นบอกจุดประสงค์และขั้นเสนอ เนื้อหา 2) ชั้นการฝึก 3) ชั้นถ่ายโอน

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความหมายจาก ประโยคหรือข้อความที่ได้รับรู้ ใจความ ใช้การตีความเพื่อให้เข้าใจสื่อ ในรูปของการเขียน ผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถที่จะทำความเข้าใจและตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้ตามจุดประสงค์ของ ผู้เขียนที่แสดงออกมาทาง ข้อความนั้นมากกว่าตัวภาษานั้นๆ

Johnson และ Morrow (1981) โครงสร้างการอ่าน 4 ระดับ คือ

1. การอ่านออกเสียง (Decoding Printed Word)
2. การเข้าใจความหมาย (Comprehending)
3. การมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน (Reacting to Meaning)
4. การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ (Applying Meaning)

หลักการสอนทักษะการอ่าน

Finocchiaro (1974) ได้เสนอแนะ วิธีการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมนักเรียนให้มีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ด้วยการแนะนำคำที่มีรากศัพท์เดียวกันมีการ รวบรวมคำที่คล้ายคลึงกันหาคำที่อยู่ในประเภทเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ โดยอาศัยตัวชี้แนะจากบริบท
2. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างหรือแบบประโยค ใช้วิธีการทำนองเดียวกันกับ การเพิ่มพูนคำศัพท์

3. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อที่จะได้เข้าใจความหมายของคำได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ด้วยการใช้อุปกรณ์เท่าที่จะหาได้ เช่น รูปภาพ ของจำลองหรือของจริง

4. ใช้คำถามเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านยิ่งขึ้น คำถามของครูควรเริ่มต้นจากคำถามง่าย ๆ ประเภทตอบรับหรือปฏิเสธ ต่อไปจึงใช้คำถามที่มีค่าแสดงคำถามขั้นต้น นอกจากนี้ยังมี คำถามให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของข้อความที่อ่านหรือหาคำที่บรรยายลักษณะเหตุการณ์เกี่ยวกับคน สิ่งของจากเรื่องที่อ่าน

5. ช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถอ่านเร็วและรู้จักปรับอัตราเร็วในการอ่านตามแต่ละประเภทของเรื่องที่อ่านและวัตถุประสงค์ในการอ่าน ด้วยวิธีการต่อไปนี้

5.1 จับเวลาหรือกำหนดเวลาสั้นๆ ทุกครั้งที่นักเรียนอ่านในใจ

5.2 พยายามลดเวลาที่กำหนด

5.3 ระวังไม่ให้นักเรียนอ่านโดยขึ้นนิ้ว ไปตามข้อความที่กำลังอ่าน

5.4 บอกวัตถุประสงค์ของการอ่านทุกครั้ง เพื่อให้หาคำตอบที่ต้องการ

5.5 ส่งเสริมให้นักเรียนมีสมุดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่าน รวมทั้งบันทึกคะแนนทดสอบที่ได้จากความเข้าใจในการอ่านเรื่อง

การจัดกิจกรรมด้านการอ่าน แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยปูพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น เช่น เกม ตัดต่อข้อความ เรียงลำดับเหตุการณ์ เกมสะกดจิต เพื่อให้ผู้เรียนอ่าน ด้วยเสียงดัง อ่านตามความรู้สึก ผู้เรียนฟังการอ่านจากเทปเจ้าของ ภาษาแล้วให้ผู้เรียนอ่านอัดเสียงลงเทปบ้างเพื่อจะได้ฟังเสียงของตนเอง

3. กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงความสามารถเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

การอ่านเป็นทักษะการรับภาษาเช่นเดียวกับทักษะการฟัง ในระดับชั้นประถมศึกษาควรใช้ภาษาง่ายๆระดับพื้นฐาน เพื่อให้สื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของนิสัยรักการอ่าน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.ป.ป.) ได้กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 ครูจะต้องปรับการเรียนการสอน (Pedagogy) เกี่ยวกับการอ่านคือ การสื่อความรู้ ความรู้สึกรู้คิด ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมายรูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา ด้วยการสังเกต

การจำแนกประเภทการอ่านแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) เป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency)
2. การอ่านในใจ (Silent Reading) เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย

การอ่านออกเสียง การฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ควรฝึกฝนไปตามลำดับ โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

1. Basic Steps of Teaching (BST) มีขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไป ดังนี้
 - 1.1 ครูอ่านข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง
 - 1.2 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม
 - 1.3 ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามที่ตนเอง
 - 1.4 นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบข้อความทั้งหมด
 - 1.5 นักเรียนฝึกอ่านเอง
 - 1.6 สุ่มนักเรียนอ่าน
2. Reading for Fluency (Chain Reading) คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนอ่านประโยคคนละประโยคอย่างต่อเนื่อง
3. Reading and Look up คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยใช้วิธีอ่านแล้วจำประโยค แล้วเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้นๆ อย่างรวดเร็ว คล้ายวิธีอ่านแบบนักข่าว
4. Speed Reading คือ กิจกรรมการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

5. Reading for Accuracy คือ กิจกรรมการฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงให้ตรงตามหลักเกณฑ์ของการออกเสียง (Pronunciation)

การอ่านในใจ

เป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง ต่างกันที่การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่นักเรียนเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ

เทคนิคการอ่านเรื่องให้เข้าใจ

วิธีการอ่านมีหลายเทคนิควิธี แต่ที่สำคัญๆ และนิยมใช้กันมากคือ

1. Skimming การอ่านแบบ “ข้ามคำ” นี้ เป็นรูปแบบการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือ จะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ 1) เพื่อจับสาระหรือใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป 2) เพื่อเข้าใจรายละเอียดที่สำคัญบางสิ่งบางอย่างเท่านั้น

2. Scanning การอ่านแบบ “กวาดสายตา” เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งโดยใช้สายตาอ่านกวาดข้อความอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น

3. Surveying การอ่านแบบ “สำรวจ” เป็นการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้นโดยใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อนอย่างรวดเร็วและคร่าวๆ ตั้งแต่เริ่มแรก

4. Intensive Reading การอ่านแบบเข้ม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาหาข้อมูลเป็นการอ่านเชิงพินิจพิเคราะห์และละเอียดถี่ถ้วนเพื่อความถูกต้องและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบทุกขั้นตอน

ขั้นตอนและกิจกรรมการสอนการอ่าน

กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทก่อนเริ่มต้นอ่านเอกสารที่กำหนดให้ โดยทั่วไป มี 2 ชั้นคือ

1.1 ชั้น Personalization เป็นชั้นสนทนา โต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนหรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเพื่อทบทวนความรู้เดิมและเตรียมรับความรู้ใหม่จากการอ่าน

1.2 ชั้น Predicting เป็นชั้นที่ให้นักเรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ

2. กิจกรรมระหว่างการอ่านหรือขณะที่สอนอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมนี้มีไว้ใช้ทดสอบการอ่าน แต่เป็นการ “ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ” กิจกรรมระหว่างการอ่านนี้ ควรหลีกเลี่ยงการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติทักษะอื่นๆ ควรเน้นกิจกรรมการอ่านอย่างเดียว

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากการอ่าน ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว

วิธีการสอนควรเน้นการสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่านเพื่อสื่อสารอย่างมีความหมายไม่ใช่อ่านเพื่อตอบคำถามท้ายบทแต่เพียงอย่างเดียว เป็นวิธีสอนอ่านเพื่อการสื่อสารจึงเน้นเทคนิค ดังต่อไปนี้ 1) การเติมข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) 2) การอ่านเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving) 3) การอ่านเพื่อถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer)

การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนคือ กระบวนการของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนออกมา โดยใช้สัญลักษณ์ตัวอักษรซึ่ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความคิดของผู้ส่งสารคือผู้เขียนไปสู่ผู้รับสารคือผู้อ่าน มีการเขียนได้ถูกต้องทั้งในด้านคำศัพท์ การสะกดตัว การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตามแบบแผนแบบสร้างตามภาษานิยมเจ้าของภาษา

การสอนการเขียนควรคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในการฟังและการพูด
2. การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้และจำในสิ่งที่เรียนรู้ได้ไม่ว่าจะเป็น การเรียนรู้การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์สำนวนต่างๆ
3. ทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ครูจึงควรจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนให้ต่อเนื่องและเกี่ยวเนื่องกัน
4. นักเรียนควรทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายการเขียน นักเรียนจึงจะเขียนตรงประเด็น และตรงวัตถุประสงค์

การสอนการเขียนควรคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเนื้อหา (Content) รูปแบบ (Form) ไวยากรณ์ (Grammar) ศิลปะในการใช้ภาษา (Style) กลไกทางภาษา (Mechanics) และการใช้อักษร ตัวเล็กและใหญ่ได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเขียน

การสอนการเขียนอาจแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การเขียนแบบคัดลอก (Mechanical Copying) คือการลอกคำ ข้อความ หรือประโยคโดยไม่ต้องสร้างภาษาของตนเอง
2. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบ
3. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less-Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุม น้อยลงและนักเรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น
4. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนโดยมีรูปแบบที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใดนักเรียนมีอิสระในการเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและจินตนาการอย่างกว้างขวาง

2.2.7. องค์ประกอบของการกิจกรรมการเรียนการสอน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553) ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาจากข้อมูลหลายประการเพื่อนำมาช่วยเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ของตนและการเรียนรู้ของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ไม่ว่าระดับใดก็ตามขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ผู้เรียน ธรรมชาติของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกเกี่ยวกับความสามารถทางสมอง ความถนัด ความสนใจ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ ความต้องการพื้นฐาน เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงและจะละเลยไม่ได้
2. บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนเป็นส่วนที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งที่จะกำหนดบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ ความเป็นประชาธิปไตย ความเคร่งเครียด ความขี้บอของนักเรียน สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนด แต่บรรยากาศในชั้นเรียน ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกนอกเหนือไปจากตัวผู้สอน คือ ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนโดยไม่ได้รับประทานอาหารเช้าหรืออาหารกลางวัน ผู้เรียนเริ่มเรียนชั่วโมงแรกด้วยความรู้สึกหิวหรือบางครั้งผู้เรียน ได้รับความกระตือรือร้นใจติดตามมาเนื่องจากความไม่ปรองดองในครอบครัว เป็นต้น

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน คือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงเงื่อนไขหรือสถานการณ์ว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวต่อการเรียนรู้ ผู้สอนควรจะต้องคิดถึงผู้เรียน ในฐานะเป็นบุคคลหนึ่ง ผู้เรียนมีสิทธิที่จะได้รับความต้องการพื้นฐาน และผู้สอนจะต้องหากลวิธี ที่จะตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนให้มากที่สุดและผู้สอนควรฝึกให้มีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ต่อไป

ฐนิตา หมายปทุม (2560) กล่าวถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 10 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนพิจารณาหลักสูตรแกนกลางเพื่อวางเป้าหมายในการสอน
2. การวางแผนการสอนที่ดี
3. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างนักเรียนและครูและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง
4. การสอนให้ จำความรู้
5. การสอนให้คิด
6. เทคนิคการสอนการสะกดคำและการออกเสียง
7. เทคนิคการสอน ไวยากรณ์ด้วยมโนทัศน์
8. การเลือกใช้สื่อที่น่าสนใจ
9. การถ่ายโอนภาษาอังกฤษสู่การสื่อสารวิทยาลัย
10. ความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบต่างๆส่งเสริมให้การสอนมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป คือ องค์ประกอบของภารกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จมีหลายปัจจัย เช่น ผู้เรียน ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในห้องเรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องหาวิธี ที่จะตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนเพื่อความสำเร็จแห่งการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน มุ่งเน้นไปยังผลที่เกิดกับผู้เรียนในทุกๆด้านจึงต้องมีองค์ประกอบหรือสิ่งที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ในองค์ประกอบสำคัญนั้น คือสื่อการเรียนการสอน ซึ่งมีหัวข้อดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิthur (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการและสิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางหรือเป็นตัวกลางในการเรียนการสอน สำหรับถ่ายทอดหรือส่งผ่านความรู้ทักษะและเจตคติ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้

สมจิต จันทรฉาย (2557) สื่อการเรียนการสอนคือเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นที่ ช่วยเป็นตัวกลางที่ใช้ส่งผ่านความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้จากครูสู่ ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจเนื้อหาของบทเรียนมากขึ้น นอกจากนี้สื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันยังได้รับการพัฒนาเพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2558) ได้อธิบายว่าสื่อการเรียนรู้ เป็นตัวกลางสำหรับส่งเสริมและสนับสนุน กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น สื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี ตลอดจนเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น การใช้สื่อการเรียนรู้จะต้องเลือกให้มีความเหมาะสมกับ ระดับพัฒนาการและรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียนแต่ละคน

กล่าวโดยสรุป สื่อการเรียนการสอนคือเครื่องมือในการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความ เข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้ตามบทเรียนมากขึ้น

2.3.2 ประเภทของสื่อการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า สื่อการสอนเปรียบได้เสมือนกับมือที่สามของครูเพราะครู สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องทุ่นแรง ช่วยเสริมให้การสอนน่าสนใจ และลดพลังงานที่ครูต้องพูดต้อง อธิบายให้น้อยลงได้ เป็นการประหยัดเวลาการสอนลง สื่อการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจผู้เรียน ช่วยสร้างความเข้าใจให้ชัดเจนขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตลอดจนจำได้นาน สื่อ การสอนแบ่งได้เป็นสื่อประเภทวัสดุ เช่น ของจริง ของจำลอง รูปภาพ บัตรคำ แผนภูมิ แผนที่ หนังสือ สื่อประเภทอุปกรณ์ เช่น เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง วิทยู และสื่อประเภท วิธีการ ได้แก่ กิจกรรมทุกอย่างที่ครูหรือนักเรียนจัดขึ้น ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การ สาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร การเชิดหุ่น การศึกษานอกสถานที่

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2553) กล่าวถึงอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในโรงเรียนสมัยใหม่ มีดังนี้

1. อุปกรณ์การพิมพ์และแบบฝึกหัด ได้แก่ หนังสือ สมุดแบบฝึกหัด วารสาร แผ่นปลิว แผนที่ แผนภาพ โปสเตอร์ กราฟ ไดอะแกรม เป็นต้น
2. อุปกรณ์ของแข็ง เช่น เครื่องมือในห้องทดลองต่างๆ กระดานดำ บอร์ดปิดประกาศ เครื่องมือ

3. โสตทัศนูปกรณ์ เช่น แผ่นเสียง วิทยุ รูปถ่าย สไลด์ फिल्म-สตริป ภาพยนตร์ โทรทัศน์เครื่องฉาย กล้องถ่ายรูป เป็นต้น

4. ทรัพยากรในชุมชน เช่น การพบปะกันในสังคม การท่องเที่ยว การสำรวจ การไปเยี่ยม ฟาร์มและโรงงาน การบริการทางสังคม เป็นต้น

สมจิต จันทรฉาย (2557) แบ่งเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ โดยใช้หนังสือที่เป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์ เป็นสื่อเพื่อแสดงความหมาย สื่อสิ่งพิมพ์มีหลายประเภท เช่น เอกสาร หนังสือ ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร จดหมาย จดหมายเหตุ บันทึก รายงาน วิทยานิพนธ์ เป็นต้น สื่อสิ่งพิมพ์นั้นมีประโยชน์คือสะดวกในการพกพา สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แบบเรียน ตำรา เป็นสื่อที่เป็นรากฐาน สำคัญของการเรียนรู้ เพราะมีกระบวนการในการผลิตอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นที่เชื่อถือและยอมรับให้เป็น แหล่งข้อมูลความรู้ที่สำคัญ

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) สไลด์ แถบบันทึกเสียง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้สื่อเทคโนโลยียังหมายรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยีที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับ ในปัจจุบันคือสื่อคอมพิวเตอร์ เนื่องจากสื่อคอมพิวเตอร์สามารถตอบสนองความต้องการ การเรียนรู้ของ ผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างรวดเร็วและค่อนข้างมีประสิทธิภาพ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ผู้เรียนสามารถหาความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็วและเรียนรู้ด้วยตัวเองนอกห้องเรียน

3. สื่ออื่นๆ นอกจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีแล้ว ยังมีสื่ออื่นๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าสื่อ 2 ประเภทดังกล่าวข้างต้น ได้แก่

3.1 สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสภาพที่อยู่รอบตัวผู้เรียน เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่างๆ ปรากฏการณ์แผ่นดินไหว สภาพดินฟ้าอากาศ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยาการหรือแหล่งการเรียนรู้ ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม เป็นต้น

3.2 สื่อกิจกรรมหรือกระบวนการ หมายถึง สื่อที่อยู่ในรูปแบบของการนำเสนอ ซึ่งต้องอาศัยกิจกรรมหรือกระบวนการเป็นตัวกลางในการนำเสนอความรู้และประสบการณ์ ดังนั้นจึงเรียกชื่อประเภทนี้ว่าสื่อประเภทวิธีการ (Method) เช่น วิธีการบรรยาย การอภิปราย การสาธิตอีกทั้ง กิจกรรมการแก้ปัญหา การเล่นเกม การฝึกฝน การนำเสนองานและการเรียนเสริม นอกเวลา ครู

สามารถใช้สื่อกิจกรรมแต่ละประเภทมาใช้ร่วมกันได้ในหนึ่งคาบเรียน ตามความเหมาะสม ของเนื้อหา ของบทเรียน และขนาดของกลุ่มผู้เรียน เช่นกลุ่มผู้เรียนที่มีขนาดเล็ก และผู้เรียนกล้าโต้ตอบกับครู การใช้สื่อกิจกรรมแบบร่วมมือและแก้ปัญหาที่ค่อนข้างเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในลักษณะนี้ สำหรับ กิจกรรมประเภทที่ครูเป็นผู้นำเสนอความรู้และสาธิตความรู้ต่างๆ เหมาะกับกลุ่มผู้เรียนที่มีขนาดใหญ่ เป็นต้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่าสื่อการสอนมีอยู่หลายชนิด ซึ่งมีประโยชน์และคุณค่าแตกต่างกันไป ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับสื่อการสอน เพื่อให้สามารถเลือกใช้สื่อได้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่ สอนและเหมาะสมกับผู้เรียน ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูต้องสามารถใช้สื่อการสอนประกอบการ สอนเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเลือกใช้สื่อการสอน ให้สอดคล้องกับแนวทางการฝึกทักษะในแต่ละประเภทโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่อดิจิทัล ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ยินเสียงภาษาอังกฤษ และภาพในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามการสอนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูในการจัดกิจกรรมการสอน และการเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม และเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและจดจำได้นาน นอกจากนี้สื่อการสอน ชนิดต่าง ๆ แล้ว กระดานดำและชอล์ก นับว่าเป็นสื่อการสอนพื้นฐานสำหรับการสอนของครู ซึ่งครู จะต้องรู้จักการใช้กระดานดำในชั้นเรียนเพื่อให้การสอนของครูเป็นที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะใช้ร่วมกับสื่อ การสอนชนิดอื่น ๆ ได้เช่นเดียวกัน

2.3.3 การประเมินสื่อการสอน

การจัดการสอนนั้น ควรมีสื่อที่หลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยีและสื่อ อื่นๆ รวมทั้งสื่อที่สามารถจัดทำขึ้นเอง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องมีความสนใจในการตรวจสอบประเมินสื่อที่มีผู้จัดทำไว้ เพื่อตัดสินใจเลือกสื่อที่มีคุณภาพมาใช้ ประกอบการจัดการเรียนรู้ โดยศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพสื่อการสอนดังนี้

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล (2550) ได้กล่าวถึงการประเมินสื่อมี 2 ลักษณะดังนี้

1. กรณีผลิต สร้างหรือพัฒนาสื่อ การประเมินสื่อการสอนจะมีขั้นตอนดำเนินการ 2 ขั้นตอน ใหญ่ๆ คือ

1.1 การตรวจสอบโครงสร้างภายในสื่อ (Structural basis) การตรวจสอบในขั้นนี้ เป็นการตรวจสอบสิ่งที่ปรากฏในตัวสื่อ ซึ่งสามารถมองเห็นลักษณะภายนอกรวมถึงการนำเสนอ ถ้า ส่วนที่ปรากฏในสื่อมีความชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจ และสะดวกในการรับรู้ ก็นับว่าสื่อมีศักยภาพสูง ในการสื่อสาร ซึ่งการตรวจสอบในขั้นนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือการตรวจสอบลักษณะของสื่อและเนื้อหา สารในสื่อ

1.2 การตรวจสอบคุณภาพสื่อ (Qualitative Basis) การตรวจสอบในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบคุณภาพสื่อเพื่อตรวจสอบดูการทำงานของสื่อว่าเมื่อใช้สื่อกับตัวแทนกลุ่มเป้าหมายสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ข้อใดบ้างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ควรจะต้องมีการปรับปรุงสื่อหรือไม่ อย่างไร ในการตรวจสอบประสิทธิภาพสื่อการเรียนการสอนในขั้นนี้ นอกจากจะเน้นที่การบรรลุวัตถุประสงค์ทุกข้อ ยังต้องพิจารณาปรับปรุงสื่อในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบเนื้อหาสาระ รูปแบบการเสนอเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน ความยากง่ายของภาษา หรือภาพที่ใช้สื่อสาร เป็นต้น การตรวจสอบที่การบรรลุวัตถุประสงค์เป็นการให้ความสำคัญกับทุกวัตถุประสงค์เท่ากัน ดังนั้น ในการตรวจสอบที่ได้จากการวัดผลในทุกวัตถุประสงค์ วัดทุกวัตถุประสงค์ใดที่ผลการวัดแสดงว่ายังไม่บรรลุระดับมาตรฐานที่กำหนดก็ต้องพิจารณาปรับปรุงในส่วนนั้น

2. กรณีเป็นผู้ใช้สื่อการสอน ในกรณีนี้ควรพิจารณา 2 ลักษณะได้แก่

2.1 การประเมินคุณลักษณะของสื่อ ได้แก่ คุณภาพของตัวสื่อนั้นโดยตรงว่าในทัศนะของผู้ใช้ ได้แก่ ผู้สอนและผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อสื่อนั้นอย่างไรในด้านต่างๆ

2.2 การประเมินประสิทธิผลการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนจากการใช้สื่อนั้นด้วยเพราะเป้าหมายหลักของการใช้สื่อก็เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

สมจิต จันทรฉาย (2557) กล่าวถึงการประเมินสื่อการเรียนการสอน คือ ภายหลังจากนำสื่อไปใช้ ควรมีการประเมินว่าสื่อ การเรียนการสอนที่ใช้นั้นตอบสนองจุดมุ่งหมายในการใช้สื่อครบถ้วนหรือไม่ โดยใช้คำถามต่อไปนี้เป็นแนวทางในการตรวจสอบ 1) สื่อการเรียนการสอนตอบสนองจุดมุ่งหมายการใช้สื่อการเรียนการสอนของครูหรือไม่ 2) สื่อที่ใช้มีคุณภาพดีหรือไม่ 3) สื่อที่ใช้ช่วยให้ผู้เรียนเรียนเข้าใจในเนื้อหาและมีผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวังหรือไม่

กล่าวโดยสรุปคือ การประเมินสื่อการสอนเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสื่อหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อตัดสินว่าสื่อการเรียนการสอนที่ใช้จัดการเรียนการสอนมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถพัฒนาการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนได้หรือไม่

2.4 ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของการวัดผล

William และ Stephen (1990) ให้ความหมายว่าการวัดผล หมายถึง การกำหนดจำนวนของสิ่งของหรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์ เพื่อให้มีความหมายเชิงปริมาณ

Hughes (2003) ให้ความหมายว่าการวัดผลว่า ผลที่เกิดจากการทดสอบในด้านการสอนและการเรียนรู้ (Backwash หรือ the impact of assessment) นั้นเป็นทั้งด้านบวกและลบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องตระหนักว่าการทดสอบผู้เรียนนั้นจะได้ข้อมูลความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง

อรนุช ศรีสะอาด และคณะ (2553) ได้ให้ความหมายการวัดผล หมายถึง กระบวนการกำหนดจำนวน ตัวเลข แทนสิ่งของ เหตุการณ์หรือคุณสมบัติอื่นๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

สมนึก ภัททิยธนี (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการหาปริมาณหรือจำนวนของสิ่งต่างๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลขหรือสัญลักษณ์หรือข้อมูล

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้ให้ความหมายของการวัดไว้ว่า คือกระบวนการกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้แก่สิ่งต่าง ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์การวัดสิ่งใดก็ตามจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ เครื่องมือ หน่วยการวัดและมาตราเปรียบเทียบ

อนวัตรณ์ ศุภชุติกุล (2556) การวัดผล เป็นผลเกิดจากการนำเครื่องมือไปทดสอบกับผู้สอบแล้วกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์แทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด การวัดผลการศึกษาจึงหมายถึง การนำเครื่องมือวัดทางการศึกษาไปทดสอบกับผู้เรียนหรือผู้สอน แล้วเกิดผลที่เป็นปริมาณหรือสัญลักษณ์แทนสิ่งที่วัด เช่น การใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

โชติกา ภาษีผล (2556) ได้กล่าวถึงการวัดว่า (Measurement) หมายถึงกระบวนการกำหนดเลข (Assignment of Numerals) ให้แก่คุณลักษณะหรือสิ่งต่างๆที่ต้องการวัดตามกฎเกณฑ์โดยอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของการวัด 2) เครื่องมือที่ใช้วัด 3) การแปลผล

สมจิต จันทรฉาย (2557) การวัดผลหมายถึงการดำเนินงานในลักษณะต่างๆเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับผลงาน (Product) ที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์และการปฏิบัติงาน (Performance) ของผู้เรียน โดยอาศัยเครื่องมือการรวบรวมข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ ชิ้นงานของผู้เรียนและแบบรายงานตนเอง เป็นต้น

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคกลาง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2558) ได้อธิบายเกี่ยวกับการวัดผล (Measurement) คือ การตรวจสอบว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทักษะเจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เครื่องมือต่างๆเป็นตัวสำรวจการจะเลือกใช้เครื่องมือชนิดใดก็ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน

แผนการจัดการเรียนรู้ ผลที่ได้จากการวัดผลจะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ เช่น เป็นคะแนน เป็นคำร้อยละ ซึ่งยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้เรียนมีคุณภาพอย่างไรจนกว่าจะมีการประเมินผล

จากความหมายของการวัดผล สามารถสรุปได้ว่าการวัดผล คือ กระบวนการกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้แก่สิ่งต่าง ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

2.4.2 ความหมายของการประเมินผล

William และ Stephen (1990) ให้ความหมายว่าการประเมินผลเป็นกระบวนการที่เป็นข้อสรุปของการวัดและการทดสอบ

อารมณ ฉนวนจิตร (2551) การประเมินผล หมายถึง การตีค่าเพื่อตัดสินผลงานที่กำลังดำเนินการอยู่และที่ดำเนินการไปแล้ว มีผลเป็นที่พอใจหรือไม่ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงส่วนใดเพื่อให้งานการ นิเทศการสอนประสบความสำเร็จอย่างที่ต้องการ การประเมินผลเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่ง ในกระบวนการนิเทศการสอนเป็นกระบวนการที่ต้องการรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อทราบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และความสำเร็จในการนิเทศการสอน

อรนุช ศรีสะอาดและคณะ (2553) ได้ให้ความหมายว่าการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจ วินิจฉัย ตีราคาหรือสรุปสิ่งที่ได้จากการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2553) ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง การตัดสินในคุณค่าหรือคุณภาพ

สมนึก ภัททิยธนี (2555) ได้ให้ความหมายว่าการประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผลโดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ศิริชัย กาญจนวาสิ (2556) ได้ให้ความหมายของการประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานการประเมินจึงเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ “คุณค่า” ของสิ่งต่าง ๆ การประเมินสิ่งใดก็ตามจะต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ผลจากการวัด 2) เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 3) การตัดสินคุณค่า

อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล (2556) การประเมินผล หมายถึง การตัดสินหรือลงสรุปผลข้อมูลจากการวัดผลที่เป็นทั้งปริมาณหรือคุณภาพว่าสิ่งนั้นดีมาน้อยเพียงใดมีคุณค่าอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยการประเมินผลทางการศึกษาเป็นการตัดสินหรือสรุปผลทางการศึกษา

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคกลาง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558) ที่ได้อธิบายเกี่ยวกับการประเมินผล (Evaluation) ว่าการประเมินผลคือการ

ตัดสินว่าผู้เรียนมีคุณภาพเป็นอย่างไรเมื่อนำคะแนนที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ผู้เรียนทำแบบทดสอบได้ 70 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่า หากได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านการทดสอบผู้เรียนคนนั้นก็ถือว่าสอบผ่านหรืออาจกำหนดเกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเป็นระดับ 4 , 3 , 2 , 1 , 0 คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และต้องแก้ไข เป็นต้น

จากความหมายของการประเมินผล สามารถสรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึงกระบวนการ การตัดสินหรือลงสรุปผลโดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.4.3 จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ซึ่งได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนจุดมุ่งหมายพื้นฐาน 2 ประการ

1. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แปลความหมาย ข้อมูลแล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กันหากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวันเป็นการประเมินเพื่อให้รู้จุดเด่นจุดที่ต้องปรับปรุงจึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูลผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลายเช่นการสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มิติข้อสรุปของประเด็นที่กำหนดการใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้น การปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อนและการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนาคือการใช้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนใน ลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้ทบทวนแก้ไขความคิดความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้องตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้

2. การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนเป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับได้แก่เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนจบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนนหรือให้ระดับผลการเรียนให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ในการประเมินเพื่อตัดสินผลการ

เรียนที่ดีที่สุดให้ออกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (2552) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล ดังนี้

1. เพื่อวินิจฉัยความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ วิธีการ กระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียน และเพื่อส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ตัวผู้เรียนว่าบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปผลการเรียนการสอนและการเปรียบเทียบข้อมูลถึงระดับพัฒนาการผู้เรียนของการเรียนรู้

อรนุช ศรีสะอาด และคณะ (2553) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล ดังนี้

1. เพื่อคัดเลือก (Selection) จุดมุ่งหมายนี้เป็นการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุดที่ดีที่สุดเข้าศึกษาต่อ ทำงาน รับทุนหรือเข้ารับรางวัล

2. เพื่อจำแนก (Classification) จุดมุ่งหมายนี้เป็นการแบ่งผู้เรียนออกเป็นประเภทสอบได้ สอบตกหรือพิจารณาให้เกรด A, B, C, D หรือ E หรือจัดประเภทอื่นๆ โดยอาศัยเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน การตัดสินหรือกล่าวได้ว่าเป็นการจำแนกคนออกเป็นกลุ่มๆ ตามระดับความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

3. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) จุดมุ่งหมายนี้เป็นการสืบค้นและพิจารณาหาจุดบกพร่องของนักเรียนที่มีประเด็นปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด แล้วหาทางช่วยเหลือ ซ่อมเสริมได้ถูกต้อง

4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) จุดมุ่งหมายนี้เป็นการนำผลที่ได้ไปคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ในอนาคต เช่น นำผลที่ได้ไปแนะแนวการศึกษาว่านักเรียนคนใดเก่งวิชาใดบ้าง ควรเรียนสาขาใด อาชีพใด จึงจะประสบความสำเร็จ

5. เพื่อทราบพัฒนาการ (Assessment) จุดหมายนี้เป็นการดูว่าสมรรถภาพนักเรียนแต่ละคนว่ามีพัฒนาการหรือเจริญงอกงามขึ้นจากเดิมมากน้อยเพียงใด

6. เพื่อประเมินผล (Evaluation) จุดมุ่งหมายนี้เป็นการนำผลที่ได้มาตีค่าหรือเพื่อสรุปคุณภาพหรือผลการเรียนของนักเรียนหรือการจัดการศึกษาว่ามีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำ

7. เพื่อจูงใจการเรียนรู้ (Motivation) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนจากสภาพที่ไม่รู้หรือรู้น้อยไปสู่สภาพที่รอบรู้ ทำให้รู้สภาพของตนเองแล้วหาทางแก้ไข

8. เพื่อรักษามาตรฐาน (Standard) เป็นการตรวจสอบคุณภาพในทุกๆด้านของผู้เรียนก่อนจบการศึกษาว่าถึงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำหรือไม่ เพียงใด

9. เพื่อนำผลไปวิจัย (Searching) เป็นการนำเสนอผลจากการทดสอบในด้านต่างๆไปศึกษาค้นคว้าและวิจัยต่อไป

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2556) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

1. เพื่อวินิจฉัยความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสิทธิภาพ วิธีการ กระบวนการ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมของผู้เรียนเพื่อซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะได้เต็มตามศักยภาพ

2. เพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับไปยังตัวผู้เรียนเองว่าผลสรุปการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้

3. เพื่อใช้ข้อมูลในการสรุปผลการเรียนรู้และเปรียบเทียบข้อมูลถึงระดับพัฒนาการของการเรียนรู้

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2553) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

1. การวินิจฉัย (Diagnosis) ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรทุกคนต้องการรู้ว่า โปรแกรมต่างๆของโรงเรียนมีคุณค่าต่อค่าใช้จ่ายและการปฏิบัติงานหรือไม่ เราจะต้องทำให้ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนมีความเด่นชัดขึ้น ดังนั้นการตรวจเป็นระยะ ๆ จึงมีความจำเป็นเพื่อให้รู้ถึงประสิทธิภาพของโรงเรียน ตลอดจนในด้านประสิทธิภาพของบุคลากรและตัวศึกษานิเทศก์ สิ่งดังกล่าวจะทำให้เห็นถึงจุดเด่นและจุดอ่อนของโปรแกรมและบุคลากร การประเมินผลจะต้องนำไปสู่การค้นหาระดับและทิศทางของข้อดีและข้อเสีย และสาเหตุที่ทำให้เกิดประโยชน์กับสิ่งเหล่านี้ (จุดแข็งและจุดอ่อน) สรุปแล้วการประเมินผลจะต้องเป็นการวิจัย

2. การปรับปรุง (Improvement) การประเมินผลชี้ให้เห็นถึงจุดที่จำเป็นต่อการปรับปรุงโปรแกรมและตัวบุคลากร การประเมินผลจะให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อการแนะนำเด็กและครูแต่ละคน การประเมินผลนำไปสู่ขั้นตอนที่จำเป็นในการปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนทั้งหมด หรือในลักษณะหนึ่งของการเรียนการสอนโดนอาศัยพื้นฐานของการวินิจฉัยเราสามารถวางแผนการปรับปรุง

โปรแกรมแล้วประเมินผลหรือปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นการประเมินผลและการปรับปรุงที่ทำได้ติดต่อกันไปก็จะดำเนินการควบคู่กันไป

3. การจูงใจ (Motivation) มีสุภชาติฝรั่งบทหนึ่งกล่าวว่า ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่จะประสบความสำเร็จเท่ากับความสำเร็จ มันเป็นข้อเท็จจริงทางจิตวิทยาที่ว่ากิจกรรมจะได้รับการกระทำซ้ำ ถ้าหากว่ากิจกรรมนั้น ๆ ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจ เราจะเกิดความพอใจในงานที่กระทำอยู่ (Job Satisfaction) และมีความสุขกับผลสำเร็จ ถ้าหากเราตระหนักถึงเป้าหมายที่ได้ตั้งขึ้นไว้เพื่อตัวของเรา การประเมินผลช่วยก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ผลที่น่าพอใจของการประเมินผลนั้นจะทำให้เกิดความมั่นคงทางจิตวิทยา (Psychological Security) แก่คณะครูนักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ การประเมินผลยังช่วยก่อให้เกิดการประชาสัมพันธ์ที่ดีอีกด้วยเพราะมันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและคุณค่าต่อโปรแกรมและให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน จัดทำได้โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง บันทึก วิเคราะห์ แผลความหมายข้อมูล แล้วนำมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินผลกับการสอนจึงเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กัน หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการเรียนการสอนก็ขาดประสิทธิภาพ การประเมินระหว่างการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นการวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนา (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวันเป็นการประเมินเพื่อค้นหาให้รู้จุดเด่น จุดที่ต้องปรับปรุง จึงเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาในการเก็บข้อมูล ผู้สอนต้องใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การระดมความคิดเห็นเพื่อให้ได้มติข้อสรุปของประเด็นที่กำหนด การใช้แฟ้มสะสมงาน การใช้ภาระงานที่เน้นการปฏิบัติ การประเมินความรู้เดิม การให้ผู้เรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน และการใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) สิ่งที่สำคัญในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนในลักษณะคำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้การเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิด ความเข้าใจเดิมที่ไม่ถูกต้อง ตลอดจนการให้ผู้เรียนสามารถตั้งเป้าหมายและพัฒนาตนได้

2. การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน หมายถึงการประเมินสรุปผลการเรียน (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ จบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าผ่านรายวิชาหรือไม่ ควรได้รับการเลื่อนชั้นหรือไม่ หรือสามารถจบหลักสูตรหรือไม่ ในการประเมินเพื่อ

ตัดสินผลการเรียนที่ดีต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลายและพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้การเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

สมจิต จันทรฉาย (2557) การวัดประเมินผลการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. ทำให้ทราบจุดอ่อนจุดแข็งของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและสามารถนำสารสนเทศไปใช้วางแผนแก้ไขปัญหาผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้อย่างเหมาะสม
3. ประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนที่ผู้สอนใช้ในการเรียนการสอน
4. ประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของหลักสูตร
5. ประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน
6. สื่อสารให้ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมทราบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4.4 ประเภทของการวัดและประเมินผล

ชาอุชัย อาจีนสมาจาร (2553) จำแนกประเภทการประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. การประเมินผลแบบไม่เป็นทางการหรือไม่ควบคุม (Uncontrolled or Informal Evaluation) โดยในชีวิตประจำวันเราตัดสินใจในคุณภาพของสิ่งที่เราซื้อความเหมาะสมของสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเราและผลจากการปฏิบัติงานของบุคคลอื่นเป็นต้น การตัดสินใจดังกล่าวเป็นการตัดสินใจโดยประมาณการ (Approximate) แม้ว่าจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานในใจก็ตาม การประเมินผลแบบเดียวกันที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสังเกตและการวัดผลก็นำมาใช้ในการเรียนการสอนเช่นเดียวกัน เราใช้การตัดสินในรูปที่เราคิดว่ามันควรจะเป็นอย่างนั้น การประเมินอย่างไม่เป็นทางการดังกล่าว แม้ว่าจะไม่สมบูรณ์หรือเที่ยงตรงอย่างเต็มที่ก็ยังมีประโยชน์อยู่เพราะมันเป็นการกระทำที่รวดเร็ว และตั้งอยู่บนความคิดที่ค่อนข้างจะถูกต้องต่อผลของโปรแกรมการศึกษาและผู้นำ การตัดสินใจไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการสังเกตเพียงอย่างเดียวเท่านั้นหากยังได้ใช้การวัดในช่วงระยะที่ยาวนานพอสมควรทีเดียว การประเมินผลแบบไม่เป็นทางการยังมีประโยชน์ต่อการเปรียบเทียบการเรียน ผลสัมฤทธิ์และสถานการณ์ต่างๆ มันจะมีความเชื่อมั่นได้มากขึ้นหากได้ใช้วิธีการและเทคนิคอื่นๆ เข้าช่วย

2. การประเมินผลแบบควบคุมหรือเป็นทางการ (Controlled or Evaluation) โดยรูปแบบการประเมินผลแบบนี้มีความสมบูรณ์ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ใช้เทคนิคทางสถิติซึ่งเป็นไปตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการประเมินผลดังกล่าว ในการประเมินผลแบบเป็นทางการ ใช้

ข้อสอบมาตรฐาน (Standard Tests) เครื่องมือและข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์อย่างพินิจพิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ วิธีการดังกล่าวมีขั้นตอนดังนี้คือ

3. การประเมินผลตัวเอง (Self Evaluation) การประเมินผลอาจกระทำโดยบุคคลอื่น บุคคลภายนอกหรือกระทำโดยบุคคลที่เกี่ยวข้อง บุคคลที่ทำประโยชน์ให้กับหมู่คณะย่อมศึกษาถึงความต้องการของตนอยู่เสมอ เขาพยายามทดลองวิธีการใหม่ๆ และทดลองการแก้ปัญหาจากการศึกษาดำรงต่าง ๆ ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา ความคิดริเริ่มจะช่วยพัฒนาให้เกิดการนำตนเอง การแนะนำตนเอง การประเมินผลตัวเอง และการนิเทศตัวเอง หัวใจของการศึกษาอยู่ที่ครูทุกคนรู้จักปรับปรุงตนเองและทำประโยชน์ให้กับหมู่คณะ

โชติกา ภาชีผล (2556) ได้จำแนกประเภทของการวัดและประเมินผล

1. จำแนกตามจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล แบ่งได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้

1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อจัดตำแหน่ง (Placement)

1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อคัดเลือก (Selection)

1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อวินิจฉัย (Diagnosis)

1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบ (Assessment)

1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อพยากรณ์ (Prediction)

1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อประเมินค่า (Evaluation)

2. จำแนกตามขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 การวัดและประเมินผลก่อนเรียน (Pre-evaluation) เป็นการวัดและประเมินผลก่อนที่จะมีการเรียนการสอนเกิดขึ้น โดยมี 2 แนวทาง 1) เพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐานและทักษะของผู้เรียนว่ามีความรู้พื้นฐานเพียงพอที่จะเรียนในรายวิชาใหม่หรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตระหนักถึงความพร้อมของผู้เรียน (Readiness Concern) 2) เป็นการตรวจสอบเพื่อจัดตำแหน่งของผู้เรียนว่ามีความรู้ในวิชาที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด ถ้ามีความรู้ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว ก็อาจไม่จำเป็นต้องเรียนในวิชาที่กำหนด สามารถข้ามไปเรียนวิชาต่อไปได้เป็นการตรวจสอบเพื่อจัดตำแหน่ง (Placement Concern)

2.2 การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นลักษณะการวัดและประเมินผลระหว่างที่จะมีการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนว่าบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้หรือไม่ หากพบว่ามีความบกพร่องในเรื่องใดหรือในจุดประสงค์ใด

ผู้สอนต้องหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องนั้นๆ โดยสามารถพิจารณาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเสริมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนและถึงแม้ผู้เรียนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่คาดหวังก็ต้องให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

2.3 การวัดผลและประเมินผลหลังเรียน (Summative Evaluation) เป็นลักษณะการวัดและประเมินผลหลังจากที่สิ้นสุดการเรียนการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียนทั้งหมดของผู้เรียนว่ารอบรู้ในเนื้อหาอย่างน้อยเพียงใด มีความสามารถในระดับใด ควรตัดสินได้-ตก ผ่าน-ไม่ผ่านหรือได้เกรดอะไรเพื่อการเลื่อนชั้นหรือผ่านไปเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ถ้าไม่ผ่านต้องจัดประสบการณ์เรียนรู้เพิ่มเติม

3. จำแนกตามการแปลความหมายของคะแนน แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

3.1 การวัดและประเมินผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-Referenced) เป็นการวัดและประเมินผลที่มีแนวคิดตั้งอยู่บนทฤษฎีของความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่เชื่อว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ได้แตกต่างกันในเวลาเท่ากัน

3.2 การวัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced) เป็นการวัดและประเมินผลที่มีแนวคิดตั้งอยู่บนทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรอบรู้ที่ว่าด้วยการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอะไร ทำอะไรได้บ้าง คะแนนที่ได้แทนความรู้ความสามารถของผู้เรียนในขอบเขตของเนื้อหาที่สำคัญของวิชา การวัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนจึงเป็นการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่พึงมี โดยไม่ได้เปรียบเทียบกับผู้อื่นในกลุ่มเดียวกัน

3.3 การวัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม เป็นการวัดและประเมินผลแบบผสม โดยมีแนวคิดตั้งอยู่บนทฤษฎีที่ว่าเปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนกันเองภายในกลุ่มจะมีความหมายสมบูรณ์ขึ้น ถ้าผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถตามคุณสมบัติที่กำหนดแล้ว

อารมณ์ ฉนวนจิต (2551) แบ่งการประเมินผลเป็น 2 แบบ

1. ประเมินผลเพื่อการแก้ไขปรับปรุงด้านการสอนของครู (Formative Evaluation) หรือการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศแต่ละขั้นตอนของการ การประเมินผลแบบนี้บางครั้งเรียกว่าการประเมินผลย่อยจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงการสอนของครู ดังนั้นจึงมีลักษณะงานกว้างและครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์แผนการสอน การคัดเลือกแบบเรียน การตั้งจุดประสงค์การเลือก สื่อ และอุปกรณ์การสอน วิธีสอน เทคนิคต่างๆ ซึ่งในแต่ละขั้นแต่ละตอนควรได้รับการประเมิน โดยรูปแบบการสรุปการประเมินผลย่อยจึงมักจะดูที่กิจกรรมของนักเรียน กิจกรรมของครูซึ่งเป็นกิจกรรม การเรียนการสอน การทดสอบนักเรียนเพื่อประเมินผลการสอนของครู เช่น ทดสอบด้วยคำถามสั้นๆ ในขณะที่ทำ

การเรียนการสอน การตรวจการบ้าน การสนทนานอกชั้นเรียน ครูก็อาจจะได้คำตอบซึ่งแสดงความก้าวหน้าหรือหยุดนิ่งของนักเรียนได้ นอกจากนี้ผู้นิเทศยังต้องสังเกตสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้วย

2. ประเมินผลเพื่อการตัดสินใจเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการนิเทศ เป็นการประเมินผลรวมหรือสรุป (Summative Evaluation) เพื่อการตัดสินใจ เป็นการพิจารณาเลือกวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ ตลอดจนรูปแบบการนิเทศที่เหมาะสมควรแก่การนำไปใช้ต่อหรือไม่

สมจิต จันทร์ฉาย (2557) แบ่งประเภทการประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งได้ 2 เกณฑ์ คือ

1. อิงกลุ่ม (Norm-Referenced Assessment) หมายถึง การประเมินผลของบุคคลโดยเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นที่เรียนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ทำได้โดยการนำคะแนนของผู้เรียนรายบุคคลเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มซึ่งใช้เครื่องมือวัดชุดเดียวกัน เพื่อพิจารณาว่าบุคคลนั้นอยู่ในระดับใดของกลุ่ม กลุ่มที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบหรือกลุ่มอ้างอิง เรียกว่ากลุ่มปกติวิสัย (Norm Group) อาจจะเป็นกลุ่มภายใน เช่น ผู้เรียนในชั้นเดียวกัน หรือกลุ่มภายนอก เช่น กลุ่มปกติวิสัยของแบบทดสอบมาตรฐาน

2. อิงเกณฑ์ (Criteria-Referenced Assessment) หมายถึง การตัดสินผลการวัดโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทำได้โดยการนำคะแนนที่ผู้เรียนได้รับเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความสำเร็จของงานซึ่งกำหนดขึ้น

การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งใช้แนวทางในการวางแผน ประกอบด้วยเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับหลักการ เป็นวิธีการสำหรับปรับปรุงผลผลิตตลอดจนตัวเป้าหมายเพื่อเป็นการสนองต่อวัตถุประสงค์

2.4.5 หลักการการวัดและประเมินผล

สมจิต จันทร์ฉาย (2557) กล่าวถึงหลักการของการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้

1. การวัดประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียนควรเป็นกระบวนการที่กระทำต่อเนื่องเพื่อดูพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก

2. ควรใช้ข้อมูลจากหลายที่ แหล่งต่างๆ และครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดหลายด้าน เพราะการศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถในการปฏิบัติงาน เจตคติ และค่านิยม กระบวนการคิด การแก้ปัญหา ดังนั้นในการวัดประเมินผลผู้เรียนควรให้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ทุกด้าน และใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งในสถานการณ์ที่แตกต่างกันเพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ ครบถ้วนพอเพียงต่อการประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน

3. ควรเลือกใช้วิธีการและเครื่องมือวัดผลให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะวัด

4. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่ายไม่ใช่เฉพาะแต่ผู้สอนเท่านั้น แต่ควรรวมถึงผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้นและตัวผู้เรียนเอง เพราะจะช่วยให้รับทราบข้อมูลจากมุมมองที่แตกต่าง และหลากหลายจากบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน จึงย่อม ดีกว่าข้อมูลจากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว

5. การประเมินตนเองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการวัดประเมินผล ช่วยให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและพัฒนาตนเอง

6. การวัดและประเมินผลของกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน การประเมินผลต้องมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียน ทั้งทางด้านสติปัญญา ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน

2.4.6. เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

การวัดผลประเมินผลต้องอาศัยข้อมูลซึ่งผ่านการรวบรวมจากเครื่องมือที่หลากหลาย เครื่องมือการวัดผลประเมินผลมีความสำคัญและหน้าที่แตกต่างกันไป นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงเครื่องมือวัดผลประเมินผลไว้ ดังต่อไปนี้

สมจิต จันทรฉาย (2557) เครื่องมือสำหรับรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนมีหลากหลาย ประเภททั้งนี้ครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสิ่งที่ต้องการวัด

1. ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) ตัวอย่างชิ้นงานเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจาก การทำงานของผู้เรียนในสภาพการเรียนการสอนปกติ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเพราะเป็นหลักฐาน ร่องรอยที่บ่งชี้ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพที่แท้จริง ผู้สอนสามารถใช้ชิ้นงานของผู้เรียนวัดทั้งด้านผลผลิต (Product) และการปฏิบัติงาน (Performance) ตัวอย่างที่เป็นผลผลิต ได้แก่ ผลงานเขียนต่างๆ รายงานการทำโครงงาน การสร้างแบบจำลอง ผลงานประดิษฐ์คิดค้น และงานสร้างสรรค์ในงานศิลปะต่าง ๆ เป็นต้น ตัวอย่างที่เป็นการปฏิบัติงาน ได้แก่ การแสดง การทดลอง การแข่งขัน การเล่นเกม การสื่อสาร เป็นต้น จุดเด่นของการใช้ชิ้นงานเหล่านี้ในการประเมินผล คือ สะท้อนสภาพความเป็นจริง ให้ใกล้เคียงกับสภาพปกติ ผู้เรียนไม่รู้สึกรีดและกดดัน ดังนั้นจึงเป็นข้อมูลที่สามารถวัดความสามารถที่ แท้จริง หรือพฤติกรรมการแสดงออกที่ใกล้เคียงความจริงได้ดีกว่า เราสามารถใช้ข้อมูลจากชิ้นงานในวิชาต่าง ๆ

2. แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) เป็นเครื่องมือที่มักใช้ร่วมกับการใช้แบบทดสอบ ที่ใช้การเขียน เช่น การทดสอบปากเปล่าภายหลังการสอบข้อเขียน การสอบปากเปล่าจะเป็นหนทางที่ผู้เรียน สามารถชี้แจงให้ความกระจ่างชัดในสิ่งที่ตนเองเขียนไว้ในแบบทดสอบได้ดีขึ้น ผู้สอนสามารถ

เลือกใช้การทดสอบปากเปล่าแทนการสอบข้อเขียนหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกใช้วิธีการนี้ ในกรณีที่ผู้เรียนไม่มีทักษะการเขียนแต่มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เพื่อให้ได้คะแนนที่วัดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงไม่ใช่ทักษะการเขียนของผู้เรียน การใช้แบบทดสอบปากเปล่า ต้องสอบเป็นรายบุคคลจึงใช้เวลามากและอาจมีข้อโต้แย้งในด้านความเชื่อมั่นของการวัด จึงควรกำหนด เกณฑ์ที่ชัดเจนในการให้คะแนน

3. แบบสังเกตอย่างมีระบบ (Systematic-Observation) โดยปกติครูผู้สอนใช้วิธีการ สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนและพฤติกรรมการเรียน แต่การสังเกตที่ผู้สอนทำไม่ใช่การสังเกตอย่างเป็นระบบในมุมมองของการวัดผล ดังนั้นผู้สอนควรกำหนดเกณฑ์ในการสังเกตอย่างมีจุดประสงค์ชัดเจนเพื่อสังเกตผู้เรียนอย่างเป็นระบบและบันทึกผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน เช่น ต้องการประเมินผลกระบวนการทำงานกลุ่มของผู้เรียนในขณะทำโครงการ ผู้สอนกำหนดสิ่งที่ต้องการสังเกตในการทำงานกลุ่มประกอบด้วย การวางแผนงาน การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม การทำงานที่ได้รับมอบหมายตามแผนที่กำหนดไว้ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิก จากนั้นครูสร้างแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และระยะเวลาในการสังเกต โดยข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมีทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การบันทึกความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ ได้แก่ การบรรยายพฤติกรรมที่สังเกตเห็น ข้อมูลที่รวบรวมได้นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนอย่างยิ่ง

4. แบบสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งใช้ในการวัดผลทั้งในด้านผลการเรียนรู้ (Product) และการปฏิบัติงาน (Performance) แบบสัมภาษณ์ที่ใช้โดยทั่วไปแบ่งได้ เป็น แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ผู้สอนควรใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เรียนตามประเด็นที่สนใจ การสัมภาษณ์ แบบเจาะลึกจะช่วยให้ได้รายละเอียดข้อเท็จจริงจากผู้เรียนซึ่งไม่สามารถพบได้จากการสังเกต

5. แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับการรวบรวมข้อมูลจากผู้เรียนกลุ่มใหญ่ ใช้สำหรับการวัดความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้เรียนหรือการวัดพฤติกรรมของผู้เรียนในบางสถานการณ์ เช่น การวัดเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ การวัดพฤติกรรม การเรียนของผู้เรียน เป็นต้น การสร้างแบบสอบถามให้มีคุณภาพต้องกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมสิ่งที่จะวัด กำหนดตัวบ่งชี้พฤติกรรมตามกรอบโครงสร้างอย่างชัดเจน การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเลือกใช้สถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น

6. แบบตรวจสอบรายการและแบบจัดลำดับ (Checklists and Rating Scales) โดยรูปแบบนี้เป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลที่เหมาะสมสำหรับการวัดพฤติกรรมของผู้เรียนและจัดลำดับความถี่หรือคุณภาพของการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

7. แบบตรวจสอบรายการ (Checklists) โดยรูปแบบนี้เป็นแบบประเมินที่ประกอบด้วยรายการของพฤติกรรมของผู้เรียนที่ต้องการบันทึกหรือรวบรวม ดังนั้นในการพัฒนาแบบตรวจสอบรายการสิ่งแรกที่ต้องพิจารณา คือ การกำหนดพฤติกรรมที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง พิจารณาว่าความครอบคลุมและความพอเพียง ของพฤติกรรมที่กำหนดนั้นสามารถวัดพฤติกรรมที่ต้องการได้จริงหรือไม่ ตัวอย่าง ได้แก่ แบบวัดความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนระดับประถมศึกษา แบบวัดกระบวนการปฏิบัติการ เป็นต้น

8. แบบจัดอันดับ (Rating Scales) เป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในการวัดด้านเจตคติแต่ก็มีผู้ประยุกต์ ไปใช้ในการวัดด้านความรู้ และด้านทักษะพอๆ กับการวัดด้านเจตคติ ลักษณะสำคัญของแบบทดสอบ แบบจัดอันดับคือ มีการจัดช่วงการแสดงผลออกมาเป็นหลายระดับให้เลือก การสร้างแบบทดสอบ แบบจัดอันดับสามารถสร้างได้ง่าย ไม่มีความยุ่งยากและเป็นเครื่องมือที่สามารถใช้สนองจุดประสงค์ได้ หลายประการจึงเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย

9. แบบรายงานตนเอง (Self Reports) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลด้านพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของผู้เรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้รวบรวมและนำเสนอข้อมูลการประเมินตนเองทั้งในด้านความคิดเห็นและกระบวนการทำงาน ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมและการปฏิบัติงานของผู้เรียนได้ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น แบบรายงานตนเองสามารถจัดทำในรูปแบบบันทึกรายวันหรือบันทึกเหตุการณ์สำคัญ (Diaries or Log) บันทึกตามลำดับพฤติกรรมของผู้เรียน (Self Report Scale) เป็นแบบบันทึกซึ่งผู้เรียนเป็นผู้เลือกพฤติกรรมหรือทัศนคติที่ตรงกับผู้เรียนในการบันทึก

10. แบบประเมินการปฏิบัติเชิงคุณภาพ (Rubric) เป็นเครื่องมือการประเมินประเภทเกณฑ์ ใช้สำหรับประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานและผลงานของผู้เรียนเพื่อบอกระดับคุณภาพ การประเมิน รูปแบบนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบของสิ่งที่ต้องการประเมินหลายองค์ประกอบ เช่น การประเมินการ รายงานผลโครงการงานของนักเรียน มีองค์ประกอบที่ต้องการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหาการจัดแสดง ผลงาน และการรายงาน เกณฑ์ในการประเมินมีระดับคุณภาพหลายระดับ ตั้งแต่ระดับดี มากไปจนถึง ระดับปรับปรุง ในแต่ละระดับคุณภาพจะมีคำบรรยายที่ละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะขององค์ประกอบที่ ต้องการประเมิน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์คุณภาพของสิ่งที่ประเมิน

2.4.7 การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2554) ได้นำเสนอวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ไว้ดังนี้

ความหมายของการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติภาระงานตามสภาพจริง เป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์อย่างแท้จริงต่อผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนในการปฏิบัติงาน การประเมินมิได้มุ่งเน้นแต่ความสำเร็จของงานเท่านั้นแต่ยังสนใจกระบวนการและการสะท้อนความคิดของผู้เรียนในการปฏิบัติงานด้วย

ความสำคัญการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีดังนี้

1. เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนเพื่อนำผลข้อมูลต่างๆ มาพิจารณาภายในส่วนที่ควรส่งเสริมและส่วนที่ควรแก้ไข ปรับปรุง ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล
2. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานทั้งของตนเองและของเพื่อนร่วมเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพัฒนาตนเอง
3. ข้อมูลที่ได้จากการประเมินสะท้อนให้เห็นถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้หรือไม่
4. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้

ขั้นตอนการดำเนินงานการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

1. กำหนดผู้ประเมิน ได้แก่ ผู้เรียน เพื่อน ผู้รู้ ภูมิปัญญา
2. กำหนดเป้าหมาย วัดดูประสงค์ในการประเมิน
3. กำหนดขอบเขต ของสิ่งที่จะประเมิน พร้อมทั้งระบุเกณฑ์การประเมิน
4. เลือกวิธีการและเครื่องมือให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมิน
5. กำหนดเวลาที่จะประเมินเพื่อให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า
6. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาผู้เรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลตามสภาพจริง

การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจะผสมผสานไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในสถานการณ์ที่ผู้เรียนปฏิบัติจริง ได้แก่

1. การสังเกต สามารถทำได้ตลอดเวลาทั้งในระหว่างเรียน ซึ่งครูสามารถเห็นพฤติกรรมของผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ พฤติกรรมที่สังเกต ได้แก่ การแสดงอารมณ์ สีหน้า กริยาท่าทาง การพูดคุยกตอบ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน พฤติกรรม การทำงานในกลุ่ม ความอดทน วิธีการแก้ปัญหา ความคล่องแคล่วในการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบประเมินค่า (Rating -Scales) และแบบบันทึกพฤติกรรม

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้ดี เช่น ความคิดความรู้สึก กระบวนการในการทำงาน วิธีการแก้ปัญหา การสัมภาษณ์หากนำไปใช้ประกอบกับวิธีการและเครื่องมืออื่นๆ จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความมั่นใจยิ่งขึ้นก่อนการสัมภาษณ์ควรกำหนดจุดประสงค์ให้แน่ชัดว่าอะไรต้องการรู้ เพื่ออะไร จะช่วยให้เตรียมคำถามได้รัดกุม โดยเป็นคำถามที่มุ่งจะให้คำตอบตามจุดมุ่งหมายและคำถามที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้รับการสัมภาษณ์ตอบได้อย่างไม่ติดขัด

3. การมอบหมายงานให้ทำงาน งานที่มอบหมายให้ทำต้องมีความหมายและมีความสำคัญ มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร เนื้อหาวิชาและชีวิตจริงของผู้เรียน ผู้เรียนต้องใช้ความรู้หลายด้านในการปฏิบัติงานที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการทำงาน และการใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง เมื่อครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำแล้ว จะต้องมีการประเมิน โดยกำหนดผู้ประเมิน เช่น ครูกับผู้เรียน หรืออาจจะมีผู้เกี่ยวข้องร่วมประเมินด้วยก็ได้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระหรือสถานการณ์ต่างๆ

4. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินผลจากสภาพจริงโดยใช้แฟ้มสะสมงานเป็นการรวบรวมและสร้างเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียนที่บ่งบอกถึงความสำเร็จเฉพาะด้านที่ได้มีการคัดสรรมาแล้วที่แสดงให้เห็นความสามารถ จุดเด่น จุดด้อย ความสำเร็จและพัฒนาการของผู้เรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยตนเอง รู้จักและเข้าใจหลักเกณฑ์ของผลงานที่ดีเป็นอย่างไร

5. การทำโครงการ เป็นการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนกำหนดโครงการขึ้นเองมาตามความสนใจ ความต้องการและนำไปสู่การศึกษาค้นคว้า ทดลองและลงมือปฏิบัติจริง ผลจากการทำโครงการ คือ ผลผลิตที่เป็นองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์มีการบูรณาการสาระอื่นๆ ที่จำเป็นและสอดคล้องกัน โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และกระตุ้นเสริมแรงให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่ม วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ ต้องทราบวัตถุประสงค์ของโครงการ

และความสำเร็จของโครงการที่กำหนดผ่านตัวบ่งชี้ที่เป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ ที่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ การประเมินโครงการ เป็นการตรวจสอบวัตถุประสงค์ของโครงการว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่และบรรลุเป้าหมายนั้นด้วยมากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาเอกสาร พบว่า การประเมินตามสภาพจริง แบ่งการประเมินเป็น การประเมินระหว่างเรียนจากการปฏิบัติของนักเรียน ประเมินผลหลังเรียน เพื่อสรุปองค์ความรู้ที่นักเรียนได้รับ โดยเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง และประเมินเพื่อนร่วมชั้นเรียน ครูผู้สอนควรนำผลของการประเมินนั้นไปช่วยปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนต่อไป

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การทดสอบการฟัง

Harris (1969) ได้แบ่งลักษณะของการทดสอบการฟังไว้ดังนี้ คือ

1. การทดสอบการจำแนกเสียง (Test of sound discrimination) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น
 - 1.1 การจำแนกเสียงคำที่แตกต่างกัน (Word sets in isolation)
 - 1.2 การจำแนกเสียงคำในบริบท (Words in context)
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Test of auditory comprehension) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น
 - 2.1 การฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่ง (Directions requiring action responses)
 - 2.2 การตอบคำถามและให้ความเห็น (Questions and statements)
 - 2.3 การฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม (Dialogues)
 - 2.4 การฟังคำบรรยายแล้วตอบคำถาม (Lectures)

Valette และ Disick (1972) ได้เสนอแนวทางการทดสอบการฟังตามระดับหรือขั้นของการฟังไว้ดังนี้

1. การทดสอบการฟังขั้นกลไก เช่น ให้นักเรียนจำแนกเสียงที่แตกต่างให้ฟังประโยคแล้วบอกว่ามีระดับเสียงเหมือนตัวอย่างที่กำหนดให้หรือไม่ ให้ฟังแล้วบอกว่าลงเสียงหนักที่พยางค์ใด
2. การทดสอบการฟังขั้นความรู้ เช่น ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้คำศัพท์ที่เรียนมาแล้วให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วบอกว่าตรงกับรูปภาพใด ให้นักเรียนฟังภาษาอังกฤษแล้วเลือกความหมายว่าตรงกับภาษานักเรียนในข้อใด

3. การทดสอบการฟังชั้นถ่ายโอน เช่น ให้ฟังประโยคแล้วถามว่าเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันหรืออนาคต ให้ฟังประโยคคำถามแล้วเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้เลือกข้อความที่เหมาะสมไปเติมลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ ให้นักเรียนวาดภาพตามคำสั่งที่ได้ยิน ให้นักเรียนฟังข้อความสั้นๆแล้วตอบว่าประโยคที่กำหนดให้ถูกหรือผิด

4. การทดสอบการฟังชั้นสื่อสาร ในชั้นนี้นักเรียนต้องเข้าใจข้อความที่ไม่คุ้นเคย เช่น เมื่อนักเรียนฟังข้อความสั้นๆแล้วสามารถตอบคำถามปากเปล่าหรือเขียนตอบสั้นๆได้ อาจจะเป็นข้อความเกี่ยวกับการรายงานอากาศ ข่าว สุนทรพจน์ เรื่องข่าวขัน เป็นต้น หรือสามารถสรุป เรื่องที่ได้ยินได้ฟังคำพูดเร็วๆ เกี่ยวกับการบรรยายรูปภาพหรือข้อเท็จจริงต่างๆได้เข้าใจ

5. การทดสอบการฟังชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น นักเรียนฟังข้อความหรือบทสนทนา แล้วสามารถบอกได้ว่าประโยคที่กำหนดให้ นั้นเป็นความจริงตามที่ได้ยินหรือไม่ ซึ่งคำถามอาจจะเป็นจำนวนบุคคลที่สนทนา หัวข้อเรื่องที่สนทนา ความคิดเห็นของผู้พูด สถานที่ เจตคติ ความรู้สึก ความตั้งใจ เป็นต้น

Heaton (1979) ได้ให้แนวทางในการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

1. การจำแนกความแตกต่างของเสียง (Distinguishing between sounds)
2. การเขียนตามคำบอก (Dictation)
3. การใช้เทปบันทึกเสียง (Using recordings)
4. การทดสอบการฟังกับทักษะอื่นๆ (Testing listening with other skills)
5. แบบทดสอบแบบผสมผสาน (Multi-mode tests)

การทดสอบการพูด

Heaton (1979) ได้ให้แนวทางในการทดสอบการพูดไว้ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation) แบ่งเป็น
 - 1.1 การออกเสียงแยกคำ (Pronouncing words in isolation)
 - 1.2 การออกเสียงคำในประโยค (Pronouncing words in sentences)
 - 1.3 การอ่านออกเสียง (Reading aloud)
 - 1.4 การเล่าเรื่อง (Re-telling stories)

2. การใช้รูปภาพ (Using pictures)

- 2.1 ภาพที่ใช้สำหรับการบรรยาย (Pictures for description)
- 2.2 ภาพที่ใช้สำหรับการเปรียบเทียบ (Pictures for comparison)
- 2.3 การลำดับภาพ (Sequences of pictures)
- 2.4 ภาพที่ละคำพูดไว้ (Pictures with speech bubbles)
- 2.5 แผนที่ (Maps)

3. การสัมภาษณ์ (Oral interviews)

- 3.1 การถามคำถาม (Asking questions)
- 3.2 การให้คะแนน (Marking)
- 3.3 การทดสอบนักเรียนเป็นคู่ (Testing students in pairs)

Heaton (1979) ได้เสนอแนวทางในการพิจารณาให้คะแนนไว้ดังนี้

1. ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Grammatical accuracy) สิ่งที่เป็นปัญหาก็คือ ครูจะให้คะแนนอย่างไร ถ้านักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตรงตามเป้าหมายแต่ทำผิดหลักไวยากรณ์มากมาย นักเรียนคนดังกล่าวควรจะได้คะแนนมากกว่า หรือน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ทำผิดกฎทางไวยากรณ์แต่พูดสื่อความอะไรไม่ได้เลย

2. การใช้สเกล (Using a rating scale) ได้เสนอแนะให้ครูใช้สเกลในการให้คะแนนเนื่องจากมีความสะดวกเพราะครูเพียงแต่อ่านและเช็คสเกลที่เหมาะสมกับความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนและควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียนได้เสนอสเกล 6 ระดับ โดยให้แนวทางไว้ดังนี้ คือ เขียนบรรยายข้อกำหนดคุณภาพของคะแนน โดยเริ่มจากระดับ 4 สำหรับผู้ที่อยู่ในระดับเหนือกว่าระดับกลางเล็กน้อยและระดับ 3 สำหรับผู้ที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับกลางเล็กน้อย จากนั้นจึงพิจารณาระดับ 5 ซึ่งเป็นระดับดีมาก เสร็จแล้วพิจารณาระดับ 2 ซึ่งเป็นระดับที่ไม่น่าพอใจสุดท้ายจึงเป็นระดับ 6 ซึ่งเป็นระดับที่ดีเยี่ยมและระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับที่อ่อนมากที่สุด

Heaton (1979) ได้เสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทดสอบที่เรียกว่าการประเมินผลแบบต่อเนื่อง (Continuous assessment) ดังนี้

กิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินแบบต่อเนื่อง ได้แก่ กิจกรรมการพูดปากเปล่า : กิจกรรมโครงงานและการแสดงบทบาทสมมติ (Oral activities : projects and role play) สิ่งที่ครูควรคำนึงก็คือ ทักษะภาษาบางอย่างไม่สามารถที่จะวัดด้วยวิธีการทดสอบตามปกติทั่วไป การประเมินผลแบบ

ต่อเนื่อง (Continuous assessment) จะช่วยให้ครูสามารถวัดความสามารถของนักเรียนในการทำงานที่ได้รับมอบหมายและการปฏิบัติตามสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง และเนื่องจากกิจกรรมในการเรียนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพูดคือกิจกรรมการสื่อสาร ดังนั้นแบบทดสอบที่ดีที่สุดสำหรับทักษะพูดก็คือการสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียน

การสนทนาแบบทันทีทันใดโดยไม่มีเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งเป็นการสื่อสารอย่าง แท้จริงจะทำการวัดได้ยากมาก โดยทั่วไปครูมักจะถามคำถามที่นักเรียนรู้คำตอบอยู่แล้วกล่าวโดยสรุปก็คือสถานการณ์ที่ครูทดสอบเป็นสถานการณ์ที่ไม่จริง ยังเป็นแบบที่ควบคุมอยู่มาก จึงไม่ใช่สถานการณ์การทดสอบแบบทันทีทันใด ด้วยเหตุที่การมอบหมายสถานการณ์การพูดแก่นักเรียนมีความสำคัญ ครูจึงควรมอบหมายกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียน เช่น

1. กิจกรรมช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ถ้าครูต้องการให้นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติควรให้ข้อมูลนักเรียนแต่ละคนเพียงด้านเดียวเพื่อให้นักเรียนถามข้อมูลอีกด้านที่เหลือ ซึ่งทำได้โดยการจัดกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่มเล็กประมาณ 3-4 คน โดยทุกคนจะได้รับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) นับเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในการประเมินผลแบบต่อเนื่อง นักเรียนสามารถแสดงบทบาทต่างๆตามข้อมูลและสถานการณ์ที่ได้รับ เช่น นักเรียนคนหนึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นคนซื้อสินค้า และอีกคนหนึ่งแสดงบทบาทเป็นพนักงานขาย โดยไม่ให้เวลาในการเตรียมตัวมากนัก เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดและใช้ภาษาอย่างทันทีทันใด หรือได้ตอบสิ่งที่นักเรียนไม่คาดฝันล่วงหน้า

ขณะดำเนินกิจกรรมครูควรเดินไปรอบๆห้อง จากกลุ่มหนึ่งไปอีกกลุ่มหนึ่งพร้อมการจดบันทึก ซึ่งครูอาจใช้บัตรเล็กๆพยายามอย่าแสดงให้นักเรียนเห็นว่าครูกำลังประเมินเขาโดยตรง ไม่ต้องสังเกตนักเรียนทุกคน แต่ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลแบบต่อเนื่องยังห่างไกลจากคุณภาพที่ต้องการในการทดสอบนักเรียน คำพูดเพียง 1-2 คำ หรือบันทึกย่อเพียงสั้นๆบอกข้อมูลนักเรียนได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

การทดสอบการอ่าน

Finocchiaro และ Sako (1983) ได้ให้แนวทางในการทดสอบการอ่านไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบอัตนัยหรือแบบเรียงความ (Subjective or Essay Test) หมายถึงแนวทางการทำแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยให้เขียนคำตอบเป็นประโยคหรือเป็น

ข้อความซึ่งผู้ตอบต้องเรียบเรียงแนวความคิด ภาษาและผูกเป็นประโยคให้ได้ความชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องและตอบคำถามที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบจำกัดคำตอบ (Restricted Response Question) เป็นแบบทดสอบที่จำกัดให้ตอบในเนื้อหาปกติจะจำกัดให้แคบและสั้นลงด้วยการกำหนดขอบเขตและประเด็นคำตอบ

1.2 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Extended Response Question) เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีสิทธิในการตอบอย่างเสรี

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้ตรวจให้คะแนนได้ตรงกันไม่ว่าจะตรวจซ้ำกี่ครั้ง หรือถ้าใช้ผู้ตรวจต่างคนกันให้คะแนนผู้สอบถามคนเดียวกันก็จะให้คะแนนได้เท่ากัน แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 แบบถูก – ผิด (True – False) แบบทดสอบชนิดนี้ถามถึงความจริง หลักการ กฎต่างๆและการตีความ โดยผู้ตอบต้องจำแนกข้อความของคำถามให้ได้ว่า “ถูก” หรือ “ผิด”

2.2 แบบจับคู่ (Matching) เหมาะสำหรับใช้วัดความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ลักษณะของแบบทดสอบจะมีข้อความ 2 กลุ่ม ซึ่งผู้ตอบจะเลือกคำหรือข้อความของอีกกลุ่มหนึ่งที่สอดคล้องสัมพันธ์กัน

2.3 แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบทดสอบชนิดนี้แต่ละข้อ (Item) จะประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรกของโจทย์ (Stem) อีกส่วนหนึ่งเป็นตัวเลือก (Alternative) มีตั้งแต่ 3 ตัวเลือกถึง 5 ตัวเลือก ซึ่งมีทั้งตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ถูกต้องและตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่ผิด เรียกว่า ตัวลวง แบบทดสอบแบบนี้จะวัดความสามารถของสมองได้ตั้งแต่ขั้นต่ำถึงขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล โดยคำตอบในตัวเลือกนั้นจะมีข้อถูกอยู่เพียงข้อเดียว ส่วนข้ออื่นๆเป็นตัวลวง (Distracters)

2.4 แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Information Gap) มุ่งให้ผู้ตอบเติมคำ วลีหรือประโยค ที่ถูกต้อง ต่อจากข้อความที่ได้เขียนค้างไว้ ส่วนแบบทดสอบประเภทตอบสั้น มุ่งให้ผู้ตอบเขียนคำ วลีหรือประโยคจากคำถามที่กำหนดไว้

Madsen (1983) ยังกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบว่าสามารถถามได้ครอบคลุมเนื้อหาในหลายๆ ด้านและสามารถใช้วัดได้กับนักเรียนทุกระดับได้ให้เห็นว่าควรประเมินด้านต่างๆ ดังนี้

1. โครงสร้างประโยค โดยเป็นการวัดและประเมินในระดับที่ใช้การตีความประโยคหรือข้อความ (Paraphrase) ด้วยการกำหนดประโยคหรือวลีมาให้ แล้วให้เลือกประโยคหรือวลีที่มีโครงสร้างแตกต่างจากประโยคที่กำหนดให้แต่ยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้
2. ใจความสำคัญและรายละเอียดสำคัญ เช่น ให้เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ในการวัดและประเมินผลระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องวิเคราะห์ประโยคต่างๆ ที่อ่านมากกว่า 1 ประโยค จึงจะตั้งชื่อเรื่องได้
3. ใจความของเรื่องซึ่งปรากฏโดยนัย คือไม่ปรากฏโดยตรงในเนื้อเรื่องแต่ผู้อ่านจะต้องตีความหมายให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนเขียนไว้

Heaton (1979) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีดังกล่าวว่าครอบคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำศัพท์ การเดาคำศัพท์โดยใช้ข้อความบริบทที่อยู่รอบๆ เพื่อให้ได้ความหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับคำศัพท์นั้นๆ
2. ใจความสำคัญหรือใจความหลักของเรื่องหรือข้อความที่อ่าน รายละเอียดในเนื้อเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่อง และตีใจความที่ปรากฏโดยนัยหรือเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในข้อความหรือบริบทอารมณ์ความรู้สึกและเจตนาอารมณ์ของผู้เขียน ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประโยคที่กฎในเนื้อเรื่อง
3. โครงสร้างของประโยคโดยการแปลความประโยคหรือโดยการกำหนดประโยคมาให้ 1 ประโยค แล้วเลือกประโยคเทียบเคียงที่มีความหมายตรงกับประโยคที่กำหนดมา

การทดสอบการเขียน

Heaton (1975) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่ เนื้อหา การเรียงเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียน และมีการเสนอเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุด ในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ

1. การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วนๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนของแต่ละองค์ประกอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน
2. การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression Method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องตัดสิน

3. การตรวจโดยภาพรวม (Holistic Method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมาย ข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อยๆ และรบกวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อยจะถูกหักคะแนนน้อยมาก

การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก (Alternative Assessment)

Brown, H. D และ Abeywickrama, P. (2010) ได้นำเสนอรูปแบบการวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ได้แก่ การทดสอบ การประเมินผลการปฏิบัติ การสังเกตและการประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล รูปแบบการวัดผลและประเมินผลแบบทางเลือก คือการประเมินแนวใหม่ซึ่งเป็นทางเลือกที่เหมาะสมจะนำมาใช้ประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินจากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกต บันทึก และรวบรวมข้อมูลจากผลงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนทำเพื่อตัดสินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน การวัดและประเมินผลแบบทางเลือก ประกอบด้วย

1. การทดสอบ (Paper-and-Pencil Tests) ได้แก่ ข้อสอบมาตรฐาน แบบทดสอบท้ายหน่วย และแบบทดสอบที่ครูสร้าง
2. การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล (Personal Communication) ได้แก่ การสื่อสารเป็นรายบุคคล การอภิปรายกลุ่มย่อยและการสัมภาษณ์
3. การประเมินการปฏิบัติ (Performance) ได้แก่ โครงการ วาดภาพ สานิต กล่าวสุนทรพจน์ ใต้วาที เขียนรายงาน ทดลอง และวิดิทัศน์หรือบันทึกเสียง
4. การสังเกต (Observation and Perception) ได้แก่ สังเกตจากการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นในชั้นเรียน

ข้อควรคำนึงและลักษณะสำคัญของการประเมินตามสภาพจริง

1. ข้อควรคำนึงในการประเมินตามสภาพจริง เช่น เน้นพฤติกรรมที่แสดงออกจากความสามารถที่แท้จริง ให้ความสำคัญกับจุดเด่นของผู้เรียน ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์จริง การใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีการเก็บข้อมูลในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง การตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียนอย่างกว้างขวาง การสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง ความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครองและผู้เรียน ในการพัฒนาการเรียนรู้การตอบสนองหลักสูตรที่เน้นการเรียนรู้ในสภาพจริง

2. การประเมินตามสภาพจริงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การประเมินด้วยข้อสอบที่สร้างขึ้นและได้มีการทดลองใช้จนเป็นที่เชื่อถือได้ เรียกว่า “ข้อสอบมาตรฐาน”

2.2 การประเมินที่เน้นตามสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนจะเน้นการประเมิน 4 ด้าน คือ 1) ประเมินการปฏิบัติ (Performance) 2) ประเมินกระบวนการ (Process) 3) ประเมินชิ้นงาน (Products) 4) ประเมินแฟ้ม- สะสมงาน (Portfolio)

การประเมินรูบรีค

รูบรีค (Rubric) เป็นเครื่องมือให้คะแนนชนิดหนึ่งที่ใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน รูบรีค ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียนและระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน รูบรีค จึงเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณหรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

ข้อดีในการให้คะแนนแบบรูบรีค ในการประเมิน คือ

1. เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการประเมินว่าบรรลุเกณฑ์ที่ระบุไว้หรือไม่
2. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังครูเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนและเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) การให้คะแนนแบบรูบรีค (Rubric) รูบรีค หรือเกณฑ์ระดับความสามารถเป็นสิ่งที่ผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันว่าจะใช้ในการประเมินกิจกรรมหรืองานต่างๆ รูบรีคเป็นวิธีการให้คะแนนที่ใช้หลักการของมาตรฐานค่า ประกอบกับการพรรณนาคุณภาพ ในการให้คะแนนแบบรูบรีคนี้ มีประโยชน์ในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้ถูกประเมิน ซึ่งเป็นการตอบสนองหลักการของการประเมินผลเพื่อการปรับปรุง

แนวทางการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีคการให้คะแนนแบบรูบรีคเป็นนวัตกรรม การประเมินผลการเรียนรู้ที่สำคัญ เนื่องจากมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ชัดเจน ทำให้ผู้ประเมินแต่ละคนสามารถให้คะแนนได้ตรงกันหรือสอดคล้องกันมาก จึงมีความเป็นปรนัยสูงในการตรวจให้คะแนน นอกจากนี้ผลของการประเมินแบบรูบรีคจะเป็นข้อมูลป้อนกลับที่มีประโยชน์มาก สำหรับผู้ประเมินและผู้ถูกประเมินซึ่งเป็นการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของการประเมินผล เพื่อการปรับปรุงและเพื่อการติดตามพัฒนาการ ปัญหาสำคัญของการให้คะแนนแบบรูบรีคคือการสร้างเกณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของคุณภาพด้านความตรง (Validity) ของการประเมิน

ขั้นตอนในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีค

การสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบรีคต้องคำนึงถึงงานที่กำหนดให้ผู้เรียนกระทำว่าต้องมี ความสำคัญ มีความสอดคล้องระหว่างคะแนนกับจุดมุ่งหมายการประเมิน เกณฑ์ที่สร้างต้องเป็น

รูปธรรม มีความชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้นและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การประเมินด้วย ในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริคนั้นมีแนวคิดและขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประเด็นในการประเมิน โดยเขียนนิยามปฏิบัติการและความหมายให้ชัดเจนทั้งนี้ ในการกำหนดประเด็นในการประเมินนั้น หากมีการกำหนดองค์ประกอบของงานหรือพฤติกรรมที่มีเป้าหมายของการประเมินไว้แล้วก็ควรใช้องค์ประกอบเหล่านั้นมาใช้เป็นประเด็นหรืออาจนำคุณภาพหรือปริมาณของงานหรือพฤติกรรมมาใช้เป็นประเด็นในการประเมินก็ได้

2. กำหนดจำนวนระดับ ซึ่งอาจเป็น 5 ระดับหรือ 3 ระดับ แล้วแต่ความเหมาะสมหรืออาจใช้จำนวนระดับเท่ากับระดับผลการเรียนที่กำหนดคือ 4 ระดับ (จาก 1-4 และอาจกำหนดระดับศูนย์ในกรณีที่ไม่ส่งงานหรือทำไม่ถูกเลย)

3. พิจารณาให้ระดับ 3 เป็นเกณฑ์ที่เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร คือ สามารถทำได้ตามระดับที่ยอมรับได้เทียบเท่ากับการปฏิบัติได้เองโดยไม่ต้องช่วยเหลือ

4. พิจารณาให้ระดับ 2 เป็นเกณฑ์ที่ “เกือบผ่าน” คือจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขอีกเล็กน้อยจึงจะใช้ได้

5. พิจารณาให้ระดับ 4 เป็นเกณฑ์ที่มีคุณภาพสูงกว่าระดับ 3

6. พิจารณาให้ระดับ 1 เป็นเกณฑ์ที่มีคุณภาพต่ำกว่าระดับ 2 นับว่าอ่อนมาก ผู้สอนอาจต้องสอนใหม่ ใงานทำใหม่ พรอมทั้งให้คำแนะนำช่วยเหลือ

7. ทดลองใช้และประเมินความเชื่อมั่นของรูบริค โดยใช้ผู้ประเมิน 2 คนหรือคนเดียวประเมิน 2 ครั้ง แล้วหาความสอดคล้องของเกณฑ์

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2558) การประเมินรูบริคเป็นองค์ประกอบสำคัญของการประเมินผลทุกรูปแบบ เกณฑ์การประเมินรูบริคสะท้อน ผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน

เทคนิคการสร้างเกณฑ์การประเมินรูบริค เช่น ความต่อเนื่อง แต่ละระดับคุณภาพต้องต่อเนื่องและมีช่วงห่างเท่าเทียมกัน ความคู่ขนาน แต่ละคำอธิบายในแต่ละระดับคุณภาพต้องมีโครงสร้างคู่ขนานกัน ความเชื่อมโยง เกณฑ์การประเมินต้องมีจุดเน้นไปที่ เกณฑ์เดียวตลอดการกำหนดน้ำหนักที่เหมาะสม ความเที่ยงตรงสะท้อนให้เห็นการวิเคราะห์ภาระงาน โดยพิจารณาช่วงระดับคะแนนผลงานทุกระดับ

ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินรูบริค

1. ต้องตัดสินใจในเรื่อง ต่อไปนี้

- 1.1 เกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินผลงาน
 - 1.2 รูปแบบเกณฑ์การประเมิน
 - 1.3 หน้าที่ของแต่ละเกณฑ์
 - 1.4 จุดตัด (Cutting score) ของคะแนน
2. ตัดสินใจเลือกระหว่างเกณฑ์การประเมินที่มีความสำคัญต่อจุดประสงค์และธรรมชาติสิ่งประเมิน
 3. ตัดสินใจว่าจะใช้เกณฑ์การประเมิน เช่น การใช้เกณฑ์การประเมินแบบรวมเพียงเกณฑ์เดียว การใช้เกณฑ์การประเมินแบบจำแนกโดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของการประเมิน
 4. กำหนดเกณฑ์การประเมินที่ต้องการ อาจเป็น 3 ช่วง หรือ 4 ช่วง ควรเริ่มต้นสร้างเกณฑ์จากระดับสูงก่อนแล้วค่อยๆ ลด ระดับลงไป
 5. หลีกเลี่ยงการใช้คำเปรียบเทียบ
 6. สร้างเกณฑ์การประเมินจากระดับสูงสุดก่อน
 7. สร้างเกณฑ์การประเมินโดยคำนึงถึงจุดประสงค์การเรียนรู้
 8. ให้พิจารณากำหนดจุดตัดคะแนนบนมาตรวัดเพื่อให้มีความชัดเจนว่าผลการปฏิบัติเป็นเช่นไร

การประเมินผลตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางด้านภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR)

สถาบันภาษาอังกฤษ (2559) กล่าวถึง กรอบอ้างอิงความสามารถทางด้านภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1. การใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน/การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A1
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6 / ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B1

ดังนั้นในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษาหรือผลพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรได้มีการทดลองหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

2. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรและใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้นๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3. ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มาพิจารณาการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระบุไว้ เช่น ในระดับ A1 ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ใช้ภาษา แนะนำถาม-ตอบ ปฏิสัมพันธ์พูดคุย ในเรื่องที่กำหนดตามคำอธิบายของระดับ A1 การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและพูดสื่อสารเป็นหลัก ผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

4. ใช้ในการทดสอบและการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบ / แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงผลได้กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้รับการทดสอบเพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนหรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน/ผู้รับการทดสอบให้มีความสามารถตามเป้าหมาย/เกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มัทนียา นະตะ (2554) ศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อำเภอกมลาไสย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา อำเภอกมลาไสย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 โดยรวมทุกด้านอยู่ใน

ระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกันเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านหลักสูตรและด้านวิธีการสอน นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ อยากให้มีการอบรมภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอน ด้านสื่อการสอนและด้านการวัดและประเมินผล (ร้อยละ 20.45) อยากให้มีการอบรมการวัดและประเมินผลแบบบูรณาการ (ร้อยละ 13.12) และอยากให้ครูผู้สอนเป็นชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษา (ร้อยละ 11.36)

กาญจนา จันทพันธ์ (2554) ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการการนิเทศการสอนครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการผลิตและใช้สื่อการเรียนการสอน 2) เปรียบเทียบ ความต้องการการนิเทศการสอนครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บดินทร์ เชนย์วิบูลย์ (2558) ศึกษาแนวทางการจัดการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษของครูต่างชาติในโครงการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ครูต่างชาติต้องการการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการการนิเทศการสอนมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลและการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ แนวทางการจัดการนิเทศการสอนครูต่างชาติ 1) ด้านหลักสูตร ควรมอบหมายให้หัวหน้าโครงการเป็นผู้ดูแลและทำการนิเทศครูต่างชาติ โดยใช้วิธีการนิเทศแบบพี่เลี้ยง (Mentoring) 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรให้ครูต่างชาติได้เข้ารับการอบรมกับหน่วยงานต่างๆ ควบคู่กับการนิเทศแบบพี่เลี้ยง 3) ด้านสื่อการสอนควรส่งเสริมให้ครูต่างชาติได้ใช้วัสดุอุปกรณ์สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ตามความพร้อมของโรงเรียนอย่างอิสระโดยผ่านการเห็นชอบจากโครงการ 4) ด้านการวัดและประเมินผล ควรส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลายโดยครูพี่เลี้ยงคอยกำกับดูแลให้เป็นไปตามเกณฑ์ของโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้มีการแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษและ 2) การศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวม
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษ

วิธีวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 431 โรงเรียน จำนวนครู 1,230 คน

กลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จาก 431 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 431 โรงเรียน เนื่องจาก ครูผู้สอนภาษาอังกฤษแต่ละโรงเรียนมีความหลากหลายด้านการนิเทศการสอน จึงเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม 1 ฉบับเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามนี้มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับเรื่องเพศ อายุ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา วิชาเอกและระดับชั้นที่สอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ กำหนดค่าระดับของคะแนนออกเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ซึ่งมีความหมายดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

- ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
- ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
- ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “ความคาดหวัง”

- ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มากที่สุด
- ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มาก
- ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ ปานกลาง
- ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อย
- ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อยที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดเป็นกรอบแนวคิดและเนื้อหาของเครื่องมือโดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามตามขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนดโดยให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดและขอบเขตการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมและครอบคลุม กรอบแนวคิด และขอบเขตการวิจัย ที่กำหนด รวมถึงความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของเครื่องมือ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามฉบับร่าง ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม นำผลการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งค่า IOC ของแบบสอบถาม มีค่า 1.00

6. สร้างแบบสอบถามฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

7. นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความสมบูรณ์ของเครื่องมือ

8. จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 431 ฉบับ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถาม คือ กลุ่มตัวอย่างที่ระบุในเบื้องต้น พร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนที่โดยกำหนดวันขอรับคืนจากเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน

3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามจากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ซึ่งมีรายละเอียดจากการคำนวณสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังของการนิเทศการสอนโดยกำหนดคะแนนของคำตอบในแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (-) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายและวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของการนิเทศการสอนโดยวิธี Priority Need Index (PIN) มีสูตรที่ใช้ในการคำนวณคือ $PIN_{modified} = (I - D) / D$ โดยกำหนดให้ I (Important) หมายถึงระดับความคาดหวังที่ต้องการให้เกิด และ D (Degree of- Success) หมายถึงระดับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน สำหรับการจัดลำดับของความคาดหวังจำเป็นที่อยากให้เกิด เรียงค่า $PIN_{modified}$ จากมากไปหาน้อย ค่าดัชนีที่มีค่ามากแปลว่ามีความคาดหวังจำเป็นที่อยากให้เกิดสูงที่ต้องได้รับการออกแบบวางแผนหาแนวทางมากกว่าค่าดัชนีที่มีค่าน้อยกว่าแล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

**ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร**

วิธีวิจัย ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ คือ ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้นิเทศการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อสัมภาษณ์เกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยสร้างให้สอดคล้องกับความคาดหวังในการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ได้รับการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยวิธี Priority Need Index (PIN) ซึ่งนำมาจากแบบสอบถามของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อทำแบบสัมภาษณ์
2. นำผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นโดยวิธี Priority Need Index (PIN) จากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จัดทำแบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. สร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ตามขอบข่ายและเนื้อหาที่กำหนด
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
5. นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อความ แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
6. สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำเสนอเป็นแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอแบบบรรยาย พร้อมเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร การวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลจำนวน 431 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 431 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าทางสถิติผ่านทางโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบคำบรรยายและใช้ตารางประกอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์สอน
ระดับการศึกษา วิชเอก ระดับชั้นที่สอนการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษ

ลำดับ	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	69	16.0
	หญิง	362	84.0
	รวม	431	100.0
2	อายุ		
	น้อยกว่า 25 ปี	9	2.1
	25 – 29 ปี	81	18.8
	30 – 34 ปี	104	24.1
	35 – 39 ปี	106	24.6
	40 – 44 ปี	68	15.8
	45 ปี ขึ้นไป	63	14.6
	รวม	431	100.0
3	ประสบการณ์การสอน		
	1 – 5 ปี	154	35.7
	6 – 10 ปี	145	33.6
	11 – 15 ปี	59	13.7
	16 – 20 ปี	38	8.8
	21 ปีขึ้นไป	35	8.1
	รวม	431	100.0
4	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	2.1
	ปริญญาตรี	296	68.7
	ปริญญาโท	124	28.8
	ปริญญาเอก	2	0.5
	รวม	431	100.0

ลำดับ	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ค่าร้อยละ
5	วิชาเอก		
	ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	401	93.0
	ภาษาไทย	5	1.2
	คณิตศาสตร์	2	0.5
	วิทยาศาสตร์	2	0.5
	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	5	1.2
	สุขศึกษาและพลศึกษา	3	0.7
	ศิลปะ	5	1.2
	การงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี	5	1.2
	สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว	2	0.5
	รวม	431	100.0
6	ระดับชั้นที่สอน		
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	15	3.5
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	6	1.4
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	23	5.3
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	23	5.3
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	20	4.6
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	48	11.1
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3	72	16.7
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6	155	36.0
	สอนทุกระดับชั้น	69	16.0
	รวม	431	100.0

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.0 อายุระหว่าง 35 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.6 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.7 เมื่อพิจารณาวิชาเอกจะเห็นว่าส่วนใหญ่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาเอก ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คิดเป็นร้อยละ 93.0 ระดับชั้นที่สอนส่วนใหญ่สอนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 คิดเป็นร้อยละ 36.0

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาพรวม

การนิเทศการสอน	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
1. ด้านหลักสูตร	3.98	0.74	มาก	4.59	0.57	มากที่สุด	0.153	4
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.82	0.75	มาก	4.56	0.60	มากที่สุด	0.194	2
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.61	0.88	มาก	4.45	0.76	มาก	0.233	1
4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.84	0.82	มาก	4.47	0.66	มาก	0.164	3
รวม	3.81	0.80	มาก	4.52	0.65	มากที่สุด	0.186	-

จากตารางที่ 2 แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า

สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) รายงาน พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.233 สูงสุด รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.194 และด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.164 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	\bar{X}	(SD)	ระดับ	\bar{X}	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
1. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตรภาษาอังกฤษ	3.99	0.71	มาก	4.58	0.56	มากที่สุด	0.14 8	4
2. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ	3.95	0.71	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด	0.16 5	2
3. การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม	3.74	0.75	มาก	4.50	0.65	มาก	0.20 3	1
4. การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.16	0.71	มาก	4.67	0.52	มากที่สุด	0.12 3	6

ด้านหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
5. การวิเคราะห์ความยาก - ง่ายของเนื้อหา เพื่อจัดลำดับ เนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และ ต่อเนื่องกันในการออกแบบการจัดการเรียนรู้	3.96	0.75	มาก	4.58	0.57	มากที่สุด	0.15 7	3
6. การจัดทำเอกสารประกอบ หลักสูตร เช่น คู่มือครูผู้สอน เอกสารประกอบการจัดการ เรียนรู้สำหรับผู้เรียน ฯลฯ	4.08	0.80	มาก	4.63	0.59	มากที่สุด	0.15 3	5

จากตารางที่ 3 แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร พบว่า

ในภาพรวมของด้านหลักสูตร สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ใน ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) อยู่ในอันดับที่ 4 มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.158

สภาพปัจจุบันด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมา การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือ ครูผู้สอน เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายหลักสูตรภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

ความคาดหวังด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การ กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครูผู้สอน เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) ในภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.158 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.203 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.165 เป็นลำดับที่สอง และการวิเคราะห์ความยาก - ง่ายของเนื้อหา เพื่อจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และต่อเนื่องกันในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.157 เป็นลำดับที่สาม

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการ
 นิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	(X)	(SD)	ระดับ	(X)	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
7. การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษแบบการ เรียนเชิงรุก (Active Learning) โดยการ เรียนรู้ อย่างมีส่วนร่วม การมีปฏิสัมพันธ์กับ เพื่อน ผู้สอน และ สิ่งแวดล้อม ผ่านการ ปฏิบัติสามารถก่อให้เกิด Long Term Memory แก่ผู้เรียน	3.85	0.73	มาก	4.56	0.60	มากที่สุด	0.18 4	5
8. การจัดการเรียนรู้แบบ เน้นสถานการณ์ (Situational Approach) กำหนด เนื้อหาที่จะสอนใน รูปแบบการใช้ภาษาใน สถานการณ์ เช่น การ แนะนำตนเอง การ ทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ	4.02	0.71	มาก	4.62	0.55	มากที่สุด	0.14 9	8
9. การจัดการเรียนรู้ที่ เน้นชิ้นงานภาษาอังกฤษ (Project Method) มี การใช้ชิ้นงานเป็น กิจกรรมหลักในการเรียน การสอน เน้นให้ผู้เรียน	3.83	0.75	มาก	4.51	0.65	มากที่สุด	0.17 8	6

ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
สามารถบูรณาการทักษะ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ในการสร้างชิ้นงาน								
10. การจัดการเรียนการ สอนด้วยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อเข้าใจ ความสัมพันธ์ของ ตัวอักษรและเสียงใน ภาษาอังกฤษ	3.37	0.82	ปาน กลาง	4.40	0.69	มาก	0.30 6	1
11. การจัดการเรียนการ สอนเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) ด้วย เทคนิคการสอน TPR Technique เพื่อการ จดจำคำศัพท์ด้วยท่าทาง นำไปสู่ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน	3.94	0.80	มาก	4.68	0.50	มาก ที่สุด	0.18 8	4
12. การจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนที่ เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำ ภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ได้จริง	3.85	0.72	มาก	4.58	0.59	มาก ที่สุด	0.19 0	3
13 การจัดการเรียนการ สอนตามแนว วัฏจักร การเรียนรู้ (4 MAT) เป็น นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดย มุ่งเน้นความถนัดและ	3.69	0.75	มาก	4.51	0.67	มาก ที่สุด	0.22 2	2

ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	(X)	(SD)	ระดับ	(X)	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
ความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพ ทางด้านภาษาของผู้เรียน								
14. การจัด สภาพแวดล้อมและ บรรยากาศในชั้นเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษอย่าง ทั่วถึง	3.98	0.68	มาก	4.67	0.55	มากที่สุด	0.17 3	7
รวม	3.82	0.75	มาก	4.56	0.60	มากที่สุด	0.19 9	2

จากตารางที่ 4 แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า

ในภาพรวมของด้านการจัดการเรียนการสอน สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับ ความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) อยู่ในอันดับที่ 2 มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.199

สภาพปัจจุบันด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) ด้วยเทคนิคการสอน TPR Technique เพื่อการจดจำคำศัพท์ด้วยท่าทางนำไปสู่ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ความคาดหวังด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) ด้วยเทคนิคการสอน TPR Technique เพื่อการจดจำคำศัพท์ด้วยท่าทางนำไปสู่ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาคือการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) ในภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.199 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.306 เป็นลำดับที่หนึ่ง ลำดับรองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียน มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.222 เป็นลำดับที่สอง และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.190 เป็นลำดับที่สาม

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวัง การนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการจำเป็น	
	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
15. การออกแบบสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI วิดีโอคลิป สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ	3.74	0.81	มาก	4.53	0.70	มากที่สุด	0.21 1	4
16. การใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน	3.46	0.98	ปานกลาง	4.41	0.84	มาก	0.27 5	1
17. การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English, Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	3.55	0.92	มาก	4.42	0.79	มาก	0.24 5	2
18. การใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน	3.67	0.83	มาก	4.43	0.71	มาก	0.20 7	3
รวม	3.61	0.88	มาก	4.45	0.76	มาก	0.23 5	1

จากตารางที่ 5 แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า

ในภาพรวมของด้านสื่อการเรียนการสอน สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) อยู่ในอันดับที่ 1 มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.235

สภาพปัจจุบันด้านสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การออกแบบสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI วิดีโอคลิป สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมา การใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ความคาดหวังด้านสื่อการเรียนการสอน เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การออกแบบสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI วิดีโอคลิป สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมา คือ การใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English, Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) ในภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.235 เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.275 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English, Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.245 เป็นลำดับที่สอง และการใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.207 เป็นลำดับที่สาม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการ
นิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านวัดและประเมินผล การเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			ความคาดหวัง			ความต้องการ จำเป็น	
	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	(\bar{X})	(SD)	ระดับ	PNI	ลำดับ
19. การสร้างและใช้เครื่องมือ วัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบ ปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ	3.96	0.74	มาก	4.52	0.61	มากที่สุด	0.210	2
20. การวัดผลประเมินผลตาม แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร(Communicative Language Teaching: CLT)	3.88		มาก	4.50	0.66	มาก	0.160	3
21. การใช้วิธีวัดผลประเมินผล ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชา ภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การ สัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ	4.03	0.76	มาก	4.56	0.59	มากที่สุด	0.132	5
22. การประเมินผลทักษะ ภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือที่ใช้ เกณฑ์แบบรูบรีค (Rubric)	3.91	0.81	มาก	4.49	0.63	มาก	0.148	4
23. การประเมินความสามารถ ทางภาษาโดย ใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)	3.40	1.01	ปาน กลาง	4.29	0.79	มาก	0.262	1
รวม	3.84	0.82	มาก	4.47	0.66	มาก	0.182	3

จากตารางที่ 6 แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า

ในภาพรวมของด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญ ความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) อยู่ในอันดับที่ 3 มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.182

สภาพปัจจุบันด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมา การสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และการประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือที่ใช้เกณฑ์แบบรูบรีค (Rubric) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ความคาดหวังด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ (สภาพปัจจุบัน) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมาคือการสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และการวัดผลประเมินผลตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) ในภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.182 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.262 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือการสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.210 เป็นลำดับที่สอง และการวัดผลประเมินผลตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.160 เป็นลำดับที่สาม

ตอนที่ 2 การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ผลการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษและการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวการสอนครูผู้สอนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านหลักสูตร

1.1 สำนักงานศึกษาควรกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ทั้งการนิเทศภายในโรงเรียนและการนิเทศภายนอกโดยศึกษานิเทศก์ ติดตามและประเมินผล โดยการให้โรงเรียนจัดทำรายงานการดำเนินการนิเทศการสอนประจำปีการศึกษาส่งสำนักงานการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนิเทศการสอนให้เกิดประสิทธิผล

1.2 ศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตร Jolly phonics เป็นหลักสูตรเพิ่มเติมทุกโรงเรียน โดยศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนต้องช่วยเหลือ แนะนำ กำกับ ติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และจัดทำเอกสารการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวทางการใช้เพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้สอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.3 โรงเรียนต้องมีนโยบายให้ครูจัดทำและส่งแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประจำ ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนศึกษาหรือจัดประชุมกลุ่ม วิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดให้ครอบคลุม ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการและด้านเจตคติ จำแนกตัวชี้วัดว่าข้อใด K A หรือ P เน้นให้ครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อประโยชน์กับผู้เรียน

1.4 ศึกษานิเทศก์/ครูผู้นิเทศควรนิเทศการสอนครูผู้สอนโดยการนิเทศแบบคลินิก Lesson Study, Instructional Rounds หรือ Mini Observation เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการสอน ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การทำแผนการสอน การนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียน และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในชั้นเรียน หลังการนิเทศการสอนครูสามารถนำความรู้ หลักการมาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนเอง ทั้งนี้ ศึกษานิเทศก์ผู้ดูแลรับผิดชอบต้องนิเทศติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 สำนักการศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ครูเข้าใจความรู้เบื้องต้นของกรอบมาตรฐานสากลแบบ CEFR เพื่อช่วยให้ครูสามารถวางแผนการสอนในชั้นเรียน ออกแบบกิจกรรมที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีระดับภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR รวมทั้งกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาระดับภาษาอังกฤษไปยังขั้นที่สูงขึ้นต่อไป

2.2 หน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดศึกษานิเทศก์ภาษาอังกฤษให้มีจำนวนเพียงพอที่จะสามารถนิเทศครูภาษาอังกฤษได้ทุกโรงเรียน กำหนดนโยบายหรือแผนการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบนิเทศการสอนในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอน ตรงตามความต้องการของครู สามารถนำไปใช้ได้จริง สร้างขวัญกำลังใจและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อแนะนำข้อบกพร่อง พัฒนาปรับปรุง ให้ครูมีแนวทางในการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและให้ครูพัฒนาตนเองต่อไป

2.3 หน่วยศึกษานิเทศก์ต้องส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติร่วมกับโรงเรียนในเครือข่ายหรือสำนักงานเขต เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ Boot Camp เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการสอนของครู สามารถนำมาปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

2.4 ผู้บริหาร/รองฝ่ายวิชาการ/หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือผู้รับผิดชอบด้านงานวิชาการควรจัดตารางสอนให้ครูไทยเข้าสอนควบคู่กับครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอนทุกชั่วโมง เพื่อให้ครูไทยได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษา และสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้

2.5 ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอน และต้องส่งรายงานการอบรมทุกครั้ง เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจ สามารถนำวิธีการมาปรับใช้ให้ตรงตามเป้าหมาย ความต้องการของนักเรียน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ทักษะ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเพราะนักเรียนจะได้มีพื้นฐานการออกเสียงอย่างถูกวิธี การจัดการเรียนการสอนตามแนววิถัจกรการเรียนรู้ (4 MAT) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.1 หน่วยงานนิเทศก์แต่ละหน่วยต้องจัดอบรม สัมมนาหรือเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญให้ความรู้ครูผู้สอนทั้งระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มเครือข่ายเพื่อเพิ่มทักษะ ความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งสื่อมัลติมีเดีย สื่อวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ นำสื่อไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้จริงในชั้นเรียน สามารถพัฒนาเด็กและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้จริงๆ

3.2 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูศึกษาและเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี มัลติมีเดียต่างๆ เช่น Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro เป็นต้น โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนแล้วนำมาปรับใช้ในการสอน โดยสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ เตรียมความพร้อมจัดสภาพแวดล้อมและอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

3.3 โรงเรียนต้องส่งเสริมแนะนำให้ครูศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนสอน นอกจากนี้ควรแนะนำให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเสริมนอกเวลา เช่น จัดกิจกรรมช่วงพักกลางวัน ชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชมรม โดยเปิดวีดิทัศน์ วีดิโอ ให้นักเรียนได้ชมแล้วต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้าน พร้อมจัดบันทึกในสมุดรักการอ่าน

4. ด้านการวัดผลและประเมินการเรียนรู้

4.1 สำนักงานศึกษาควรสนับสนุนและส่งเสริมการใช้โปรแกรมสำหรับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โปรแกรมการวัดประเมินผลออนไลน์ โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS เป็นต้น โดยจัดอบรมครูผู้สอนสามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในโรงเรียน รวมทั้งจัดทำเอกสารแนวทางการใช้งานโปรแกรมและเผยแพร่เอกสารการใช้งานในเว็บไซต์ของสำนักงานศึกษาเพื่อให้ครูค้นคว้า ศึกษาเพิ่มเติม นำไปใช้ได้ถูกต้อง พร้อมให้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

4.2 สำนักงานศึกษาควรจัดอบรมหรือจัดประชุมวิชาการเกี่ยวกับการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบการประเมินความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้ระดับต่างๆของความสามารถในการใช้ภาษา วิเคราะห์และประเมินระดับภาษาของนักเรียน นำเข้าไปปรับใช้สำหรับการวัดประเมินผลในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

4.3 ศึกษานิเทศก์ควรสนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าย ประชุมและวางแผนการทำงาน พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น ออกข้อสอบ เครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน การสร้างแบบสอบถาม/แบบทดสอบ พัฒนาชุดทักษะการสอน พัฒนาชุดแบบฝึก เพื่อนำมาใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4 โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินที่หลากหลายตามตัวชี้วัด เช่น ข้อสอบ แบบสอบข้อเขียน แบบการทดสอบปากเปล่าโดยการถาม – ตอบ แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการออกเสียง แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนหลังเรียน และมีวิธีการประเมินผลภาษาอังกฤษหลากหลาย เช่น ประเมินตามสภาพจริง ประเมินผลชิ้นงาน ประเมินตามตัวชี้วัด การทดสอบการถาม-ตอบ การแสดงบทบาทสมมติ การท่องคำศัพท์ การเขียน การฟัง การอ่าน การพูด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเสนอแนวทางในการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและความคาดหวังของครูเกี่ยวกับการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 431 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 431 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จาก 431 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม 1 ฉบับ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของการต้องการจำเป็นโดยวิธี Modified Priority Needs Index (PNI) ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จากศึกษานิเทศก์ จำนวน 5 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ครูผู้นิเทศการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 15 คน จากด้านที่มีระดับค่าความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เรียงตามลำดับจากค่าความต้องการมากที่สุด ด้านละ 2 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสร้างเป็นแนวทางการนิเทศการสอนครูภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.0 อายุระหว่าง 35 – 39 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.6 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 68.7 เมื่อพิจารณาวิชาเอกจะเห็นว่าส่วนใหญ่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) คิดเป็นร้อยละ 93.0 ระดับชั้นที่สอนส่วนใหญ่สอนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 คิดเป็นร้อยละ 36.0

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และ 3.82 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ ด้านสื่อการเรียนการสอนในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ตามลำดับ

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) รายด้าน พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.233 สูงสุด รองลงมาคือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.194 และด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.164 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.2.1 ด้านหลักสูตร

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตร พบว่า

สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 รองลงมา การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครูผู้สอน เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตรภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 รองลงมา คือ การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครูผู้สอน เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) ในภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.158 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.203 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.165 เป็นลำดับที่สอง และการวิเคราะห์ความยาก - ง่ายของเนื้อหา เพื่อจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และต่อเนื่องกันในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.157 เป็นลำดับที่สาม

1.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการวิเคราะห์ สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า

สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 รองลงมา การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) ด้วยเทคนิคการสอน TPR Technique เพื่อการจดจำคำศัพท์ด้วยท่าทางนำไปสู่ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเรื่องคำศัพท์ (Vocabulary) ด้วยเทคนิคการสอน TPR Technique เพื่อการจดจำคำศัพท์ด้วยท่าทางนำไปสู่ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมา คือ การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และการจัดการเรียนรู้แบบเน้นสถานการณ์ (Situational Approach) กำหนดเนื้อหาที่จะสอนในรูปแบบการใช้ภาษาในสถานการณ์ เช่น การแนะนำตนเอง การทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) ในภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.199 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.306 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนตามแนว วัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.222 เป็นลำดับที่สอง และการจัดการเรียนรู้อตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) การสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.190 เป็นลำดับที่สาม

1.2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

สอนผลการวิเคราะห์แสดงสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านสื่อการเรียนการสอนพบว่า

สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การออกแบบสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI วิดีโอคลิป สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 รองลงมา การใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การออกแบบสื่อการเรียนการสอนโดยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน CAI วิดีโอคลิป สื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมา คือ การใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English, Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) ในภาพรวมมีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.235 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.275 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English, Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.245 เป็นลำดับที่สอง และการใช้แหล่งเรียนรู้ในบริเวณโรงเรียนและชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.207 เป็นลำดับที่สาม

1.2.4 ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า

สภาพปัจจุบันการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ (สภาพปัจจุบัน) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 รองลงมา การสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และการประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือที่ใช้เกณฑ์แบบรูบริก (Rubric) อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้วิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ (สภาพปัจจุบัน) อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 รองลงมา คือ การสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และการวัดผลประเมินผลตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ผลการทดสอบค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) ในภาพรวมมีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.182 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.262 เป็นลำดับที่หนึ่ง รองลงมา คือการสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.210 เป็นลำดับที่สอง และการวัดผลประเมินผลตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มีค่า $PNI_{modified}$ เท่ากับ 0.160 เป็นลำดับที่สาม

1.3 แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

การนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษและการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวการสอนครูผู้สอนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แต่ละด้านดังต่อไปนี้

1.3.1. ด้านหลักสูตร

1.3.1.1 สำนักงานศึกษาควรกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ทั้งการนิเทศภายในโรงเรียนและการนิเทศภายนอกโดยศึกษานิเทศก์ติดตามและประเมินผลโดยการให้โรงเรียนจัดทำรายงานการดำเนินการนิเทศการสอนประจำปี การศึกษาส่งสำนักงานการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนิเทศการสอนให้เกิดประสิทธิผล

1.3.1.2 ศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตร Jolly phonics ซึ่งเป็นหลักสูตรเพิ่มเติมทุกโรงเรียน โดยศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนต้องช่วยเหลือ แนะนำ กำกับติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่องและจัดทำเอกสารการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวทางการใช้เพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้สอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.3.1.3 โรงเรียนต้องมีนโยบายให้ครูจัดทำและส่งแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประจำ ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนศึกษาหรือจัดประชุมกลุ่ม วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดให้ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ จำแนกตัวชี้วัดว่าข้อใด K A หรือ P เน้นให้ครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อประโยชน์กับผู้เรียน

1.3.1.4 ศึกษานิเทศก์/ครูผู้นิเทศควรนิเทศการสอนครูผู้สอนโดยการนิเทศแบบคลินิก Lesson Study, Instructional Rounds หรือ Mini Observation เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการสอน ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การทำแผนการสอน การนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียนและสะท้อนความคิดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในชั้นเรียน หลังการนิเทศการสอนครูสามารถนำความรู้ หลักการมาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนเอง ทั้งนี้ศึกษานิเทศก์ผู้ดูแลรับผิดชอบต้องนิเทศติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.3.2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3.2.1 สำนักการศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ครูเข้าใจความรู้เบื้องต้นของกรอบมาตรฐานสากลแบบ CEFR เพื่อช่วยให้ครูสามารถวางแผนการสอนในชั้นเรียน ออกแบบกิจกรรมที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีระดับภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR รวมทั้งกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาระดับภาษาอังกฤษไปยังขั้นที่สูงขึ้นต่อไป

1.3.2.2 หน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดศึกษานิเทศก์ภาษาอังกฤษให้มีจำนวนเพียงพอที่จะสามารถนิเทศครูภาษาอังกฤษได้ทุกโรงเรียน กำหนดนโยบายหรือแผนการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ นิเทศการสอนในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนตรงตามความต้องการของครู สามารถนำไปใช้ได้จริง สร้างขวัญกำลังใจและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อแนะนำข้อบกพร่อง พัฒนาปรับปรุง ให้ครูมีแนวทางในการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและให้ครูพัฒนาตนเองต่อไป

1.3.2.3 หน่วยศึกษานิเทศก์ต้องส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติร่วมกับโรงเรียนในเครือข่ายหรือสำนักงานเขต จัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ Boot Camp เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการสอนของครู สามารถนำมาปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

1.3.2.4 ผู้บริหาร/รองฝ่ายวิชาการ/หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือผู้รับผิดชอบด้านงานวิชาการควรจัดตารางสอนให้ครูไทยเข้าสอนควบคู่กับครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอนทุกชั่วโมง เพื่อให้ครูไทยได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาและสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้

1.3.2.5 ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนและต้องส่งรายงานการอบรมทุกครั้ง เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจ สามารถนำวิธีการมาปรับใช้ให้ตรงตามเป้าหมาย ความต้องการของนักเรียน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ทักษะรวมทั้งจัดการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเพราะนักเรียนจะได้มีพื้นฐานการออกเสียงอย่างถูกวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

1.3.3.1 หน่วยศึกษานิเทศก์แต่ละหน่วยต้องจัดอบรม สัมมนา หรือเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญให้ความรู้ครูผู้สอนทั้งระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มเครือข่ายเพื่อเพิ่มทักษะ ความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งสื่อมัลติมีเดีย สื่อวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์ หรือสื่อออนไลน์ นำสื่อไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้จริงในชั้นเรียน สามารถพัฒนาเด็กและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้จริงๆ

1.3.3.2 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูศึกษาและเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี มัลติมีเดียต่างๆ เช่น Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro เป็นต้น โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนแล้วนำมาปรับใช้ในการสอน โดยสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ เตรียมความพร้อมจัดสภาพแวดล้อม และอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

1.3.3.3 โรงเรียนต้องส่งเสริมแนะนำให้ครูศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนสอน นอกจากนี้ควรแนะนำให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเสริมนอกเวลา เช่น จัดกิจกรรมช่วงพักกลางวัน ชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชมรม โดยเปิดวีดิทัศน์ วีดีโอ ให้นักเรียนได้ชมแล้วต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้านพร้อมจดบันทึกในสมุดรกรการอ่าน

1.3.4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1.3.4.1 สำนักงานการศึกษาควรสนับสนุนและส่งเสริมการใช้โปรแกรมสำหรับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โปรแกรมการวัดประเมินผลออนไลน์ โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS เป็นต้น โดยจัดอบรมครูผู้สอนสามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในโรงเรียน รวมทั้งจัดทำเอกสารแนวทางการใช้งานโปรแกรมและเผยแพร่เอกสารการใช้งานในเว็บไซต์ของสำนักงานการศึกษาเพื่อให้ครูค้นคว้า ศึกษาเพิ่มเติม นำไปใช้ได้ถูกต้อง พร้อมให้ปฏิบัติเป็นแนวทางการเดียวกันทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

1.3.4.2 สำนักงานการศึกษาควรจัดอบรมหรือจัดประชุมวิชาการเกี่ยวกับการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบการประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้ระดับต่างๆของความสามารถในการใช้ภาษา วิเคราะห์และประเมินระดับภาษาของนักเรียนนำเข้าไปปรับใช้สำหรับการวัดประเมินผลในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

1.3.4.3 ศึกษาวิเคราะห์ควรรสนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าย ประชุมและวางแผนการทำงาน พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น ออกข้อสอบเครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน การสร้างแบบสอบถาม/แบบทดสอบ พัฒนาชุดทักษะการสอน พัฒนาชุดแบบฝึก เพื่อนำมาใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.4.4 โรงเรียนควรรสนับสนุนให้ครูสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินที่หลากหลายตามตัวชี้วัด เช่น ข้อสอบ แบบสอบข้อเขียน แบบทดสอบปากเปล่าโดยการถาม – ตอบ แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการออกเสียง แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมแบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน-หลังเรียน และมีวิธีการประเมินผลภาษาอังกฤษหลากหลาย เช่น ประเมินตามสภาพจริง ประเมินผล/ชิ้นงาน ประเมินตามตัวชี้วัด การทดสอบการถาม-ตอบ การแสดงบทบาทสมมติ การท่องคำศัพท์ การเขียน การฟัง การอ่าน การพูด

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลด้านแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ด้านแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์สภาพความต้องการจำเป็นในการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษและการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวการสอนครูผู้สอนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แต่ละด้านดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตร

สำนักงานศึกษาควรกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างเป็นระบบ ทั้งการนิเทศภายในโดยบุคลากรภายในโรงเรียนและการนิเทศภายนอกโดยศึกษานิเทศก์ ติดตามและประเมินผลโดยการให้โรงเรียนจัดทำรายงานการดำเนินการนิเทศการสอนประจำปีการศึกษา ส่งสำนักงานการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการนิเทศการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีโครงการนิเทศการสอนทุกโรงเรียนทั้งการนิเทศภายนอกและการนิเทศภายใน แต่ยังไม่มีการกำกับติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ จึงควรกำหนดนโยบายการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ทุกโรงเรียนปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการนิเทศการสอนมีความสำคัญยิ่งในการพัฒนาครูผู้สอน เพราะเป็นการช่วยเหลือครูในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กรองทอง จิระเดชากุล

(2550) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอน คือ พฤติกรรมอย่างหนึ่งทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในองค์การและมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีเป้าหมายเพื่อปรับปรุงหรือพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครู ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับวัชรา เล่าเรียนดี (2552) ได้อธิบายว่า การนิเทศการสอน คือ การช่วยเหลือ สนับสนุนให้ครูสามารถพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดพัฒนาการด้านผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพต่อไป

หน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตร Jolly phonics เป็นหลักสูตรเพิ่มเติมทุกโรงเรียน โดยศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนต้องช่วยเหลือ แนะนำ กำกับ ติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และจัดทำเอกสารการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวทางการใช้เพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้สอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพราะโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีบริบทและสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นแตกต่างกันรวมถึงความต้องการความสามารถและความถนัดของผู้เรียนทางภาษาอังกฤษก็แตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยศึกษานิเทศก์ควรแนะนำแนวทางให้โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพิ่มของโรงเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของโรงเรียนและผู้เรียนและหลักสูตร Jolly phonics เป็นหลักสูตรที่เน้นกระบวนการอ่านด้วยการแปลความสัมพันธ์ของคำกับเสียงของตัวอักษร สร้างพื้นฐานการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพต่อไปในระยะยาว โดยครูผู้สอนต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร Jolly phonics ก่อนนำไปสอนจริงในชั้นเรียน ซึ่งผู้นิเทศต้องแนะนำ ช่วยเหลือ ครูผู้สอนเพื่อให้การใช้หลักสูตร Jolly phonics มีประสิทธิภาพกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ (2552) พบว่า ชุดการสอน Jolly phonics ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการออกเสียงและอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฐาปนีย์ พันธุ์วิทวาส (2558) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีผลการทดสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่า $P < 0.001$

ศึกษานิเทศก์/ครูผู้นิเทศควรใช้รูปแบบการนิเทศการสอนที่หลากหลาย เช่น การนิเทศแบบคลินิก, Lesson Study, Instructional Rounds, Mini Observation เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการสอน ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การทำแผนการสอน การนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียน และสะท้อนความคิดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติใน

ชั้นเรียน หลังการนิเทศการสอนครูสามารถนำความรู้ หลักการมาพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนเอง ทั้งนี้ศึกษานิเทศก์ผู้ดูแลรับผิดชอบต้องนิเทศติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะการนิเทศแบบคลินิก Lesson Study, Instructional Rounds, Mini Observation เป็นการพัฒนาครูคือเปิดโอกาสให้ครูได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดและให้ข้อมูลป้อนกลับ เกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เทศของผู้นิเทศการสอน ตามลำดับขั้นตอนการนิเทศ คือ การประชุมปรึกษาก่อนการสังเกตการสอน การสังเกตการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดวิธีการประชุม การประชุมนิเทศ และการประชุมวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์เทศ เพื่อพัฒนาการสอนของครู ซึ่งนิเทศการสอนแต่ละครั้งต้องอาศัยความร่วมมือ ระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เริ่มตั้งแต่กระบวนการวางแผนก่อนการนิเทศ การดำเนินการนิเทศและขั้นสรุปผลหลังการนิเทศเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรมา เล่าเรียนดี (2556) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอน การประชุมร่วมกับครูก่อนการสังเกตการสอน การสังเกตการสอนในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความ และตีความหมายของข้อมูล การสังเกตการสอน และเตรียมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครู การประชุมร่วมกับครู เพื่อพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอนและการร่วมกันพิจารณาประเด็นที่ควรมีการปรับแก้ไขและพัฒนาต่อไป และสอดคล้องกับ Glickman, Gordon and Ross – Gordon (2010) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอน คือการประชุมก่อนการนิเทศการสอนร่วมกับครู (Preconference with teacher) การสังเกตการสอน (Observation of classroom) การวิเคราะห์และติดตามผลการสังเกตการสอน ร่วมกันวางแผนการประชุมกับครู (Analyzing and interpreting the observation and determining conference approach) การร่วมกันประชุมกับครูภายหลังการสังเกตการสอน (Post conference with teacher) การวิเคราะห์และพัฒนาระบบการนิเทศการสอน เพื่อการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็น (Critique of previous four steps)

2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำนักการศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ครูเข้าใจความรู้เบื้องต้นของกรอบมาตรฐานสากลแบบ CEFR เพื่อที่จะใช้เป็นตัวช่วยให้ครูสามารถวางแผนการสอนในชั้นเรียนและออกแบบกิจกรรมที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีระดับภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาระดับภาษาอังกฤษไปยังขั้นที่สูงขึ้นต่อไป ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐาน

ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่กำหนดความสามารถทางภาษาแต่ละระดับมากำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้นๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ซึ่งมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องรู้และเข้าใจเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้อง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องทันต่อเหตุการณ์เพราะการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการสื่อสาร สามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับนโยบายของ กระทรวงศึกษาธิการ (2557) การสอนภาษาอังกฤษกระตุ้นฝึกทักษะการสื่อสาร พร้อมทั้งปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง ตามด้วยการพูด การอ่านและการเขียนตามลำดับ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายใต้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) รวมถึงการกำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่เป็นเอกภาพในการดำเนินการมีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

หน่วยศึกษานิเทศก์ต้องส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติ ร่วมกับโรงเรียนในเครือข่ายหรือสำนักงานเขต จัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ Boot Camp เพื่อที่จะพัฒนาความรู้ ทักษะการสอนของครู สามารถนำมาปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติควรจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนเพิ่มความรู้อื่นๆ ทักษะการสอนภาษาอังกฤษสามารถนำไปปรับใช้ในห้องเรียนได้ การจัดค่ายภาษาอังกฤษ Boot Camp เน้นให้ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาทักษะการออกแบบกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เรียนรู้ และได้ฝึกกับเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ การพัฒนาครูแกนนำภาษาอังกฤษทั่วประเทศด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดค่ายภาษาอังกฤษแบบเข้ม (English Boot Camp) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กำหนดขึ้น โดยใช้ภาษาอังกฤษในการอบรมเนื้อหาการอบรมครอบคลุมทักษะภาษาและเทคนิคการสอนรวมทั้งจัดกิจกรรมและบริบทในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตลอดระยะเวลาอบรม โดยใช้วิทยากรชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา ผู้เข้ารับการอบรมในครั้งนี้ได้คัดเลือกจากผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับดีขึ้นไป

ผู้บริหาร/รองฝ่ายวิชาการ/หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหรือผู้รับผิดชอบด้านงานวิชาการควรจัดตารางสอนให้ครูไทยเข้าสอนควบคู่กับครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอนทุกชั่วโมง เพื่อให้ครูไทยได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาและสามารถ

นำมาพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองได้ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนทุกแห่งของกรุงเทพมหานครมีครูชาวต่างชาติสอนวิชาภาษาอังกฤษ แต่การจัดตารางสอนจะแยกสอน ดังนั้นโรงเรียนควรจัดตารางสอนให้ครูไทยเข้าสอนควบคู่กับครูชาวต่างชาติ เพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาทักษะและเทคนิคการสอนที่หลากหลายทางภาษาอังกฤษ ยังเป็นการนิเทศการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Supervision) ซึ่งสอดคล้องกับ จูไรรัตน์ สุตรง (2559) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนเพื่อส่งเสริมศักยภาพครู หากครูมีความพึงพอใจที่จะร่วมมือกันแก้ปัญหา พัฒนาการเรียนการสอน ยอมรับในศักยภาพซึ่งกันและกันและกันพร้อมที่จะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความยั่งยืนของการนิเทศเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูก็จะเกิดขึ้นและสอดคล้องกับ วัชรานเล่าเรียนดี (2556) การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นกระบวนการนิเทศที่เพื่อนครู 2 คน จับคู่หรือรวมกลุ่มกัน ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักเรียน ด้วยเทคนิควิธีสอนหรือรูปแบบการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสม โดยมีการสังเกตการสอน ให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน และการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำได้ง่าย สะดวกเนื่องจากเพื่อนครูด้วยกันร่วมมือกันจากความสนใจในเรื่องเดียวกัน และพึงพอใจที่จะร่วมมือกันปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของกันและกัน

ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับจัดการเรียนการสอนและต้องส่งรายงานการอบรมทุกครั้ง เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจ สามารถนำวิธีการมาปรับใช้ให้ตรงตามเป้าหมาย ความต้องการของนักเรียน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ทักษะ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) โดยสามารถใช้รูปแบบการสอนโฟนิกส์ตั้งแต่วัยประถมศึกษาตอนต้นเพราะนักเรียนจะได้มีพื้นฐานการออกเสียงอย่างถูกวิธีการจัดการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรการเรียนรู้ (4 MAT) เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการนิเทศการสอนช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการสื่อสารโดยเริ่มตั้งแต่การเรียนออกเสียงจากหน่วยเสียงพื้นฐานที่เรียกว่า การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีรวัฒน์ ตันทนิส (2554) ที่พบว่า ปัญหาในการออกเสียงท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนเกิดขึ้นกับเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีอยู่ในระบบเสียงภาษาไทย ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียนโดยการตั้งเป้าหมายในการเรียนการออกเสียงและพยายามพัฒนาให้เกิดแรงจูงใจในการใช้สื่อ อุปกรณ์ เทคนิค หรือวิธีการสอนที่หลากหลาย และให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) เพื่อให้การเรียนการออกเสียงได้มากขึ้นเพื่อนำไปสู่การเรียนการออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พวกเขาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนด้วย

แนวคิดของ Hughes (1972) ที่กล่าวว่าวิธีการสอนภาษาแบบโพนิกส์ เป็นการสอนขั้นต้น ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในวัยเด็กได้เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน

หน่วยศึกษานิเทศก์แต่ละหน่วยต้องจัดอบรม สัมมนา หรือเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญให้ความรู้ครูผู้สอนทั้งระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มเครือข่ายเพื่อเพิ่มทักษะ ความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งสื่อมัลติมีเดีย สื่อวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ นำสื่อไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้จริงในชั้นเรียน สามารถพัฒนาเด็กและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้จริงๆ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงสามารถสร้างสรรค์เทคโนโลยีทันสมัยมาประยุกต์ใช้เพื่อทำสื่อการเรียนการสอนหรือเกมเสริมทักษะต่าง ๆ สำหรับเด็กที่น่าสนใจและหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี เอื้อต่อการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ผ่านเกมเป็นสื่อที่ออกแบบมาเน้นให้ ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนรู้และได้ลองฝึกแก้ปัญหาจริงตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้ในเกมไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับนิศากร แสงสว่าง (2558) ศึกษาผลการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นนิทานคุณธรรม เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสกลวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่าสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ในด้านทักษะการอ่าน ทักษะฟัง และการเขียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีเสียงจากเนื้อหานิทาน เพื่อให้การใช้สื่อเป็นแบบฝึกหัดในการสอนมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการต่อยอดทักษะในการเรียนรู้ให้เพิ่มขึ้นได้ และสอดคล้องกับ สกุล สุขศิริ (2550) ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของสื่อการเรียนรู้แบบ Game Based Learning พบว่าการเรียนรู้ผ่านเกม (Game Based Learning) เป็นสื่อในการเรียนรู้นั้นสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้เกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าทั้ง ระดับความจำและความเข้าใจ และรูปแบบของการเรียนรู้ผ่านเกม (Game Based Learning) สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน

โรงเรียนควรส่งเสริมแนะนำให้ครูศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อมัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนสอน นอกจากนี้ควรแนะนำให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเสริมนอกเวลา เช่น จัดกิจกรรมช่วงพักกลางวัน ชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชมรม โดยเปิดวีดิทัศน์ วีดิโอ ให้นักเรียนได้ชมแล้วต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้านพร้อมจดบันทึกในสมุดรักการอ่านและโรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูศึกษาและเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี มัลติมีเดียต่างๆ เช่น Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro เป็นต้น โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนแล้วนำมาปรับใช้ในการสอน โดยสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ เตรียมความพร้อมจัดสภาพแวดล้อมและ

อำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะสื่อการสอน (Instructional Media) ที่เป็นเทคโนโลยี มีลัทธิมีเดียต่างๆ เช่น Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro เป็นสื่อเพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับการทำให้การสอนของผู้สอนไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้อย่างดีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ วลัย นุช สกกุลนุ้ย (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู ศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนนทบุรี พบว่า การเรียนการสอนโดยการใช้สื่อ (media) เป็นส่วนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และมีความรู้ความเข้าใจ และเป็นสิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะเกี่ยวกับการจดจำและความเข้าใจในเนื้อหาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ สมจิต จันทรฉาย (2557) ได้กล่าวถึงการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน เรื่องสื่อ การเรียนการสอนที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือ โสตทัศนวัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยี สารสนเทศ เช่น แลบบันทึกรูปภาพพร้อมเสียง วิดีทัศน์ แลบบันทึกลายเสียง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยี เป็นที่นิยม สามารถตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างรวดเร็วและ ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถหาความรู้ผ่าน อินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็วและเรียนรู้ด้วย ตัวเองนอกห้องเรียน

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักการศึกษาควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูใช้โปรแกรมสำหรับการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โปรแกรมการวัดประเมินผลออนไลน์ โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS เป็นต้น โดยจัดอบรมครูผู้สอนสามารถนำมาปฏิบัติได้จริงในโรงเรียน รวมทั้งจัดทำเอกสารแนวทางการใช้งานโปรแกรมและเผยแพร่เอกสารการใช้งานในเว็บไซต์ของสำนักการศึกษาเพื่อให้ครู คำนคว้า ศึกษาเพิ่มเติม นำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง พร้อมให้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทุกโรงเรียนใน สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ตีความผลการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน ตามมาตรฐานหรือตัวชี้วัดของ การเรียนรู้ และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินผลการเรียน การเลือกใช้โปรแกรมสำหรับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น โปรแกรมการวัดประเมินผลออนไลน์ โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS เป็นระบบการประเมินผลการเรียนรูปแบบใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวัดผลและ ประเมินผลการเรียน ที่อยู่ในระบบเปิด โดยการประเมินผลผ่านอินเทอร์เน็ตทำให้ระบบการ ประเมินผลมีความรวดเร็ว ทันสมัยมากยิ่งขึ้น และนักเรียนยังสามารถดูผลการเรียนด้วยตนเอง ซึ่ง

เอื้ออำนวยต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุค Thailand 4.0 สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องการให้การจัดการศึกษาของเราเป็นการศึกษาในยุค Thailand 4.0 อีกทั้งเทคโนโลยีในปัจจุบันนั้นมีความก้าวหน้าค่อนข้างมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นประชากร Generation Z ที่มาพร้อมกับเทคโนโลยี ดังนั้นในฐานะครูผู้สอนจึงควรก้าวทันเทคโนโลยีเหล่านี้ โดยนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เหล่านี้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้การใช้โปรแกรมสำหรับการวัดประเมินผลการเรียนรู้ มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะช่วยให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลได้อย่างรวดเร็วและเพื่อให้การดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุริณ อนันตเศรษฐ (2551) ศึกษาการพัฒนาและใช้ระบบการตัดเกรดบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต พบว่าความพึงพอใจการใช้งานระบบผู้สอน มีความพึงพอใจในภาพรวมในระดับมาก ยิ่งไปกว่านั้นการใช้โปรแกรมสนับสนุนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สามารถสะดวกให้แก่ผู้ใช้งานเป็นอย่างดีในทุกๆด้าน ทั้งด้านตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน ด้านความง่ายต่อการใช้ งานของระบบ ด้านทำงานได้ตามฟังก์ชันงานของระบบ และด้านการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล รองรับการทำงานแบบเครื่องเดียวและแบบเครือข่ายภายในองค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยแก้ปัญหาในการ จัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้ตามความต้องการของผู้ใช้งาน

สำนักการศึกษาควรจัดอบรมหรือจัดประชุมวิชาการเกี่ยวกับการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่งเป็นกรอบการประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูผู้สอนได้เรียนรู้ระดับต่าง ๆ ของความสามารถในการใช้ภาษา วิเคราะห์และประเมินระดับภาษาของนักเรียน นำเข้าไปปรับใช้สำหรับการวัดประเมินผลในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะนานาชาติให้ความสำคัญกับการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ครูผู้สอนจำเป็นต้องเรียนรู้ระดับต่างๆของความสามารถในการใช้ภาษา วิเคราะห์และประเมินระดับภาษาของนักเรียน นำเข้าไปปรับใช้สำหรับการวัดประเมินผลในการสอนที่เป็นแบบประเมินความสามารถทางภาษาที่ได้รับการยอมรับระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌดา บิลดาวูด และคณะ (2560) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษของครูที่เข้ารับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

พบว่าหลังการฝึกอบรมมีคะแนนสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทุกทักษะภาษาอังกฤษตามขอบข่ายกรอบกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปซึ่งครูผู้สอนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์และประเมินระดับภาษาของผู้เรียน นำเข้าไปปรับใช้สำหรับการวัดประเมินผลในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมกับชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2557) กล่าวว่า กรอบอ้างอิงความสามารถทางด้านภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) คือมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของนักเรียนในแต่ละระดับ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

ศึกษานิเทศก์ควรสนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าย ประชุมและวางแผนการทำงาน พัฒนาคำถามเกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น ออกข้อสอบเครื่องมือวัดและเกณฑ์การให้คะแนน การสร้างแบบสอบถาม/แบบทดสอบ พัฒนาชุดทักษะการสอน พัฒนาชุดแบบฝึก เป็นต้น ทั้งนี้เพราะโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครแบ่งเป็นกลุ่มเครือข่ายโรงเรียน จึงควรสนับสนุนให้ครูภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่าย ประชุมและวางแผนการทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาคำถามเกี่ยวกับการวัดประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เพื่อสร้างข้อสอบกลางที่เป็นแนวมาตรฐานเดียวกัน เป็นการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อนำมาใช้สำหรับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ทักษะอย่างมีประสิทธิภาพผลและสามารถทำคลังข้อสอบเก็บไว้ใน Google drive และให้โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตร ถังทอง (2559) ศึกษาการพัฒนาคลังข้อสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ จัดเก็บข้อสอบ แล้วไว้ในคลังข้อสอบใน Google Drive ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐาน ตัวชี้วัด ข้อสอบ คุณภาพข้อสอบพร้อมทั้งคำตอบของข้อสอบ และการจัดเก็บใน Google Drive ซึ่งสามารถใช้ในการคัดเลือกข้อสอบ สุ่มข้อสอบ แก้ไขข้อสอบ ลบข้อสอบและสามารถนำไปใช้ได้ตามความต้องการของครูผู้สอนและสามารถแชร์คลังข้อสอบกับกลุ่มผู้สนใจได้ทาง Facebook และ e-mail ตลอดจนสามารถศึกษาข้อมูลคลังข้อสอบได้จากแท็บเล็ตและสมาร์ตโฟนนอกเหนือจากคอมพิวเตอร์

โรงเรียนควรสนับสนุนให้ครูสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษที่หลากหลายตามตัวชี้วัด เช่น ข้อสอบ แบบสอบข้อเขียน แบบการทดสอบปากเปล่าโดยการถาม – ตอบ แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการออกเสียง แบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมแบบทดสอบวัด

ความรู้ก่อนเรียน-หลังเรียน และมีวิธีการประเมินผลภาษาอังกฤษหลากหลาย เช่น ประเมินตามสภาพจริง ประเมินผล/ชิ้นงาน ประเมินตามตัวชี้วัด การทดสอบการถาม-ตอบ การแสดงบทบาทสมมุติ การท่องคำศัพท์ การเขียน การฟัง การอ่าน การพูด ทั้งนี้เพราะการวัดและประเมินทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องวัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เป็นการประเมินจากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง มีกระบวนการสังเกต บันทึกและรวบรวมข้อมูลจากผลงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนทำเพื่อตัดสินความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2554) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ว่าการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นการประเมินผลที่เกิดจากการปฏิบัติภาระงานตามสภาพจริง เป็นสิ่งที่มีความหมายและมีประโยชน์อย่างแท้จริงต่อผู้เรียน โดยใช้ทักษะการคิดที่ซับซ้อนในการปฏิบัติงาน การประเมินมิได้มุ่งเน้นแต่ความสำเร็จของงานเท่านั้น แต่ยังสนใจกระบวนการ และการสะท้อนความคิดของผู้เรียนในการปฏิบัติงานด้วย

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

1. สำนักงานการศึกษาควรกำหนดนโยบายการจัดทำโครงการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบและกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง โดยให้โรงเรียนส่งรายงานการนิเทศการสอนประจำปี
2. สำนักงานศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) โดยมีเป้าหมายให้ครูเข้าใจความรู้ เพื่อช่วยให้ครูวางแผนการสอน ออกแบบกิจกรรม รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
3. สำนักงานศึกษาและหน่วยศึกษานิเทศก์ควรส่งเสริมการใช้โปรแกรมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ทันสมัย จัดอบรมการนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องพร้อมให้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
4. โรงเรียนควรส่งเสริมการนิเทศการสอนภายในและพัฒนาครูทุกด้านสู่ความเป็นครูมืออาชีพ

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาความต้องการจำเป็นการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนำเสนอแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

รายการอ้างอิง

- Acheson, K. A., & Gall, M. D. (2003). *Clinical supervision and teacher development: Preservice and inservice applications*: ERIC.
- Adams, H. P., & Dick, F. G. (1986). *Teach English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Alfongso, R. J., Firth, G. R., & Neville, R. F. (1981). *Instructional Supervision: A Behavior System*. Boston: Allyn&Bacon.
- Beauchamp George A. (1975). *A Curriculum Theor*. 3rd ed. Willamette linois : The Kagg Press.
- Bobbit, F. (1918). *The Curriculum*. Boston: Houghton Mifflin.
- Brookfield, S. D. (2005). *Discussion as the way of teaching: Tools and techniques for democratic classrooms (2nd ed.)*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Brown, H. D. and Abeywickrama, P. (2010). *Language Assessment Principles and Classroom Practice*. Pearson.
- Burton, W.H. and L.J. Brueckner. (1955). *Supervision: A Social Process*. 3rd ed. New York: Appleton-Contury Crofts.
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.
- Bygate, Martin. (1987). *Speaking*. Great Britain: Oxford University Press.
- Bonwell, J.A. Eison. (1991). "Active Learning: Creating Excitement in the Classroom." *ERIC Digest*. Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Burton, W. H., & Brueckner, L. J. (1955). *Supervision: A Social Process*. 3rd ed. New York: Appleton-Contury Crofts.
- Crow and A.W. Crow. (1980). *Introduction to Education*. New Delhi : Euraga Publishing House.
- Finocchiaro, Mary and Brumfit. Chistopher. (1983). *The Functional-National Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Franseth, J. (1992) *Supervision as Leadership*. New York: Peterson Co, Ltd.
- Glattorn, A. A. (1984). *Differentiated Supervision*. Washington D.C: Association for Supervision and Curriculum Development.

- Glickman, C. D., Gordon, S.P., Ross-Gordon, J. M. (2009). *The Basic Guide to Supervision and Instructional Leadership*. 2nd ed. Boston: Pearson: Education.
- Glickman, C., Gordon, S., & Ross-Gordon, J. (2010). *Supervision of Instruction: A Developmental Approach* (8th ed.). Boston: Allyn & Bacon, Inc.,
- Glickman Carl, D. (1981). *Supervision of Instruction: A Developmental Approach*. Boston: Allyn and Bacon.
- Goldhammer, R., Anderson, R. H., & Krajewski, R. J. (1980). *Clinical Supervision*. 2nd ed. USA: Holt, Rinehart and Winston.
- Good, C.V. (1983). *Dictionary of Education*. (3rd ed.). New York : McGraw Hill.
- Harris, Ben M. (1985). *Supervisory Behavior in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Harmer, Jeremy. (1992). *The Practice of English Language Teaching*. 3th ed. London: Longman.
- Heaton, J. B. (1975). *Writing English Language Tests*. Singapore: Longman.
- Heaton, J. B. (1979). *Writing English Language Tests*. Singapore: Longman.
- Hills, P. J. (1982). *A Dictionary of Education*. London : Routledge & Kegan.
- Hughes, A. (2003). *Testing for language Teachers*. 2nd Edition, Cambridge : Cambridge University Press.
- Jannuzi, C. ,Key concepts in literacy: Phonic vs. whole language.' [On line] available at :<http://www.2.aasa.ac.jp/~dcdzcus-LAC97-phonics.html>, September 5, 2018.
- Johnson, K. & Morrow, K. (1981). *Communication in the Classroom Application and Methods for a Communication Approach*. Harlow Essex: Language.
- Kauffman, Roges and Penwick W. English. (1979). *Need Assessment : Concep and Application*. Englewood Cliffs, New Jersey : Educational technology. Publication.
- Larsen-Freeman, D. (1987). *Technique and principles in language teaching (2nd ed)*. New York: Oxford University Press.
- Lucio, William H., and John D. Mcneil. *Supervision : A Synthesis of Through and Action*.New York : McGraw-Hill, 1979.
- Madsen,H.S. (1983). *Techniques in Testing*. Oxford: OUP.

- Marks, J.R., Stoops, E., & King-Stoops, J. (1985). *Handbook of educational supervision: a guide for the practitioner*. Allyn & Bacon.
- McNeil, John D. (1977). *Curriculum a Comprehensive Introduction*. 3rd ed. Boston, Toronto: Little Brown and Company.
- Morrison I.B. (1968). *Teaching reading in the elementary school*. New York: The Ronald Press Company
- Neagley, Ross L, and Dean Evans N. (1967). *Handbook for Effective Curriculum Development*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall.
- Lucio, William H., and John D. Mcneil. *Supervision : A Synthesis of Through and Action*. New York : McGraw-Hill, 1979.
- Oliva, P.F., & Pawlas, G. E. (1997). *Supervision for today' school (5thed.)*. New York: Longman.
- Oliva, P.F. (1982). *Developing the Curriculum*. Boston : Little, Brown and Company.
- Richard, J.C. (1987). *Listening Comprehension Approach, Design and Procedure in Methodology in TESOL : A book of reading*. New York : Harper & Raw.
- Rixon, Shelagh. (1986). *Developing Listening Skill*. London: Macmillan Publisher.
- Saylor, J.G. & Alexander, W.M. (1974). *Planning Curriculum for Schools*. New York : Holt, Reinhart & Winston.
- Scott, Roger. (1981). *"Speaking" in Communication in the Classroom: Applications and Methods for a Communicative Approach*. London: Longman Group.
- Sergiovanni, T. J., & Starratt, R. J. (1983). *Supervision: Human perspective*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Stufflebeam, D.L. and Others (1985). *Conducting Educational Need Assessment*. Boston: Kluwer-Nijhoff Publishing.
- Sullivan, S., & Glanz, J. (2013). *Supervision that improves Teaching and Learning*. 4th ed. USA: Corwin .
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace.
- Tyler, R.W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Underwood. (1983). *Teaching Listening*. 5th ed. New York : Longman.

- Vacca, J. A. o. (1995). *Reading and Learning to read*. New York: Harper Callins College.
- Valette, Rebecca M. & Disick, Renee S. (1972). *Modern Performance Objectives and Individualization. : A Handbook*. New York: Harcourt, Brace & World.
- Wiles Kimball and Lovell, John T. (1967). *Supervision a Redefinition*. (3rd ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Wiles, K., & Lovell, J. T. (1983). *Supervision for Better School*. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Weaver, C. (1994). *Reading Process and Practice*. Port mouth. N.H.: socio psycholinguistic to whole langauge.
- Wheeler, D.K. (1974). *Curriculum Process*. London: University of London Press.
- Yesil-Dagli, U. (2011). *Predicting ELL students' beginning first grade English oral reading fluency from initial kindergarten vocabulary, letter naming, and phonological awareness skills.* *Early Childhood Research Quaeterly*. 26 : 15-29.
- กาญจนา จันทพันธ์. (2554). *ความต้องการการนิเทศการสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรทอง จิรเดชากุล. (2550). *การนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซ็นจูรี่.
- กรรทอง จิรเดชากุล. (2550). *นวัตกรรมการศึกษา ชุด คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- กัญญา เพชรภรณ์. (2560). *เอกสารประกอบการสอน วิชาจิตวิทยาครูสำหรับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ENN3202)*. สืบค้นจาก http://www.eledu.ssru.ac.th/kalanyoo_pe/file.php/4/_6_.pdf
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *คู่มือดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับครูและศึกษานิเทศก์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- คณะกรรมการครูสภา. (2556). *มาตรฐานการปฏิบัติงานของศึกษานิเทศก์*. สืบค้นวันที่ 8 มิถุนายน

- 2561, จาก:<http://www.ksp.or.th/ksp2013/content/view.php?mid=136&did=258>
- จุไรรัตน์ สุตรุ่ง. (2552). *การนิเทศภายในโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.
- จุไรรัตน์ สุตรุ่ง. (2559). *การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน : ทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาวิชาชีพครูที่ยั่งยืน*. วารสารศึกษาศาสตร์, 9(2), 14-24.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ อีสันเพลส.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). *การพัฒนาหลักสูตร ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: วีพรีนท์.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2553). *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). *การบริหารงานบุคลากรทางการศึกษา*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- โชติกา ภาณีผล. (2556). *เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น*. สงขลา: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- ฐนิตา หมายปทุม. (2560). *กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*. 5(2).
- ฐาปณีย์ . (2558). *การสอนอ่านแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระบบการศึกษาสองภาษา โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ เขตบางเขน สังกัดสำนักงาน การศึกษา กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยรังสิต*.
- ณดา บิลดาวูด และคณะ (2560). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรปของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา*. วารสารศึกษาศาสตร์, 17(1), 48.
- ธนากร ทองประยูร. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องการสอนแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- ถิรวัฒน์ ต้นทนิส. (2554). *ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการชั้นปี ที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*. Journal of Language and Linguistics. 31(1).
- นิตการ แสงสว่าง. (2558). *ผลการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษที่เน้นนิทานคุณธรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ด้านคุณธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสกลวิทยา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*.” วารสารวิชาการ, 8(2), 788.

- บดินทร์ เชนย์วิบูลย์. (2558). *แนวทางการจัดการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษของครูต่างชาติใน
โครงการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในชั้น
มัธยมศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2554). *การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : บริษัทแอกทีฟ พรินท์.*
- ปราณี สิทธิจักร. (2553). *พัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ. สืบค้นจาก*
<http://www.km.skn.go.th/?name=research&file=readresearch&id=15>
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.*
- ปริญ อนันตเศรษฐ. (2551). *การพัฒนากระบวนการตัดเกรดบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. จังหวัดเชียงใหม่
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- วลัยนุช สกุน้อย. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู คุนยการศึกษา
นอกโรงเรียน. จังหวัดนนทบุรี. รายงานการวิจัยวิทยาลัยราชพฤกษ์.*
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2555). *คู่มือปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ห้องเรียนแห่งคุณภาพ: โรง
พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่.
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.*
- ภัทรา นิคมานนท์. (2538). *การประเมินผลการเรียน. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.*
- มัทนียา นะตะ. (2554). *ความต้องการการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
ระดับ ประถมศึกษา อำเภอกมลาไสย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).*
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียน เป็นสำคัญ. ปทุมธานี: ศูนย์การเรียนรู้การผลิตและการจัดการธุรกิจสิ่งพิมพ์ดิจิทัล.*
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2551). *เทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- รมณียา สุธรรมจรยา. (2558). *ผลการใช้แอปพลิเคชันสำหรับสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษบนแท็บเล็ต
วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).*
- รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิฑูร. (2550). *เทคโนโลยีการศึกษา. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.*
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2552). *การนิเทศการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- วัชรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.*

- วัฒนา ก้อนเชื้อรัตน์. (2551). *ชุดการเรียนรู้ การนิเทศเพื่อการเปลี่ยนแปลง*. นครราชสีมา: กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครราชสีมา เขต 1.
- วิจัยและพัฒนา สถาบันพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2560). *คู่มือการพัฒนาหลักสูตร สำหรับครู กคน*. ลำปาง: บอยการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และ มารุต พัฒนา. (2558). *จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา: กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา*. จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์.
- วีไลวรรณ แสนพาน. (2553). *สาระการเรียนรู้และการออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วลัยนุช สกุนธุ์. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สื่อการสอนตามความคิดเห็นของครู คุนยการศึกษา นอกโรงเรียน*. จังหวัดนนทบุรี. รายงานการวิจัยวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ศักดิ์ศรี ปาณะกุล. (2550). *วิธีการสอนวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคกลาง หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้*.
- สกุล สุขศิริ. (2550). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ Game Based Learning*. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- สาหร่าย จันทร์อ่อน. (2551). *กลวิธีสอนภาษาอังกฤษให้สนุก*. สืบค้นจาก <http://www.km.skn.go.th/?name=research&file=readresearch&id=56>
- สมิตร ถึงทอง. (2559). *ศึกษาการพัฒนาคลังข้อสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดกาญจนบุรี*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. วารสารสารสนเทศ, 15(1), 81.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2559). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับประถมศึกษา*. โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สมจิต จันท์ฉาย. (2557). *การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม: บริษัท เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบุญ ชิตพงศ์. (2534). *เอกสารการสอนวิชาสถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษาหน่วยที่ 9-15*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2560). *แผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ.๒๕๖๐*. สำนักงาน
ยุทธศาสตร์การศึกษา กลุ่มงานนโยบายและแผนงานการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักส์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). *มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2555 เพื่อการ
ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: แผนกวิชาการพิมพ์วิทยาลัยเทคนิค
มีนบุรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ:
พริกหวาน กราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). “*รายงานการวิจัย สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครู ใน
สังคม ที่เปลี่ยนแปลง*”. กรุงเทพฯ : สกศ.กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2554). *คู่มือพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษารายวิชาเลือก*.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
(2553). *คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอน ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้*. ปทุมธานี:
โรงพิมพ์เทียนวัฒนา พรินท์ติ้ง
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *เทคนิค วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อขับเคลื่อนจุดเน้น
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)*. กรุงเทพฯ: ชุมชุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2560). *แผนปฏิบัติราชการ
ประจำปี พ.ศ. 2560*. โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษา
ของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. (2552). *คู่มือ
การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- โสฬศา สาตพร. (2555). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- อาภรณ์ ใจเพียง. (2553). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โอ
เดียนส์โตร์.

- อารีรักษ์ มีแจ้. (2560). *กรอบการเรียนรู้การสอนและการวัดผลภาษาของสหภาพยุโรปกับการปฏิรูปการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย*. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 10(1).
- อารมณ ฉนวนจิตร. (2551). *การนิเทศการสอน: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง: มิตรภาพการพิมพ์ และสติวดีโอ.
- อรนุช ศรีสะอาดและคณะ. (2550). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กางหินธุ์: ประสานการพิมพ์.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร.บุษราคัม ศรีจันทร์	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. อาจารย์ ดร.กীরติ คุวสานนท์	อาจารย์ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร.ผกาพรรณ นันทวิจิตร	ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนมีนบุรี
สำนักงานเขตมีนบุรี

ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61-2081

คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. ผกาพรรณ นันทวิจิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์และพัฒนาลักษณ์ศึกษาศาสตร์ การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุตรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้มีสื่อดูวิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชินกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ
โทร 0-2218-2565-97 ต่อ 6732
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0994565388 email: Wilaiporn.mine@gmail.com

ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61-1782

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

เมษายน 2561

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์และพัฒนาศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนาสรี ชินกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0994565388 email: Wilaiporn.mine@gmail.com

ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61- 1784

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

เมษายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. บุชราศิม ศรีจันทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์ และ
พัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย
วิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้สัปดาห์หน้าจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุนกรสิ จินกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ

โทร. 0 2218 2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0994565388 email: Wilaiporn.mine@gmail.com

ที่ ศง 0512.6(2791.01)/61- 1786

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

เลขาน 2561

เรื่อง ขอตกลงใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและ
พัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัย
วิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา
กรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีจึงขอเชิญท่าน
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชิโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0994565388 email: Wilaiporn.mine@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายสนับสนุนวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 82565-97 ต่อ 6732

ที่ ศร 0512.6(2791.01)/61-1785 วันที่ เมษายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ศิริดี สุวสานนท์

ด้วย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์ และพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนัการศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้สัปดาห์นี้จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนาลี ชีโนกุล)
รองคณบดี

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถาม
เรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอน

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านหลักสูตร
- 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 4) ด้านวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

3. คำตอบของท่านมีความสำคัญอย่างยิ่งและเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จึงขอความกรุณาจากท่านตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านเป็นเพียงข้อมูลสำหรับผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานหรือโรงเรียนของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาววิไลพร ชิมชาติ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

(1) ชาย

(2) หญิง

2. อายุ

(1) น้อยกว่า 25 ปี

(4) 35-39 ปี

(2) 25-29 ปี

(5) 40-44 ปี

(3) 30-34 ปี

(6) 45 ปีขึ้นไป

3. ประสบการณ์การสอน

(1) 1-5 ปี

16-20 ปี

(2) 6-10 ปี

21 ปีขึ้นไป

(3) 11-15 ปี

4. ระดับการศึกษา

(1) ต่ำกว่าปริญญาตรี

3) ปริญญาโท

(2) ปริญญาตรี

(4) ปริญญาเอก

5. วิชาเอก

(1) ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

(2) ภาษาไทย

(3) คณิตศาสตร์

(4) วิทยาศาสตร์

(5) สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(6) สุขศึกษาและพลศึกษา

(7) ศิลปะ

(8) การงานอาชีพและเทคโนโลยี

6. ระดับชั้นที่สอน (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

(1) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

(3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

(4) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

(5) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

(6) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนครูผู้สอน

ภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตรงกับสภาพปัจจุบันและความคาดหวังการนิเทศการสอนโดยพิจารณา ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มากที่สุด
 ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ มาก
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ ปานกลาง
 ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อย
 ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “ความคาดหวัง”

ระดับคะแนน 5 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มากที่สุด
 ระดับคะแนน 4 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ มาก
 ระดับคะแนน 3 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ ปานกลาง
 ระดับคะแนน 2 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อย
 ระดับคะแนน 1 หมายถึง สภาพที่ควรจะเป็นในระดับ น้อยที่สุด

ข้อที่	การนิเทศการสอน	สภาพปัจจุบัน					ความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตร											
1	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตรภาษาอังกฤษ										
2	การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ										

ข้อที่	การนิเทศการสอน	สภาพปัจจุบัน					ความคาดหวัง				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ทักษะภาษาอังกฤษที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน										
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้											
19	การสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ										
20	การวัดผลประเมินผลตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)										
21	การใช้วิธีวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การมอบหมายงาน ฯลฯ										
22	การประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือที่ใช้เกณฑ์แบบรูบริก (Rubric)										
23	การประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)										

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสัมภาษณ์ (ฉบับผู้บริหาร)
 แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ ทุกข้อตามความ เป็นจริง เพื่อผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้การเสนอผลการวิจัยและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่กระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใดขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี

 นางสาววิไลพร ชิมชาติ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY
 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศการศึกษและพัฒนาหลักสูตร
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้าง
เรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้วิจัย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุดรุ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

โรงเรียน.....

ประสบการณ์ทางการทำงาน

วุฒิการศึกษา

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา น. จบการสัมภาษณ์เวลา น.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การสนับสนุน ส่งเสริมเกี่ยวกับหลักสูตร

- ท่านส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรหรือไม่

.....

- ท่านมีนโยบายเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างไร

.....

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมา ออกแบบการจัดการเรียนรู้

- ท่านมีนโยบายอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

1.3 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้าน
ความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ

- ท่านมีนโยบายอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 การสนับสนุน ส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- ท่านส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือไม่

.....

- ท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

.....

2.2 การส่งเสริม แนะนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach)

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ

- โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach)

หรือไม่

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

2.3 การส่งเสริม แนะนำการจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษ

- โรงเรียนของท่านมีการจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) หรือไม่

.....

.....

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.1 การสนับสนุน ส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- ท่านส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมเรื่องสื่อการเรียนการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการพัฒนาการเรียนการสอน

- โรงเรียนของท่านมีการใช้สื่อ Echo English สำหรับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

.....

.....

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในการพัฒนาการเรียนการสอน

- โรงเรียนของท่านมีการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro สำหรับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

.....

.....

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.1 การสนับสนุน ส่งเสริมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ท่านส่งครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านมีนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้หรือไม่

.....

.....

.....

4.2 การแนะนำ ส่งเสริมการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป

The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

- โรงเรียนของท่านมีการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) หรือไม่

.....

.....

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

4.3 การแนะนำ ส่งเสริมการประเมินผลภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ

- โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย หรือไม่

.....

.....

.....

- โรงเรียนดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ (ฉบับครูผู้นิเทศ)

แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ ทุกข้อตามความ เป็นจริง เพื่อผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้การเสนอผลการวิจัยและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่กระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใดขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี

นางสาววิไลพร ชิมชาติ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้าง
เรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้วิจัย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

โรงเรียน

ตำแหน่ง

ประสบการณ์ทางการทำงาน

วุฒิการศึกษา

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา น. จบการสัมภาษณ์เวลา น.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การพัฒนาตนเองด้านหลักสูตร

- ท่านเคยได้รับการนิเทศด้านหลักสูตร หรือไม่

.....

- ท่านได้รับการนิเทศด้านหลักสูตรอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับด้านหลักสูตรอย่างไร

.....

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมา ออกแบบการจัดการเรียนรู้

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

1.3 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 การพัฒนาตนเองด้านการจัดการเรียนการสอน

- ท่านเคยได้รับการนิเทศด้านการจัดการเรียนการสอน หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านได้รับการนิเทศด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนการสอน อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านจัดการเรียนการสอนอย่างไร ที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

- ท่านใช้เทคนิค/วิธีการสอน ใดบ้างที่พัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

.....

.....

.....

2.2 การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach)

- ท่านมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

2.3 การจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT)

- ท่านจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.1 การพัฒนาตนเองด้านสื่อการเรียนการสอน

- ท่านเคยได้รับการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอนหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านได้รับการนิเทศด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับด้านสื่อการเรียนการสอน อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านใช้สื่ออะไรบ้างในการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

- ท่านใช้สื่อเทคโนโลยี สื่อมัลติมีเดีย แอปพลิเคชันอะไรบ้างในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

3.2 การใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการพัฒนาการเรียนการสอน

- ท่านใช้สื่อ Echo English สำหรับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านคิดว่า แอปพลิเคชัน Echo English มีประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในการพัฒนาการเรียนการสอน

- ท่านใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro สำหรับการสอนภาษาอังกฤษหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านคิดว่า สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ มีประโยชน์สำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.1 การพัฒนาตนเองด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ท่านเคยได้รับการนิเทศด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านได้รับการนิเทศด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านประเมินทักษะทางภาษาอย่างไร

.....

4.2 การประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

- ท่านมีการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) หรือไม่

.....

- ท่านนำมาใช้ในการประเมินความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา อย่างไร

.....

4.3 การแนะนำ ส่งเสริมการประเมินผลภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ

- ท่านสร้างและใช้เครื่องมือวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายหรือไม่ อะไรบ้าง

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา อย่างไร

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสัมภาษณ์ (ฉบับศึกษานิเทศก์)
แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้แบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการให้สัมภาษณ์ ทุกข้อตามความ เป็นจริง เพื่อผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้การเสนอผลการวิจัยและนำเสนอในภาพรวมโดยไม่กระทบต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใดขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เป็นอย่างดี

นางสาววิไลพร ชิมชาติ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยแบบกึ่งโครงสร้าง
เรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนประถมศึกษา สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้วิจัย นางสาววิไลพร ชิมชาติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง

ประสบการณ์ทางการทำงาน

วุฒิการศึกษา

วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา น. จบการสัมภาษณ์เวลา น.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. ด้านหลักสูตร

1.1 การแนะนำ ส่งเสริมเกี่ยวกับหลักสูตร

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

1.2 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมา ออกแบบการจัดการเรียนรู้

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

1.3 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม
ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.1 การแนะนำ ส่งเสริมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

2.2 การส่งเสริม แนะนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

2.3 การส่งเสริม แนะนำการจัดการเรียนการสอนตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษ

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

3. ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.1 การแนะนำ ส่งเสริมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการพัฒนาการเรียนการสอน

- ท่านทำหรือไม่

.....

.....

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

.....

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ
เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในการพัฒนาการเรียนการสอน

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

4. ด้านวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.1 การแนะนำ ส่งเสริมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

4.2 การแนะนำ ส่งเสริมการประเมินความสามารถทางภาษาโดยใช้กรอบอ้างอิงของสหภาพยุโรป
The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

4.3 การแนะนำ ส่งเสริมการประเมินผลภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ

- ท่านทำหรือไม่

.....

- ท่านดำเนินการอย่างไร

.....

- ท่านมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน อย่างไร

.....

ตารางการวิเคราะห์ตารางเนื้อหาการสัมภาษณ์
เรื่อง แนวทางการนิเทศการสอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนประถมศึกษา
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.1 การวิเคราะห์ความ ต้องการและความถนัด ของผู้เรียนด้าน ภาษาอังกฤษเป็น รายบุคคลเพื่อนำมา ออกแบบการจัดการ เรียนรู้ที่เหมาะสม</p>	<p>“โรงเรียนดำเนินการอย่าง เป็นระบบ ทุกฝ่าย ประสานงานและลงมือปฏิบัติ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง งาน ที่ทำคือ 1) มีการส่งต่อข้อมูล จากชั้นเดิมสู่ชั้นใหม่ 2) ทดสอบความถนัดและ ความสามารถของผู้เรียน 3) สังเกตจากพฤติกรรมการ เรียน โดยมีวิธีส่งเสริมและ พัฒนา เช่น 1) จัดกิจกรรม สอนเสริม 2) จัดค่าย ภาษาอังกฤษ 3) ส่งนักเรียน ไปประกวดแข่งขัน ความสามารถภาษาอังกฤษ”</p> <p style="text-align: center;">(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“โรงเรียนมีการประชุมกลุ่ม ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ร่วม ปรึกษาหารือ การออกแบบ การจัดการเรียนรู้โดยการ จัดทำหลักสูตรฯ และมีการ ปรับปรุงหลักสูตรทุกปี การ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ การ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งดูจากโครงสร้างเวลาเรียน วิธีส่งเสริมและพัฒนา คือ มี การปรับปรุงหลักสูตรเป็น ประจำทุกปี ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียน”</p> <p style="text-align: center;">(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p>	<p>- การส่งต่อข้อมูลจากชั้นเดิม สู่ชั้นใหม่</p> <p>- ทดสอบความถนัดและ ความสามารถของผู้เรียน</p> <p>- สังเกตจากพฤติกรรมการ เรียน</p> <p>- จัดกิจกรรมสอนเสริม</p> <p>- จัดค่ายภาษาอังกฤษ</p> <p>- ส่งนักเรียนไปประกวด แข่งขันความสามารถ ภาษาอังกฤษ”</p>	<p>1.1 สำนักงานศึกษา ควรกำหนดนโยบาย การนิเทศการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ อย่างเป็นระบบ ทั้งการ นิเทศภายในโรงเรียน และการนิเทศภายนอก โดยศึกษานิเทศก์ ติดตามและประเมินผล โดยการให้โรงเรียน จัดทำรายงานการ ดำเนินการนิเทศการ สอนประจำปีการศึกษา ส่งสำนักงานศึกษา เพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพด้าน การนิเทศการสอนให้ เกิดประสิทธิผล</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.1 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม</p>	<p>“โรงเรียนมีครูผู้รับผิดชอบหลัก คือ ครูณะแนว ทำหน้าที่ประสานงานกับครูประจำชั้นดูแลเรื่องความต้องการและความถนัดของผู้เรียนส่งต่อให้ครูประจำชั้นทราบข้อมูลนักเรียนและที่สำคัญโรงเรียนต้องทบทวนหลักสูตรทุกปี”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“ให้ครูผู้สอนวิธีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน รวมถึงใช้วิธีการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ แล้วจัดทำข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“โรงเรียนมีแผนงานการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทำโดยหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง กลาง อ่อน จากแบบทดสอบของโรงเรียน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความถนัดของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ โดยศึกษาหลักสูตรและศึกษาตัวชี้วัดรายข้อ รวมถึงการวัดผลและประเมินผล มีการพัฒนาหลักสูตรของแต่ละระดับชั้นและมีการทดสอบสามารถใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ครูณะแนว ทำหน้าที่ประสานงานกับครูประจำชั้นดูแลเรื่องความต้องการและความถนัดของผู้เรียนส่งต่อให้ครูประจำชั้นทราบข้อมูลนักเรียน - วิธีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน - มีแผนงานการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง กลาง อ่อน จากแบบทดสอบของโรงเรียน - การทดสอบความต้องการผู้เรียนจากการใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ - มีการพัฒนาหลักสูตร 	<p>1.2 หน่วยศึกษานิเทศก์ควรจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะ เช่น หลักสูตรท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ หลักสูตร Jolly phonics เป็นหลักสูตรเพิ่มเติมทุกโรงเรียน โดยศึกษานิเทศก์ประจำโรงเรียนต้องช่วยเหลือแนะนำ กำกับติดตามผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และจัดทำเอกสารการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแนวทางการใช้เพื่อให้ครูผู้สอนนำมาใช้สอนในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.1 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม</p>	<p>“มีการรวบรวมข้อมูลความต้องการและความถนัดของผู้เรียนโดยให้ครูผู้สอนสังเกตจากการสอนในชั้นเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูสอนหรือทำกิจกรรมในด้านที่นักเรียนมีความถนัดและสนใจ”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“ครูผู้สอนต้องพูดคุยสัมภาษณ์ ทำความรู้จักนักเรียนในช่วงโมงแรก (Homeroom) โดยครูต้องมีเวลา และเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่แล้วจัดบันทึกจัดทำข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“ครูต้องหาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และสอบถามเรื่องความต้องการของผู้เรียน แต่ควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง โดยช่วยเหลือด้านทรัพยากรตามที่คุณครูได้ขอมาตามต้องการ”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สังเกตจากการสอนในชั้นเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน - ครูสอนหรือทำกิจกรรมในด้านที่นักเรียนมีความถนัดและสนใจ - พูดคุย สัมภาษณ์ ทำความรู้จักนักเรียนในช่วงโมงแรก (Homeroom) - มีเวลา และเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่แล้วจัดบันทึกจัดทำข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล - การสัมภาษณ์และสอบถามเรื่องความต้องการของผู้เรียน 	<p>1.3 โรงเรียนต้องมีนโยบายให้ครูจัดทำและส่งแผนการจัดการเรียนรู้เป็นประจำ ติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้ครูผู้สอนศึกษาหรือจัดประชุมกลุ่ม วิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 หลักสูตรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดให้ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้านเจตคติ จำแนกตัวชี้วัดว่าข้อใด KA หรือ P เน้นให้ครูผู้สอนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อประโยชน์กับผู้เรียน</p>
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.1 การวิเคราะห์ความต้องการและความถนัดของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม</p>	<p>“ครูผู้สอนนำผลคะแนนจากการสอบแต่ละเรื่องมาเปรียบเทียบเพื่อดูความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน และสนับสนุนตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เช่น นักเรียนบางคนมีความสนใจและถนัดเรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำผลคะแนนจากการสอบแต่ละเรื่องมาเปรียบเทียบเพื่อดูความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน และสนับสนุนตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน - ส่งเสริมให้ทำกิจกรรมต่างๆ อย่างเต็มที่ ทั้งในโรงเรียนและเข้าร่วมการแข่งขันนอก 	<p>1.4 ศึกษาวิเคราะห์/ครูผู้นิเทศควรนิเทศการสอนครูผู้สอนโดยการนิเทศแบบคลินิก Lesson Study, Instructional Rounds หรือ Mini Observation เป็นต้น โดยมีจุดมุ่งหมายให้ครู</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>คำศัพท์ ให้ฝึกเกม Spelling bee เด็กบางคนมีความกดดันทางด้านการพูด ให้ฝึกเล่านิทานภาษาอังกฤษ story telling ส่งเสริมให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ทั้งในโรงเรียนและเข้าร่วมการแข่งขันนอกโรงเรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“ให้ครูศึกษาความต้องการและความกดดันของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยเขียนและจัดใส่แฟ้มของนักเรียน แล้วนำมาออกแบบการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด การนิเทศจะเข้าโรงเรียนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้คำแนะนำ”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p> <p>“ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูรู้จักวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการการเรียนรู้ โดยการร่วมดูแผนการจัดการเรียนรู้ในการนิเทศการสอน หลังจากนั้นประชุมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ร่วมกันวิเคราะห์แผนจัดการเรียนรู้”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p>	<p>โรงเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาความต้องการและความกดดันของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เขียนและจัดใส่แฟ้มของนักเรียน - ร่วมดูแผนการจัดการการเรียนรู้ 	<p>และผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคนิคการสอนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การทำแผนการสอน การนำแผนการสอนไปใช้ในชั้นเรียน และสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในชั้นเรียน หลังการนิเทศการสอนครูสามารถนำความรู้หลักการมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการสอนของตนเอง ทั้งนี้ศึกษานิเทศก์ผู้ดูแลรับผิดชอบต้องนิเทศติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง</p>
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.1 การวิเคราะห์ความต้องการและความกดดันของผู้เรียนด้านภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม</p>	<p>“ส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์เพื่อให้ครูเกิดการตระหนักว่าการวิเคราะห์ความต้องการและความกดดันของผู้เรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญมาก โดยได้ตรวจสอบดูแผนจัดการเรียนรู้ จากการนิเทศการสอนของครู ถ้ามีข้อบกพร่องตรงจุดใดก็เสนอแนะเพื่อปรับปรุง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบดูแผนจัดการเรียนรู้ เสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้ถูกต้อง - การเยี่ยมบ้าน การทดสอบความรู้ก่อน หลังเรียน การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การพูดคุย - จัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ 3 กลุ่ม เก่ง 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ให้ถูกต้อง”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“ครูต้องเข้าใจเด็กนักเรียน ต้องเรียนรู้นักเรียนที่ตนสอน ซึ่งมาจากหลากหลายวิธี เช่น การเยี่ยมบ้าน การทดสอบ ความรู้ก่อน หลังเรียน การใช้ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การพูดคุย”(ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p> <p>“แนะนำให้ครูผู้สอนทดสอบ ความรู้ที่นักเรียนทุกครั้งก่อน สอนในแต่ละเรื่องแล้วจัดกลุ่ม นักเรียนตามความสามารถ 3 กลุ่ม เก่ง กลาง อ่อน ประเมินผลโดยการแจกใบ งานตามกลุ่มที่แบ่งไว้ ”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>	<p>กลาง อ่อน</p>	
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.2 การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเพื่อนำมา จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมด้าน ความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้าน เจตคติ</p>	<p>“โรงเรียนดำเนินการโดยให้ แต่ละกลุ่มสาระประชุมกลุ่ม และวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา ตลอดจนมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อ นำมาใช้ในการจัดทำแผนการ เรียนรู้ โดยมีวิธีส่งเสริมและ พัฒนา คือ 1. มีการตรวจ แผนจัดการเรียนรู้ของครูโดย รองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบ</p> <p>2. จัดประชุมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“โรงเรียนของข้าพเจ้าได้ ดำเนินการเมื่อจบปีการศึกษา ในการปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษา หลักสูตรกลุ่ม สาระฯ มีการวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำ</p>	<p>- ประชุมกลุ่มและวิเคราะห์ หลักสูตร เนื้อหา ตลอดจน มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด</p> <p>- การตรวจแผนจัดการเรียนรู้ ของครูโดยรองผู้อำนวยการ</p> <p>- จัดประชุมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ</p> <p>- ส่งเสริมให้ครูได้รับการ อบรมสัมมนาเกี่ยวกับการ จัดทำหลักสูตร จัดการอบรม จากสำนักงานเขตเรื่อง หลักสูตรให้กับครูในเขต</p> <p>- การจัดอบรมให้ความรู้ เมื่อ มีการปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรประจำปี โดยทำทุก ปี</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำ หลักสูตร จัดการอบรมจาก สำนักงานเขตเรื่องหลักสูตร ให้กับครูในเขต”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“เมื่อจัดทำหลักสูตรแล้วก็ นำมาสู่แผนการจัดการเรียนรู้ มีการตรวจแผนการจัดการ เรียนรู้โดยตรงฝ่ายวิชาการ และให้คำแนะนำอย่าง ต่อเนื่อง โดยทางโรงเรียนมี วิธีการส่งเสริมและพัฒนา คือ การจัดอบรมให้ความรู้ เมื่อมี การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ประจำปี โดยทำทุกปี”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p>		
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.2 การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเพื่อนำมา จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมด้าน ความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้าน เจตคติ</p>	<p>“ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศประชุม วางแผนเพื่อวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัด แล้วครูจัดทำแผนการ จัดการเรียนรู้ นอกจากนั้น ยังเชิญวิทยากรที่มีความรู้มา ให้ความรู้ครูในการวิเคราะห์ มาตรฐานและตัวชี้วัดด้วย”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“โรงเรียนดำเนินการจัดทำ หลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ครอบคลุมด้านความรู้ ด้าน ทักษะกระบวนการ และด้าน เจตคติ มีการตรวจแผนการ สอน ก่อนสอนจากรอง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุม วางแผนเพื่อ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด - เชิญวิทยากรที่มีความรู้มา ให้ความรู้ครูในการวิเคราะห์ มาตรฐานและตัวชี้วัด - การตรวจแผนการสอน ก่อนสอนจากรอง ผู้อำนวยการ ทุกสัปดาห์ใน วันศุกร์และเขียนคำแนะนำ ถ้ามีข้อบกพร่อง - ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ผู้อำนวยการ ทุกสัปดาห์ใน วันศุกร์และเขียนคำแนะนำ ถ้ามีข้อบกพร่อง”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“ส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์มาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดให้ครูมีการ วิเคราะห์ทุกๆ ปี และปรับให้ เข้ากับสภาพของโรงเรียน มี การจัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ให้เข้ากับ สภาพแวดล้อม ส่งเสริมให้ครู มีการอบรมเกี่ยวกับการ วิเคราะห์หลักสูตรและนำมา ประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p>		
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.2 การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเพื่อนำมา จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมด้าน ความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้าน เจตคติ</p>	<p>“วิเคราะห์มาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดตามสาระ การเรียนรู้แกนกลาง จัดทำ คำอธิบายรายวิชา สาระ โครงสร้างรายวิชาและนำมา จัดทำแผนการเรียนรู้ให้ครบ ทุกด้านให้มี KPA มีการ พัฒนาปรับปรุงหลักสูตร สถานศึกษาทุกปี”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดให้เข้าใจ จำแนก ตัวชี้วัดว่าข้อใด K A หรือ P ครูผู้นิเทศหาเวลาพูดคุยกับ ครูผู้สอนว่ามีปัญหาอะไร หรือไม่ ถ้ามีปัญหาหรือไม่ เข้าใจจุดใดก็ร่วมกันหาแนว ทางแก้ไขและพัฒนา”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“การจัดทำหลักสูตร ครูที่ สอนในกลุ่มสาระรวมกลุ่ม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแผนการเรียนรู้ให้ครบ ทุกด้านให้มี KPA - จำแนกตัวชี้วัดว่าข้อใด K A หรือ P - มีวิทยากรมาจัดการ บรรยายและลงมือปฏิบัติจริง - คุณครูฝ่ายวิชาการอบรม หลักสูตรและมอบบรมให้ ความรู้กับครู - โรงเรียนให้ความสนับสนุน ทุกด้าน 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ทำงาน วิเคราะห์จากสาระ การเรียนรู้แกนกลางและ ตัวชี้วัด นำมาลงหน่วยการ เรียนรู้และลงสู่แผนการ เรียนรู้ให้เหมาะสม วิธี ส่งเสริมและพัฒนาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์มาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดให้กับครู คือ 1. มีวิทยากรมาจัดการ บรรยายและลงมือปฏิบัติจริง 2. คุณครูฝ่ายวิชาการอบรม หลักสูตรและมาอบรมให้ ความรู้กับครู 3. ทางโรงเรียน ให้ความสนับสนุนทุกด้าน” (ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p>		
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ 1.2 การวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเพื่อนำมา จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ที่ครอบคลุมด้าน ความรู้ ด้านทักษะ กระบวนการ และด้าน เจตคติ</p>	<p>“ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรภาษาอังกฤษ มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่นักเรียน ต้องรู้และต้องเรียน แล้ว นำมาวางแผนเขียนแผนการ สอน” (ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5) “ส่งเสริมให้ครูศึกษาหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด มาจัดทำแผนการ จัดการเรียนการสอน เมื่อ ออกนิเทศทุกครั้ง ครูต้อง เตรียมแผนการสอนทุกชั่วโมง แนวทางการพัฒนาที่ดีที่สุด คือ กระตุ้นให้ครูผู้สอนจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ ให้ ครอบคลุมด้านความรู้ ด้าน ทักษะกระบวนการ ด้านเจต คติ เพราะมีผลต่อการ ประเมินวิทยฐานะ (ประเมิน เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน)” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p>	<p>- ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรภาษาอังกฤษ มาตรฐาน ตัวชี้วัด - ครูต้องเตรียมแผนการสอน ทุกชั่วโมง - กระตุ้นให้ครูผู้สอนจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ ให้ ครอบคลุมด้านความรู้ ด้าน ทักษะกระบวนการ ด้านเจต คติ เพราะมีผลต่อการ ประเมินวิทยฐานะ (ประเมิน เพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน) - เน้นให้นำไปใช้ในชั้นเรียน เพื่อประโยชน์กับผู้เรียน</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	“ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด เมื่อรู้ว่าครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดแล้ว ก็จะสนับสนุนให้พัฒนาโดยเน้นให้นำไปใช้ในชั้นเรียนเพื่อประโยชน์กับนักเรียน”(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)		
<p>1. ด้านหลักสูตร ภาษาอังกฤษ</p> <p>1.2 การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านเจตคติ</p>	<p>“การวิเคราะห์มาตรฐานเป็นเรื่องสำคัญมาก ครูจะต้องจัดทำแผนอยู่สม่ำเสมอ ศึกษานิเทศก์ประสานงานกับผู้บริหารสถานศึกษา ให้ครูในโรงเรียนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และส่งให้ผู้บริหารตรวจสอบและเซ็นรับทราบ เมื่อตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อเห็นว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรก็แก้ไขและร่วมกันปรับปรุงพัฒนา” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“ควรมีการนำกำหนดการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้มาจัดการเรียนการสอนและบันทึกหลังสอนแผนมาวิเคราะห์ว่ากิจกรรมใดสามารถพัฒนานักเรียนได้/ข้อบกพร่องในการเรียนเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องต่อไป” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p> <p>“มีการส่งเสริมให้ครูวิเคราะห์หลักสูตรมาตรฐานและตัวชี้วัด โดยให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและนำตัวชี้วัดมาจัดทำกำหนดการสอนและแผนการจัดการ</p>	<p>- นำกำหนดการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้มาจัดการเรียนการสอนและบันทึกหลังสอนแผนมาวิเคราะห์ว่ากิจกรรมใดสามารถพัฒนานักเรียนได้/ข้อบกพร่องในการเรียน</p> <p>- ประสานงานและส่งเสริมให้ครูมีการอบรมตามโครงการที่เกี่ยวข้อง</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	เรียนรู้ ประสานงานและ ส่งเสริมให้ครูมีการอบรมตาม โครงการที่เกี่ยวข้อง” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)		
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนด้วย วิธีการสอนแบบโฟ นิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ ผู้เรียนเข้าใจ ความสัมพันธ์ของ ตัวอักษรและเสียงใน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“โรงเรียนมีการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษด้วย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) โดย ให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทุก ระดับชั้นให้เน้นการสอนตาม หลักทักษะทางภาษา พร้อม ให้นักเรียนมีการท่องศัพท์ พร้อมเทียบเสียงให้นักเรียน รู้จักผันเสียงและฝึกสะกดคำ ทุกครั้งที่ได้เรียนในช่วง และมีการวัดประเมินผลการ ออกเสียงคำศัพท์เป็นระยะ ทางโรงเรียนมีวิธีพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริม และ สนับสนุน คือ จัดสรร งบประมาณจัดหาสื่อที่เป็น มัลติมีเดีย จัดหาโปรแกรม ให้แต่ละสายชั้น เป็นวัสดุช่วย สนับสนุนการสอน พร้อม พัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้เข้ารับการอบรมต่าง ๆ และจัดมุม English Zone แต่ละสายชั้น ช่วยส่งเสริม พัฒนานักเรียน” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“โรงเรียนมีการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษด้วย วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ใน ระดับชั้นประถมศึกษา 1 – 3 ดำเนินการโดยครูได้เข้ารับ การอบรมวิธีการสอน วิธีการ ออกเสียงและสื่อจาก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนมีการท่องศัพท์ พร้อมเทียบเสียงให้นักเรียน รู้จักผันเสียงและฝึกสะกดคำ ทุกครั้ง - มีการวัดประเมินผลการ ออกเสียงคำศัพท์เป็นระยะ - จัดมุม English Zone แต่ ละสายชั้น ช่วยส่งเสริม พัฒนานักเรียน - จัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอน แบบโฟนิกส์ ในระดับชั้น ประถมศึกษา 1 – 3 - ครูได้เข้ารับการอบรม วิธีการสอน วิธีการออกเสียง และสื่อจากคอมพิวเตอร์ - ดูนานนอกสถานที่และ อบรมเพื่อปรับเทคนิควิธีใช้ สอนกับนักเรียน 	<p>2.1 สำคัญการศึกษา และหน่วยศึกษานิเทศก์ ควรจัดอบรมเพื่อพัฒนา ครูด้านการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ แนวใหม่ตามกรอบ มาตรฐานความสามารถ ทางภาษาอังกฤษที่เป็น สากล The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ครู เข้าใจความรู้เบื้องต้น ของกรอบ มาตรฐานสากลแบบ CEFR เพื่อช่วยให้ครู สามารถวางแผนการ สอนในชั้นเรียน ออกแบบกิจกรรมที่จะ พัฒนาให้นักเรียนมี ระดับภาษาอังกฤษตาม กรอบมาตรฐาน CEFR รวมทั้งกิจกรรมที่จะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา ระดับภาษาอังกฤษไป ยิ่งขึ้นที่สูงขึ้นต่อไป</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>คอมพิวเตอร์ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ การออกเสียงที่ถูกต้อง มีการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล แนะนำวิธีการออกเสียงและฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง ส่งเสริมสนับสนุน ให้กำลังใจกับครู มีการนิเทศการสอน กล่าวชื่นชมและให้คำแนะนำ ส่งเสริมให้ไปดูงานนอกสถานที่และอบรมเพื่อปรับเทคนิควิธีใช้สอนกับนักเรียน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริมแนะนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ</p>	<p>“เป็นโรงเรียนสองภาษาของกรุงเทพมหานครและเป็นห้องเรียน EP เรียนกับครูต่างชาติ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เน้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อให้ครูได้ช่วยเหลือนักเรียนให้เรียนกับครูต่างชาติได้เข้าใจในบทเรียนมากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ คือ จัดให้ครูไทย ควบคุม ชั่วโมง ครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอนทุกชั่วโมง”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“โรงเรียนมีครูต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษอาทิตย์ละ 2 วัน ซึ่งเน้นการสอนพูดออกเสียงและการฟัง เพื่อให้ นักเรียนสามารถพูดสนทนาภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นการออกเสียงทีละตัว ตามหลักการออกเสียง นักเรียนในโรงเรียนสามารถออกเสียง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เรียนกับครูต่างชาติ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เน้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 - จัดให้ครูไทย ควบคุม ชั่วโมง ครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอนทุกชั่วโมง - ครูต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษอาทิตย์ละ 2 วัน ควบคุม ชั่วโมง ครูชาวต่างชาติ คอยกำกับติดตามการเข้าสอน - เน้นการออกเสียงทีละตัวตามหลักการออกเสียง - มีสมุดคำศัพท์ประจำตัวนักเรียนออกเสียง ให้ผู้ปกครองและครูประจำวิชา ลงชื่อรับทราบเมื่อนักเรียนท่องศัพท์ 	<p>2.2 หน่วยศึกษานิเทศก์ ควรจัดศึกษานิเทศก์ ภาษาอังกฤษให้มีจำนวนเพียงพอที่จะสามารถนิเทศครู ภาษาอังกฤษได้ทุกโรงเรียน กำหนดนโยบายหรือแผนการนิเทศการสอนอย่างเป็นระบบ นิเทศการสอนในโรงเรียนอย่างเป็นกัลยาณมิตร ชี้แนะแนวทางการจัดการเรียนการสอน ตรงตามความต้องการของครู สามารถนำไปใช้ได้จริง สร้างขวัญกำลังใจและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อแนะนำข้อบกพร่องพัฒนาปรับปรุง ให้ครูมีแนวทางในการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนและให้ครูพัฒนาตนเองต่อไป</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ตัวอักษรภาษาอังกฤษได้มากขึ้น พร้อมออกเสียงคำศัพท์ได้ดีขึ้นด้วย”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“ครูที่โรงเรียนเป็นครูที่มีความสามารถทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ได้ตามช่วงชั้น นโยบายของทางโรงเรียนคือ นักเรียนต้องมีสมุดคำศัพท์ประจำตัวให้นักเรียนออกเสียง ให้ผู้ปกครองและครูประจำวิชาลงชื่อรับทราบเมื่อนักเรียนท่องศัพท์”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริมแนะนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ</p>	<p>“มีการนิเทศประจำทุกภาคเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง ปีการศึกษาละ 4 ครั้ง เข้านิเทศการสอนและนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยหัวหน้ากลุ่มสาระ และมีการส่งเสริมให้ครูไปรับการอบรมเพิ่มเติมกับหน่วยงานต้นสังกัด”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“ทุกภาคเรียนก่อนเปิดเทอมคุณครูผู้สอนในกลุ่มสาระประชุม วางแผน ร่วมกัน เสนอวิธีการสอนและนำการสอนตามกระบวนการที่วางแผนไว้ให้นักเรียนได้ฟังการ Pronunciation เสียงและออกเสียงตามให้ถูกต้องจากแผ่นซีดีจากเจ้าของภาษามีวิธีการฝึกให้นักเรียนการออกเสียง Phonics เช่น เสียง a – bat cat rat etc. ในห้องเรียนเป็น</p>	<p>- ให้นักเรียนได้ฟังการ Pronunciation เสียงและออกเสียงตามให้ถูกต้อง</p> <p>- ฝึกให้นักเรียนการออกเสียง Phonics เช่น เสียง a – bat cat rat etc. ในห้องเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>- จัดกิจกรรมให้ครูไทยกับครูฝรั่งมีกิจกรรมร่วมกัน</p> <p>- เสนอแนะการออกเสียงที่ถูกต้องให้นักเรียนออกเสียงตามอย่างถูกต้องจากแผ่นซีดีจากเจ้าของภาษา</p> <p>- นัดหมายครูเพื่อนิเทศ โดยใช้วิธีการนิเทศแบบกัลยาณมิตร ภาคเรียนละ 1 ครั้ง</p>	<p>2.3 หน่วยศึกษานิเทศก์ต้องส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูชาวต่างชาติ ร่วมกับโรงเรียนในเครือข่ายหรือสำนักงานเขต จัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ Boot Camp เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะการสอนของครู สามารถนำมาปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>รายบุคคล และเสนอแนะการ ออกเสียงที่ถูกต้องให้นักเรียน ออกเสียงตามอย่างถูกต้อง และจัดกิจกรรมให้ครูไทยกับ ครูฝรั่งมีกิจกรรมร่วมกัน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“ศึกษาการออกเสียงที่ถูกต้อง ตามหลักสัทศาสตร์ และ แนะนำการออกเสียงที่ถูกต้อง ให้ครูฟังเพื่อสร้างความเข้าใจ นำไปสอนนักเรียนใน ห้องเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง วิธีการดำเนินการ คือ นัด หมายครูเพื่อนิเทศ โดยใช้ วิธีการนิเทศแบบกัลยาณมิตร ภาคเรียนละ 1 ครั้ง”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนด้วย วิธีการสอนแบบโฟ นิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ ผู้เรียนเข้าใจ ความสัมพันธ์ของ ตัวอักษรและเสียงใน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“การสอน Phonics ของ โรงเรียนจะสอนควบคู่ไปกับ เวลาสอนคำศัพท์ให้กับ นักเรียน ในขณะที่สอน คำศัพท์จะออกเสียงตัวอักษร แต่ละตัวควบคู่กันไปกับการ ประสมคำและออกเสียงเป็น คำ วิธีพัฒนาและส่งเสริม คือ ใช้ทุกครั้งทีสอนคำศัพท์หรือ อ่านประโยค”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“ครูผู้สอนต้องรู้วิธีการออก เสียงอย่างถูกต้อง โดยศึกษา จากหนังสือหรือการเข้าอบรม แล้วนำมาสอนในห้องเรียน ต้องให้นักเรียนออกเสียงโดย เริ่มจาก ตัวอักษร ภาษาอังกฤษ ทีละตัว เทียบ เสียง ฝึกออกเสียงและการ ท่องศัพท์ นักเรียนจะเข้าใจ การออกเสียง โดยเริ่มสอน</p>	<p>- สอน Phonics ควบคู่ไปกับ เวลาสอนคำศัพท์ ออกเสียง ตัวอักษรแต่ละตัวควบคู่กันไป กับการประสมคำและออก เสียงเป็นคำ ฝึกทุกครั้งทีสอน คำศัพท์หรืออ่านประโยค</p> <p>- นักเรียนออกเสียงโดยเริ่ม จาก ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ที ละตัว เทียบเสียง ฝึกออก เสียงและการท่องศัพท์</p> <p>- สอนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1</p> <p>- มีครูต่างชาติมาสอน ภาษาอังกฤษ นักเรียนได้ฝึก ออกเสียงจากเจ้าของภาษา</p> <p>- เน้นย้ำให้ครูใช้ภาษาอังกฤษ ในห้องเรียน</p> <p>- จัดโครงการนิเทศอบรมและ ทดสอบความรู้ความสามารถ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับ เจ้าของภาษา</p>	<p>2.4 ผู้บริหาร/รองฝ่าย วิชาการ/หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศหรือ ผู้รับผิดชอบด้านงาน วิชาการควรจัด ตารางสอนให้ครูไทย เข้าสอนควบคู่กับครู ชาวต่างชาติ คอยกำกับ ติดตามการเข้าสอนทุก ชั่วโมง เพื่อให้ครูไทยได้ ฝึกทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษจาก เจ้าของภาษาและ สามารถนำมา พัฒนาการเรียนการ สอนของตนเองได้</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และอีกวิธี คือ โรงเรียนมีครูต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะได้ฝึกออกเสียงจากเจ้าของภาษาอย่างถูกวิธี”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“นิเทศการสอนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยไม่แจ้งให้ครูผู้สอนทราบล่วงหน้า เน้นย้ำให้ครูใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ทุกครั้งที่เข้านิเทศจะแนะนำ แสดงเป็นตัวอย่างวิธีการส่งเสริม คือ จัดโครงการนิเทศอบรมและทดสอบความรู้ความสามารถครูผู้สอนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริมแนะนำการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงในภาษาอังกฤษ</p>	<p>“ครูผู้สอนต้องเน้นการใช้ภาษาศาสตร์ ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ใช้วิธีการสังเกตการณ์สอน ถ้าครูผู้สอนออกเสียงไม่ถูกต้องจะต้องออกเสียงให้ฟังเพื่อให้ครูผู้สอนนำไปสอนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นยังสนับสนุนให้ครูร่วมกลุ่มกันแลกเปลี่ยนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“ให้ครูเน้นในการออกเสียงตามลักษณะภาษาศาสตร์ ให้ครูฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลในห้องเรียน เมื่อเข้าไปสังเกตการสอนของครูแต่ละคน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เน้นการใช้ภาษาศาสตร์ ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน - ครูร่วมกลุ่มกันแลกเปลี่ยนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกัน - ฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลในห้องเรียน - นักเรียนทุกคนออกเสียงและแก้ไข เป็นรายบุคคล - ครูศึกษาหลักการออกเสียงอย่างถูกต้องและนำมาสอนในห้องเรียน - เน้นวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นักเรียนชั้นเล็กๆ - ครูเข้ารับการอบรมตามวันเวลาที่สำนักการศึกษา กำหนด/จัดอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ 	<p>2.5 ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนและต้องส่งรายงานการอบรมทุกครั้ง เพื่อเพิ่มทักษะความรู้ความเข้าใจสามารถนำวิธีการมาปรับใช้ให้ตรงตามเป้าหมาย ความต้องการของนักเรียน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ทักษะ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach) โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนจะได้มี</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง จะ แนะนำครูให้นักเรียนทุกคน ออกเสียงให้ฟัง และแก้ไข เป็นรายบุคคลเพื่อให้ทุกคน ได้ฝึกการออกเสียงอย่างถูก วิธี”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“แนะนำให้ครูศึกษาหลักการ ออกเสียงอย่างถูกต้องและ นำมาสอนในห้องเรียน โดย เน้นนักเรียนชั้นเล็กๆ เพื่อ เป็นพื้นฐานของการออกเสียง อย่างถูกวิธี วิธีการส่งเสริมอีก วิธีการหนึ่ง คือ ให้ครูเข้ารับ การอบรมตามวันเวลาที่สำนัก การศึกษากำหนด/จัดอบรม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งมี การทดสอบ CEFR สำหรับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p>		<p>พื้นฐานการออกเสียง อย่างถูกวิธี การจัดการ เรียนการสอนตาม แนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง เพื่อ พัฒนาศักยภาพ ทางด้านภาษาของ ผู้เรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.1 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนด้วย วิธีการสอนแบบโฟ นิกส์ (Phonics Approach) เพื่อให้ ผู้เรียนเข้าใจ ความสัมพันธ์ของ ตัวอักษรและเสียงใน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“แนะนำครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษอบรมกับ โครงการของสำนักการศึกษา ส่งเสริมให้ครูออกเสียงให้ชัด และถูกต้อง โดยศึกษา หลักการออกเสียงจากแหล่ง สื่อต่างๆ”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>	<p>- ครูออกเสียงให้ชัดและ ถูกต้อง</p>	
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“ทางโรงเรียนมีการนิเทศ ติดตามการจัดการเรียนการ สอนของครู ซึ่งคุณครูก็จัด</p>	<p>- ตรวจสอบการจัดการเรียนรู้ - ส่งครูเข้ารับการอบรมและ ให้การสนับสนุนตามความ ต้องการและความจำเป็น</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>2.2 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนตาม แนวปฏิบัติการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็น นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัด และความแตกต่างของ ผู้เรียน เพื่อพัฒนา ศักยภาพทางด้าน ภาษาของผู้เรียน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>กระบวนการเรียนการสอนที่ หลากหลาย ซึ่งมีการจัดการ เรียนรู้แบบ 4 MAT จากกร ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนวิธิพัฒนา ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน คือส่ง ครูเข้ารับการอบรมและให้ การสนับสนุนตามความ ต้องการและความจำเป็น” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1) “โรงเรียนตรวจแผนการ จัดการเรียนการสอนเดือนละ 1 ครั้ง โดยรองฝ่ายวิชาการ ซึ่งมีการแนะนำการจัดการ เรียนการสอนการเรียนรู้ (4 MAT) ด้วยเพราะผู้เรียนมี ความสามารถที่หลากหลาย” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p>	<p>- ตรวจแผนการจัดการเรียน การสอนเดือนละ 1 ครั้ง โดย รองฝ่ายวิชาการ</p>	
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ 2.2 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนตาม แนวปฏิบัติการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็น นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัด และความแตกต่างของ ผู้เรียน เพื่อพัฒนา ศักยภาพทางด้าน ภาษาของผู้เรียน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“โรงเรียนจัดการเรียนการ สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง ส่งเสริมตามความ ถนัดของผู้เรียนและคำนึงถึง ความแตกต่างของแต่ละ บุคคลด้วย ให้ครูเข้ารับการ อบรมเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ ความสามารถ เอามาปรับใช้ ให้ตรงตามเป้าหมายและ ความต้องการของนักเรียน” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3) “วิธีการที่จะทราบว่ามีนักเรียน มีความรู้ความสามารถด้านใด ต้องอาศัยครูผู้สอนเป็นผู้ สังเกต หาข้อมูล และผู้ที่จะ เข้าใจ หาวิธีสอนให้เข้ากับ ความสามารถหรือความถนัด ของผู้เรียนได้ดี คือ ครู ดังนั้น ครูต้องเขียนแผนเน้นที่ ตัวผู้เรียนเป็นหลักพร้อมสอน</p>	<p>- จัดการเรียนการสอนโดย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง - ครูเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่ม ทักษะความรู้ความสามารถ เอามาปรับใช้ให้ตรงตาม เป้าหมายและความต้องการ ของนักเรียน - เขียนแผนเน้นที่ตัวผู้เรียน เป็นหลักพร้อมสอนตามแผน ที่เขียนไว้ให้ตรงที่สุด</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ตามแผนที่เขียนไว้ให้ตรงที่สุด”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“การจัดการเรียนการสอนของครู ทางฝ่ายบริหารให้อิสระครูในการคิดวิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ในการสอน แต่สิ่งที่คำนึงถึงที่สำคัญที่สุดคือนักเรียนต้องมีความสุขและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.2 การส่งเสริมแนะนำการจัดการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียน</p> <p>ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“มีการนิเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอนตามแนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) โดยเฉพาะ มีการนิเทศตามกระบวนการ โดยเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน ผ่านการจัดกิจกรรมการสอนอย่างหลากหลาย มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเรียนทุกบทเรียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเพิ่มเติม”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“ให้ความรู้ครูโดยการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อสอนวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“ครูผู้นิเทศการสอนจะทบทวนและศึกษาความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสอนแบบ 4 MAT ให้มีความรู้ความเข้าใจ</p>	<p>- จัดกิจกรรมการสอนอย่างหลากหลาย</p> <p>- ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อทดสอบความรู้ของนักเรียนก่อนเรียนทุกบทเรียน</p> <p>- ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเพิ่มเติม</p> <p>- การประชุมกลุ่มย่อย เพื่อสอนวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน</p> <p>- ศึกษาเทคนิคช่วยเหลือแนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ก่อนที่จะไปนิเทศครูผู้สอนแบบกัลยาณมิตร เพราะครูจะได้รู้สึกสบายใจ เป็นกันเอง ไม่ตื่นเต้น โดยการช่วยเหลือ สนับสนุน การจัดการเรียน การสอนและให้คำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ”</p> <p>“อยากให้ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือ แนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อนำไปสอนให้ตรงกับ ความถนัดและ ความสามารถของนักเรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p>		
<p>2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>2.2 การส่งเสริมแนะนำการจัดการเรียนการสอนตามแนววัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนภาษาอังกฤษ</p>	<p>“ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้กับผู้เรียน ได้ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถสร้างสรรค์เป็นองค์รวมของนักเรียนเอง การดำเนินการ คือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนลงในแผนการจัดการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ครูได้ไปอบรม ได้เทคนิคใหม่ๆ มาพัฒนาผู้เรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“แนะนำให้ครูจัดการเรียนการสอนตามความรู้และความถนัดของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนตามความสามารถของผู้เรียน โดยให้ครูคัดแยกนักเรียนเป็นกลุ่ม ผ่านการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมการเรียนการสอนลงในแผนการจัดการเรียนรู้ - เปิดโอกาสให้ครูได้ไปอบรม ได้เทคนิคใหม่ๆ มาพัฒนาผู้เรียน - จัดกิจกรรมที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้เรียน - คัดแยกนักเรียนเป็นกลุ่มผ่านการทดสอบทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ ก่อนการสอนในแต่ละเรื่อง - แจกใบงานตามความสามารถของผู้เรียน เพื่อประเมินความสามารถของผู้เรียนตามความถนัด 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	ทดสอบทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ ก่อนการสอนในแต่ละ เรื่อง นอกจากนั้น ต้องแจก ใบงานตามความสามารถของ ผู้เรียน เพื่อประเมิน ความสามารถของผู้เรียนตาม ความถนัด” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)		
<p>2. ด้านการจัดการ เรียนการสอน ภาษาอังกฤษ</p> <p>2.2 การส่งเสริม แนะนำการจัดการ เรียนการสอนตาม แนววิถีจัดการเรียนรู้ (4 MAT) ซึ่งเป็น นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัด และความแตกต่างของ ผู้เรียน เพื่อพัฒนา ศักยภาพทางด้าน ภาษาของผู้เรียน ภาษาอังกฤษ</p>	<p>“ส่งเสริมและแนะนำครูเข้า รับการอบรมหรือสัมมนา แล้วนำองค์ความรู้มา ถ่ายทอดให้เพื่อนครูในกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศเข้าใจเพื่อ นำไปปฏิบัติเป็นแนวทาง เดียวกัน” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“นิเทศการสอนครูต้อง แนะนำให้ครูจัดการเรียนการ สอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกมส์ เพื่อให้ผู้เรียน สนุกและเข้าใจในบทเรียนได้ ดีขึ้น” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“แนะนำให้ครูคัดนักเรียน และแบ่งกลุ่มตามความถนัด ตามความสามารถ สอนโดย การฝึกฝนนักเรียนที่มี ความสามารถในการเรียน อย่างเดียวกัน นำมาพัฒนา โดยการเพิ่มเติมนอกเวลา เรียน ตรวจสอบแผนการ จัดการเรียนรู้ทุกครั้งที่จะเข้า นิเทศการสอน ถ้าพบ ข้อบกพร่องให้คำแนะนำ เพิ่มเติม” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p>	<p>- ครูเข้ารับการอบรมหรือ สัมมนา - จัดการเรียนการสอนด้วย วิธีการที่หลากหลายเช่น การ แสดงบทบาทสมมติ การเล่น เกมส์ - ครูคัดนักเรียนและแบ่งกลุ่ม ตามความถนัดตาม ความสามารถ ฝึกฝนที่มี ความสามารถในการเรียน อย่างเดียวกัน และการ เพิ่มเติมนอกเวลาเรียน - ตรวจสอบแผนการจัดการ เรียนรู้ทุกครั้ง ถ้าพบ ข้อบกพร่องให้คำแนะนำ เพิ่มเติม</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>“ครูต้องจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยต้องหาวิธีที่หลากหลาย เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>		
<p>3. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน</p>	<p>“โรงเรียนมีสื่อ Echo English สำหรับใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ แต่ครูต้องศึกษาก่อนว่าใช้อย่างไร โดยให้คุณครูศึกษาเพิ่มเติมหรือสอบถามวิธีการใช้จากเพื่อนๆ ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศทั้งในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน เพื่อให้คุณครูนำสื่อไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“สนับสนุนอุปกรณ์ทุกอย่างที่ครูเสนอมาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English โดยใช้สื่อของสำนักการศึกษาและสื่อทางอินเทอร์เน็ต โดยแต่ละห้องเรียนมีจอ LCD ที่ใช้สาย USB เชื่อมกับ แฟลชไดรฟ์ หรือสมาร์ตโฟนได้”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“จัดทำห้องเรียนทางภาษาโดยเฉพาะ เพื่อพัฒนาทักษะ</p>	<p>- คุณครูศึกษาเพิ่มเติมหรือสอบถามวิธีการใช้จากเพื่อนๆ ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศทั้งในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน</p> <p>- สนับสนุนอุปกรณ์ทุกอย่างที่ครูเสนอมาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ</p> <p>- ใช้สื่อของสำนักการศึกษาและสื่อทางอินเทอร์เน็ต</p> <p>- ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจัดห้องเรียนมีจอ LCD ที่ใช้สาย USB เชื่อมกับ แฟลชไดรฟ์ หรือสมาร์ตโฟนได้</p> <p>- สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำห้องภาษาอังกฤษจัดซื้อโทรทัศน์ ลำโพงอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอน</p>	<p>3.1 หน่วยศึกษานิเทศก์แต่ละหน่วยต้องจัดอบรม สัมมนา หรือเชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญให้ความรู้ครูผู้สอนทั้งระดับโรงเรียน ระดับกลุ่มเครือข่ายเพื่อเพิ่มทักษะความสามารถในการผลิตสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลาย ทั้งสื่อมัลติมีเดีย สื่อวัสดุอุปกรณ์ สิ่งพิมพ์หรือสื่อออนไลน์ นำสื่อไปปรับใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนได้จริงในชั้นเรียน สามารถพัฒนาเด็กและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนได้จริงๆ</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ทางด้านภาษา”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“ได้แนะนำและสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้สื่อ Echo English ในการจัดการเรียนการสอนโดยสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำห้องภาษาอังกฤษ จัดซื้อโทรทัศน์ ลำโพง อำนวยความสะดวกให้ครูทุกคน เพื่อให้ครูผู้สอนสอนนักเรียนได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p>		
<p>3. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน</p>	<p>“แนะนำให้ครูนำสื่อ Echo English มาใช้ในห้องเรียน โดยมีวิธีพัฒนาและส่งเสริมคือ ให้ครูผู้สอนศึกษาเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจแล้วนำมาปรับใช้สอนในชั้นเรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“สื่อ Echo English เป็นบทเรียนที่ออกแบบตามธรรมชาติ ให้คนไทยได้ฝึกฟัง พูด อ่าน เขียน โดยจำลองสถานการณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิต ฝึกให้นักเรียนครบทุก 4 ทักษะตามบทสนทนาสถานการณ์ที่จำลองขึ้น”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“ที่โรงเรียนมีการใช้สื่อ Echo English ช่วงคาบสุดท้ายของวัน หรือคาบที่ 6 โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเตรียมสอบ o-net ในต่อไป”</p>	<p>- ใช้สื่อ Echo English ช่วงคาบสุดท้ายของวัน โดยใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเตรียมสอบ o-net</p> <p>- เตรียมพร้อมเรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ</p>	<p>3.2 โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูศึกษาและเลือกใช้สื่อเทคโนโลยี มีลติมีเดียต่างๆ เช่น Echo English, CAT English, Eng Hour, Picaro เป็นต้น โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนแล้วนำมาปรับใช้ในการสอน โดยสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์ เตรียมความพร้อมจัดสภาพแวดล้อมและอำนวยความสะดวกให้ครูผู้สอนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“ส่งเสริมให้ครูรู้จักการนำสื่อ Echo English ไปใช้ในชั้นเรียน โดยการให้ความรู้ และเตรียมพร้อมเรื่อง วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p>		
<p>3. ด้านสื่อการเรียน</p> <p>การสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.1 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันการสอนภาษาอังกฤษผ่านทางมือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน</p>	<p>“แนะนำครู โดยการเปิด Echo English และใช้ในการสอน เช่น เรื่อง Direction แนะนำให้ครูนำ สื่อ Echo English มาใช้ในห้องเรียน และต่อยอดโดยการแนะนำ และช่วยให้นักเรียน Download ไว้ใน โทรศัพท์มือถือ เพื่อศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนด้วย”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“แนะนำและส่งเสริมให้ครูใช้สื่อ Echo English สำหรับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากอินเทอร์เน็ตและเข้ารับการอบรมจากสำนักการศึกษา”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p> <p>“ครูต้องศึกษาวิธีการใช้ แอปพลิเคชัน ให้เชี่ยวชาญ และชำนาญก่อนนำมาสอนนักเรียนในห้องเรียน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“ครูต้องรู้จักเลือกใช้สื่อ Echo English โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับ บทเรียนที่กำลังสอนตาม รายวิชาพื้นฐาน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p>	<p>- แนะนำและช่วยให้นักเรียน Download ไว้ใน โทรศัพท์มือถือ เพื่อศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน</p> <p>- ศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและเข้ารับการอบรมจากสำนักการศึกษา</p> <p>- เลือกใช้สื่อ Echo English โดยเลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับบทเรียนที่กำลังสอนตาม รายวิชาพื้นฐาน</p>	<p>3.3 โรงเรียนต้องส่งเสริมแนะนำให้ครูศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเลือกใช้สื่อ มัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนสอน นอกจากนี้ควรแนะนำให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเสริมนอกเวลา เช่น จัดกิจกรรมช่วงพักกลางวัน ชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชมรม โดยเปิดวิดิทัศน์ วิดีโอ ให้นักเรียนได้ชมแล้วต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้านพร้อมจดบันทึกในสมุดรกรการอ่าน</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
<p>3. ด้านสื่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.1 การส่งเสริมและ สนับสนุนการใช้สื่อ Echo English ซึ่งเป็น แอปพลิเคชันการสอน ภาษาอังกฤษผ่านทาง มือถือและแท็บเล็ต เพื่อพัฒนาทักษะทาง ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียน</p>	<p>“ใช้สื่อ Eco English ในการ สอนเพิ่มเติม หรือเวลาว่าง ชั่วโมงสอนเสริม เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะทาง ภาษาอังกฤษ” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p> <p>“สื่อ Echo English สามารถ พัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ดี ซึ่งมีเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ต ศึกษานิเทศก์แนะนำให้ครู ศึกษาวิธีการใช้ แล้วนำมา ปรับใช้ในการสอน” (ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>	<p>- ใช้สื่อ Eco English ในการ สอนเพิ่มเติม หรือเวลาว่าง ชั่วโมงสอนเสริม - ศึกษาวิธีการใช้ แล้วนำมา ปรับใช้ในการสอน</p>	
<p>3. ด้านสื่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.2 การส่งเสริมและ สนับสนุนการใช้สื่อ มัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อ พัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน</p>	<p>“โรงเรียนมีการใช้สื่อ มัลติมีเดีย ที่หลากหลาย สำหรับการสอนภาษาอังกฤษ ฝ่ายบริหารส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และศึกษาข้อมูล วิธีการใช้สื่อ ประกวดการผลิตสื่อทั้ง ภายในโรงเรียนและโรงเรียน ในเครือข่ายเดียวกัน ให้มี ความเข้าใจเพื่อนำไปใช้สอน นักเรียนให้เกิดประโยชน์ ยิ่งขึ้น” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p>	<p>- การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ ศึกษาข้อมูล วิธีการใช้สื่อ - ประกวดการผลิตสื่อทั้ง ภายในโรงเรียนและโรงเรียน ในเครือข่ายเดียวกัน</p>	
<p>3. ด้านสื่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.2 การส่งเสริมและ สนับสนุนการใช้สื่อ มัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อ พัฒนาทักษะทาง ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน</p>	<p>“โรงเรียนมีการใช้สื่อ มัลติมีเดียในรูปแบบต่างๆ เช่น รูปแบบการสอนแบบ IDP เรียนรู้ภาษาอังกฤษจาก คำศัพท์ การเรียนจากวิดีโอ สื่อออนไลน์ต่างๆ ตามโอกาส อันเหมาะสม การเรียนจาก Power point และโปรแกรม ต่างๆ โรงเรียนได้เข้าร่วม โครงการ Speed English ได้ เข้าไปใช้โปรแกรมการฝึก</p>	<p>- รูปแบบการสอนแบบ IDP เรียนรู้ภาษาอังกฤษจาก คำศัพท์ การเรียนจากวิดีโอ สื่อออนไลน์ต่างๆ - เข้าร่วมโครงการ Speed English ได้เข้าไปใช้โปรแกรม การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 - อำนวยความสะดวกเรื่อง งบประมาณ สถานที่ต่างๆ ตามที่ครูต้องการอย่างเต็มที่</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน มีการเรียนรู้ตามความสามารถ มีการทดสอบ มีคะแนนให้นักเรียนได้รับทราบ ส่วนวิธีพัฒนาช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน คือ การบริหารจัดการให้ครูคอมพิวเตอร์ได้ร่วมคิดร่วมปฏิบัติกับครูในโครงการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เข้าใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางออนไลน์ในเวลาว่าง”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ทั้งสื่อที่ครูจัดทำขึ้นมาเอง สำนักการศึกษาและเผยแพร่ตามอินเทอร์เน็ต โดยอำนวยความสะดวกในเรื่องของงบประมาณ สถานที่ต่างๆ ตามที่ครูต้องการอย่างเต็มที่”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p>		
<p>3. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน</p>	<p>“การใช้สื่อมัลติมีเดีย จำเป็นและมีความสำคัญมากสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะ ทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูผู้สอนต้องเห็นความสำคัญและมีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อให้ถูกต้อง โรงเรียนส่งครูเข้าอบรมการใช้และผลิตสื่อ และส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อเพื่อแข่งขันในระดับ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งครูเข้าอบรมการใช้และผลิตสื่อ - ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อเพื่อแข่งขันในระดับโรงเรียนระดับเขต - กระตุ้นให้ครูจัดทำสื่อมัลติมีเดียใช้สอนในห้องเรียน - สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ - สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้มาใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอน 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>โรงเรียน ระดับเขต กระตุ้นให้ครูจัดทำสื่อมัลติมีเดียใช้สอนนักเรียนในห้องเรียน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“ทางโรงเรียนสนับสนุนและส่งเสริมการใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ต่างๆ และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้มาใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“การใช้สื่อมัลติมีเดียในช่วงพักกลางวัน เปิดให้เด็กขมนิทานสองภาษาหรือความรู้ต่างๆ แล้วจดบันทึกในสมุดรื่การอ่าน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้มีการแข่งขันจัดทำสื่อ ผลิตสื่อมัลติมีเดีย แล้วรวบรวมเป็นคลังสื่อ สามารถยืมสอนตามเรื่องที่สอนได้”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p>	<p>สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ในช่วงพักกลางวัน เปิดให้เด็กขมนิทานสองภาษาหรือความรู้ต่างๆ แล้วจดบันทึกในสมุดรื่การอ่าน - แข่งขันจัดทำสื่อ ผลิตสื่อมัลติมีเดีย แล้วรวบรวมเป็นคลังสื่อ สามารถยืมสอนตามเรื่องที่สอนได้ 	
<p>3. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน</p>	<p>“มีการแนะนำครู ให้ครูค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการค้นคว้าข้อมูลในหัวข้อที่สอนในแต่ละคาบเรียน เพื่อนำมาสอนให้ตรงกับเรื่อง เนื้อหา และตรงวัตถุประสงค์ที่สอน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“การสอนภาษาอังกฤษ ใช้สื่อมัลติมีเดียในการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนาน สนใจเรียน กระตุ้นให้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดให้นักเรียนชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ จากคลิปวิดีโอและต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้าน - กระตุ้นให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ - ครูศึกษา ค้นคว้าสื่อมัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ มาปรับใช้ให้เข้ากับบทเรียนที่สอน 	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สื่อที่ใช้ เช่น Power Point โดยครูผู้สอนเป็นผู้สร้างเอง ตามบทเรียน และดาวโหลด สื่อสำเร็จรูปในอินเทอร์เน็ต”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p> <p>“แนะนำการใช้สื่อสื่อมัลติมีเดีย ในการสอนนักเรียนกับครูผู้สอน เช่น CAT English, CAI วีดีโอคลิป บทเรียนใน YouTube และอื่นๆ โดยการเปิดให้นักเรียนชั่วโมงลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ คลิปวีดีโอและต่อยอดให้นักเรียนไปดูเพิ่มเติมที่บ้าน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“กระตุ้นให้ครูใช้สื่อมัลติมีเดียในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียน เรียนอย่างมีความสุข มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สามารถจดจำบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมให้ครูศึกษา ค้นคว้า สื่อมัลติมีเดียที่มีเผยแพร่ มาปรับใช้ให้เข้ากับบทเรียนที่สอน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p>		
<p>3. ด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>3.2 การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น Eng Hour, CAT English , Picaro ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4</p>	<p>“สื่อมัลติมีเดียมีความน่าสนใจ ช่วยกระตุ้นความสนใจ และอยากรู้อยากเรียนของนักเรียน ครูควรนำสื่อมัลติมีเดียมาสอนช่วงทำกิจกรรมก่อนเข้าสู่การสอน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“สนับสนุนให้ครูเห็นความสำคัญของการนำสื่อ</p>	<p>- นำสื่อมัลติมีเดียมาสอนช่วงทำกิจกรรมก่อนเข้าสู่การสอน</p> <p>- ให้ครูเห็นความสำคัญของการนำสื่อมัลติมีเดียมาใช้ในการสอน โดยต้องตรงกับบทเรียนที่ใช้สอนในแต่ละเรื่อง</p> <p>- นำสื่อมัลติมีเดีย เข้ามาใช้ได้ในทุกขั้นตอนของการสอน</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน	<p>มัลติมีเดียมาใช้ในการสอน เพราะ เป็นสื่อที่น่าสนใจ หา ง่ายในอินเทอร์เน็ต โดยต้องดู ว่าตรงกับบทเรียนที่ใช้สอนใน แต่ละเรื่องหรือไม่”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“ในทุกขั้นตอนของการสอน สามารถนำสื่อมัลติมีเดีย เข้า มาใช้ได้ เช่น การนำเสนอ บทเรียน การสอน การสรุป เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ทางภาษาทั้ง 4 ด้าน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p> <p>“นอกจากสอนโดยใช้สื่อ มัลติมีเดียต่างๆในห้องเรียน แล้ว ยังสามารถนำสื่อ มัลติมีเดียไปใช้สอนเสริมนอก เวลา เช่น จัดกิจกรรมช่วงพัก กลางวัน เปิดวิดีโอ วีดีโอ ให้นักเรียนได้ชมหรือกิจกรรม ชมรมในตอนเย็นก็สามารถนำ สื่อมัลติมีเดียมาใช้ได้”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>	<p>- ใช้สื่อมัลติมีเดียสอนเสริม นอกเวลา เช่น จัดกิจกรรม ช่วงพักกลางวัน เปิดวิดีโอ วีดีโอ ให้นักเรียนได้ชมหรือ กิจกรรมชมรมในตอนเย็น</p>	
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.1 การประเมิน ความสามารถทาง ภาษาโดยใช้กรอบ อ้างอิงของสหภาพ ยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)</p>	<p>“โรงเรียนดำเนินการโดยให้ คุณครูศึกษาค้นคว้า หา ความรู้เพิ่มเติมและนำมาใช้ ซึ่งทางโรงเรียนมีวิวัฒนาการ ช่วยเหลือ ส่งเสริมและ สนับสนุน คือ ส่งครูเข้ารับ การอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเพิ่มเติม”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“สนับสนุนให้ครูหัวหน้ากลุ่ม สาระภาษาต่างประเทศเข้า รับการอบรม แล้วนำข้อมูล มาประชุมครูภายในกลุ่ม สาระเพื่อชี้แจงรายละเอียดที่ ทางสำนักการศึกษาจัดขึ้น”</p>	<p>- คุณครูศึกษาค้นคว้า หา ความรู้เพิ่มเติมและนำมาใช้ - ส่งครูเข้ารับการอบรมเพื่อ พัฒนาความรู้ความเข้าใจ เพิ่มเติม - ครูหัวหน้ากลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศเข้ารับการ อบรม แล้วนำข้อมูลมา ประชุมครูภายในกลุ่มสาระ เพื่อชี้แจงรายละเอียดที่ทาง สำนักการศึกษาจัดขึ้น - ยึดตามแนวทางของสำนัก การศึกษา ปฏิบัติตาม นโยบายของต้นสังกัด - ส่งครูเข้ารับการอบรม - หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เข้ารับการอบรมกับสำนัก</p>	<p>4.1 สำนักการศึกษา ควรสนับสนุนและ ส่งเสริมการใช้โปรแกรม สำหรับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ที่ ทันสมัย เช่น โปรแกรม การวัดประเมินผล ออนไลน์ โปรแกรม SGS โปรแกรม School MIS เป็นต้น โดยจัด อบรมครูผู้สอนสามารถ นำมาปฏิบัติได้จริงใน โรงเรียน รวมทั้งจัดทำ เอกสารแนวทางการใช้ งานโปรแกรมและ เผยแพร่เอกสารการใช้ งานในเว็บไซต์ของ</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2) “โรงเรียนยึดตามแนวทาง ของสำนักการศึกษา ปฏิบัติ ตามนโยบายของต้นสังกัด โดยเบื้องต้นส่งครูเข้ารับการ อบรม”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3) “โรงเรียนยึดตามแนวทาง ของสำนักการศึกษา ปฏิบัติ ตามนโยบายของต้นสังกัด โดยเบื้องต้นส่งครูเข้ารับการ อบรม”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4) “โรงเรียนมอบหมายหัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้เข้ารับ การอบรมกับสำนักการศึกษา และนำมาดำเนินการ ถ่ายทอดเนื้อหาต่างๆภายใน กลุ่มสาระกับเพื่อนครู ให้ครู เกิดความรู้ความเข้าใจใน ทิศทางเดียวกัน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p>	<p>การศึกษาและนำมา ดำเนินการถ่ายทอดเนื้อหา ต่างๆภายในกลุ่มสาระกับ เพื่อนครู</p>	<p>สำนักการศึกษาเพื่อให้ ครูค้นคว้า ศึกษา เพิ่มเติม นำไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง พร้อมให้ ปฏิบัติเป็นแนวทาง เดียวกันทุกโรงเรียนใน สังกัดกรุงเทพมหานคร</p>
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.1 การประเมิน ความสามารถทาง ภาษาโดยใช้กรอบ อ้างอิงของสหภาพ ยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)</p>	<p>“แนะนำให้ครูได้รับการ ทดสอบ ให้ครูผู้สอนฝึกฝน ตนเองและทำการทดสอบ ตามกระบวนการของ หน่วยงานต้นสังกัดและ นโยบายของผู้บริหาร โรงเรียน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1) “นำข้อมูล ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการอบรม รายงาน ผู้บริหารและประชุมครูให้ รับทราบเกี่ยวกับแนวทางการ ปฏิบัติ และนำเอกสารการ อบรมแจกครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ ประกอบไป ด้วย หนังสือ เอกสาร</p>	<p>- ครูผู้สอนฝึกฝนตนเอง - ทำการทดสอบตาม กระบวนการของหน่วยงาน ต้นสังกัดและนโยบายของ ผู้อำนวยการโรงเรียน - ข้อมูล ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับการอบรม รายงาน ผู้บริหาร - ประชุมครูให้รับทราบ เกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติ และนำเอกสารการอบรมแจก ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย หนังสือ เอกสารข้อสอบ</p>	<p>4.2 สำนักการศึกษา ควรจัดอบรมหรือจัด ประชุมวิชาการเกี่ยวกับ การประเมิน ความสามารถทางภาษา โดยใช้กรอบอ้างอิงของ สหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ซึ่ง เป็นกรอบการประเมิน ความสามารถการใช้ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ ครูผู้สอนได้เรียนรู้ระดับ ต่างๆของความสามารถ ในการใช้ภาษา วิเคราะห์และประเมิน</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ข้อสอบ”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2) “หลังจากที่ครูอบรมกับสำนัก การศึกษาเรียบร้อยแล้วก็ แนะนำให้ครูศึกษาความรู้ที่ เกี่ยวข้องเพิ่มเติมด้วยตนเอง มีการเสริมแรงและให้กำลังใจ ครูอย่างต่อเนื่อง”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3) “หลังจากเข้ารับการอบรม จากสำนักการศึกษา ผลที่ได้ คือมีความรู้เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษมากขึ้น คะแนน ผลการสอบก็มากขึ้นเมื่อ เทียบกับก่อนอบรม โดยเป็น การเทียบคะแนนการสอบ ตามกรอบของ CEFR นำ ความรู้ วิธีการมาประชุมให้ ครูในกลุ่มสาระทราบ ร่วมกัน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 4)</p>		<p>ระดับภาษาของ นักเรียน นำเข้าไปปรับ ใช้สำหรับการวัด ประเมินผลในชั้นเรียน ได้อย่างเหมาะสม</p>
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.1 การประเมิน ความสามารถทาง ภาษาโดยใช้กรอบ อ้างอิงของสหภาพ ยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)</p>	<p>“เข้ารับการอบรมตามคำสั่ง ของสำนักการศึกษา จำนวน 15 วัน โดยเข้ารับการทดสอบ ความรู้ก่อนการอบรม ผลการ สอบเทียบจากการประเมิน แบบ CEFR การอบรมเป็น การพัฒนาครูด้านความรู้ ภาษาอังกฤษ จากเจ้าของ ภาษา หลังอบรมเสร็จ เรียบร้อยแล้ว มีการทดสอบหลัง การอบรมอีกครั้ง”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5) “สนับสนุนให้ครูเข้ารับการ อบรมของสำนักการศึกษา ซึ่ง เป็นหน่วยงานต้นสังกัด แล้ว นำมาปรับใช้ในโรงเรียนตาม นโยบายของโรงเรียนและ</p>	<p>- เข้ารับการอบรมตามคำสั่ง ของสำนักการศึกษา - นำมาปรับใช้ในโรงเรียน ตามนโยบายของโรงเรียน และความเหมาะสมตาม บริบทรวมถึงความพร้อมของ โรงเรียน - ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ใน ชั้นเรียนโดยการเทียบคะแนน ตามเกณฑ์ CEFR ได้</p>	<p>4.3 ศึกษาวิเคราะห์คว รสนับสนุนให้ครู ภาษาอังกฤษในกลุ่ม เครือข่าย ประชุมและ วางแผนการทำงาน พัฒนาความรู้เกี่ยวกับ การวัดประเมินผลการ เรียนรู้อย่างหลากหลาย เช่น ออกข้อสอบ เครื่องมือวัดและเกณฑ์ การให้คะแนน การ สร้างแบบสอบถาม/ แบบทดสอบ พัฒนาชุด ทักษะการสอน พัฒนา ชุดแบบฝึก เพื่อนำมาใช้ สำหรับการจัดการเรียน การสอนได้อย่างมี ประสิทธิผล</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ความเหมาะสมตามบริบท รวมถึงความพร้อมของ โรงเรียน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p> <p>“จัดโครงการการอบรม เกี่ยวกับทักษะทางภาษาของ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อ พัฒนาความรู้ทางด้าน ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน และใช้เกณฑ์การเทียบ คะแนน วัดระดับความสารถ ทั้งก่อน และหลังการอบรม”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“ใช้สำหรับ วัดระดับ ความสามารถของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งครูผู้สอน สามารถนำไปใช้ในชั้นเรียน โดยการเทียบคะแนนเกณฑ์ CEFR ได้”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p>		
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.1 การประเมิน ความสามารถทาง ภาษาโดยใช้กรอบ อ้างอิงของสหภาพ ยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)</p>	<p>“มีการทดสอบ CEFR มีการ ทดสอบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ของครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ แล้วแยก กลุ่มครูตามระดับ ความสามารถ จัดอบรม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษตามรุ่น จำนวน 15 วัน เพื่อพัฒนา ทักษะทางภาษาของครู กับ หน่วยงานด้านการวัดและ ประเมินผลด้านภาษาอังกฤษ และประเมินผลโดยการสอบ หลังการอบรมเสร็จสิ้นอีกครั้ง หนึ่ง”(ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p> <p>“จัดการอบรมเสร็จสิ้นแล้ว 4 รุ่น หลังจากนั้นมีการ อบรมเพื่อพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง”</p>	<p>- จัดการอบรมเพื่อพัฒนา ทักษะทางภาษาของครู กับ หน่วยงาน มหาวิทยาลัย</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)		
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“โรงเรียนมีการประเมินผล ภาษาอังกฤษอย่าง หลากหลาย เช่น วิธีการ ประเมินตามสภาพจริง การ ตรวจผลงาน การสังเกต พฤติกรรมและการประเมิน จากชิ้นงานของผู้เรียน ฯลฯ ส่งครูอบรมเพิ่มเติม จัด ประชุมวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและ กัน จัด Workshop ให้ครูได้ ร่วมกันคิดร่วมกันออกแบบ ประเมินอย่างหลากหลาย เพื่อให้ครูนำความรู้ ทักษะ ต่าง ๆ มาปรับใช้ในห้องเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ” (ผู้บริหารโรงเรียนที่ 1)</p>	<p>- ประเมินผลภาษาอังกฤษ อย่างหลากหลาย - ส่งครูอบรมเพิ่มเติม จัด ประชุมวิชาการเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและ กัน - จัด Workshop ให้ครูได้ ร่วมกันคิดร่วมกันออกแบบ ประเมินอย่างหลากหลาย</p>	
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“โรงเรียนมีการสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผลประเมินที่ หลากหลายทั้งแบบสอบ ข้อเขียน การทดสอบปาก เปล่าโดยการถาม - ตอบ การ เขียนตอบ การเล่นเกม การ ทำชิ้นงาน การแสดงบทบาท สมมุติ เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนมี วิธีการประเมินผล ภาษาอังกฤษ หลากหลาย คือ 1. การทำแบบทดสอบ 2. การถาม-ตอบ 3. บทบาท สมมุติ 4. เกม 5. ร้องเพลง 6. คำศัพท์ 7. การเขียน 8. การ ฟัง 9. การอ่าน 10. การพูด โรงเรียนมีวิวัฒนาการ ได้แก่ นิเทศการสอน เยี่ยม ห้องเรียน ส่งเสริมครูให้เข้า รับการอบรมสัมมนา ศึกษาดู</p>	<p>- สร้างและใช้เครื่องมือวัดผล ประเมินที่หลากหลายทั้งแบบ สอบข้อเขียน การทดสอบ ปากเปล่าโดยการถาม - ตอบ การเขียนตอบ การเล่นเกม การทำชิ้นงาน การแสดง บทบาทสมมุติ - มีวิธีการประเมินผล ภาษาอังกฤษ หลากหลาย คือ 1. การทำแบบทดสอบ 2. การถาม-ตอบ 3. บทบาท สมมุติ 4. เกม 5. ร้องเพลง 6. คำศัพท์ 7. การเขียน 8. การ ฟัง 9. การอ่าน 10. การพูด - มีวิวัฒนาการ ได้แก่ นิเทศการ สอน เยี่ยมห้องเรียน ส่งเสริม ครูให้เข้ารับการอบรมสัมมนา ศึกษาดูงาน นำเสนองานในที่ ประชุม จัดกิจกรรมเสริมใน โรงเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน</p>	<p>4.4 โรงเรียนควร สนับสนุนให้ครูสร้าง และใช้เครื่องมือวัดผล ประเมินที่หลากหลาย ตามตัวชี้วัด เช่น ข้อสอบ แบบสอบ ข้อเขียน แบบการ ทดสอบปากเปล่าโดย การถาม - ตอบ แบบทดสอบการฟัง แบบทดสอบการออก เสียง แบบประเมินการ ปฏิบัติกิจกรรม แบบทดสอบวัดความรู้ ก่อนเรียน-หลังเรียน และมีวิธีการประเมินผล ภาษาอังกฤษ หลากหลาย เช่น ประเมินตามสภาพจริง ประเมินผล/ชิ้นงาน</p>

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>งาน นำเสนองานในที่ประชุม จัดกิจกรรมเสริมในโรงเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียน”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 2)</p> <p>“โรงเรียนมีการประเมินผล ภาษาอังกฤษหลากหลาย เช่น ใช้ข้อสอบกลางของสำนัก การศึกษา กรุงเทพมหานคร ข้อสอบของทางโรงเรียน ทดสอบการสนทนา ภาษาอังกฤษ ซึ่งทางฝ่าย บริหาร ดูแลเรื่องตารางสอน ตารางสอบ สนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ กำกับติดตามให้ ดำเนินงานตามตารางที่ กำหนด”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“การประเมินผลของผู้เรียน ในโรงเรียนจะใช้ข้อสอบที่ ครูผู้สอนสร้างขึ้นเองและ รวบรวมเป็นคลังข้อสอบไว้ใช้ ปีต่อไปด้วย”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 4)</p>		<p>ประเมินตามตัวชี้วัด การทดสอบการถาม- ตอบ การแสดงบทบาท สมมติ การทอ่งคำศัพท์ การเขียน การฟัง การ อ่าน การพูด</p>
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“ผู้อำนวยการจะตรวจ แผนการจัดการเรียนรู้ทุกวัน ศุกร์ ก่อนที่ครูจะนำแผนการ จัดการเรียนรู้ไปใช้สอนใน อาทิตย์ถัดไป ถ้าพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ เครื่องมือการวัดผล ประเมินผลไม่หลากหลาย ไม่ ตรงตามวัตถุประสงค์ ก็ แนะนำเพิ่มเติมให้ จัดทำให้ ดีขึ้นในครั้งถัดไป”</p> <p>(ผู้บริหารโรงเรียนที่ 5)</p> <p>“การวัดและประเมินผลจะ ประเมินภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยข้อสอบมาจากครูผู้สอน</p>	<p>- ตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ ทุกวันศุกร์ - วัดและประเมินผลจะ ประเมินภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยข้อสอบมาจากครูผู้สอน - การประเมินเพื่อเก็บ คะแนนจัดทำโดยวิธีการที่ หลากหลาย เช่น แบบทดสอบการปฏิบัติ แบบทดสอบปากเปล่า แบบทดสอบการออกเสียง - ดำเนินการ อย่าง หลากหลายวิธี เช่น ประเมิน ตามสภาพจริง ประเมินผล/ ชิ้นงาน ประเมินตามตัวชี้วัด - ครูร่วมประชุมและวาง แผนการทำงานเพื่อ พัฒนา</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>ส่วนการประเมินเพื่อเก็บ คะแนน จะส่งเสริมและ แนะนำให้ครูผู้สอนจัดทำโดย วิธีการที่หลากหลาย เช่น แบบทดสอบการปฏิบัติ แบบทดสอบปากเปล่า แบบทดสอบการออกเสียง”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 1)</p> <p>“ดำเนินการ อย่าง หลากหลายวิธี เช่น ประเมิน ตามสภาพจริง ประเมินผล/ ชิ้นงาน ประเมินตามตัวชี้วัด ซึ่งมีวิวัฒนาการ คือ ครูในกลุ่ม สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศร่วมประชุม และวางแผนการทำงานเพื่อ พัฒนาแบบสอบถาม/ แบบทดสอบ พัฒนาชุดทักษะ การสอน พัฒนาชุดแบบฝึก เพื่อนำมาใช้สำหรับการ จัดการเรียนการสอนของ ครูผู้สอน”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 2)</p>	<p>แบบสอบถาม/แบบทดสอบ พัฒนาชุดทักษะการสอน พัฒนาชุดแบบฝึก เพื่อ นำมาใช้สำหรับการจัดการ เรียนการสอนของครูผู้สอน</p>	
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“ส่งเสริม แนะนำให้ครูพัฒนา ตนเองอย่างเต็มที่โดยการ อบรมของสำนักงานการศึกษา ซึ่ง เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของ กรุงเทพมหานครเอง”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 3)</p> <p>“ส่งเสริมการใช้เครื่องมือวัดผล ประเมินผลภาษาอังกฤษอย่าง หลากหลาย ตามตัวชี้วัดโดยได้ มีการให้ครูภาษาอังกฤษใน กลุ่ม Cluster เดียวกัน รวมกลุ่มกันออกข้อสอบ แบบทดสอบและเครื่องมือวัด และเกณฑ์การให้คะแนนของ แต่ละสาระ เมื่อรวมกลุ่ม ช่วยกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดออก</p>	<p>- ใช้เครื่องมือวัดผล ประเมินผลภาษาอังกฤษ อย่างหลากหลาย ตามตัวชี้วัด - ครูภาษาอังกฤษในกลุ่ม Cluster เดียวกัน รวมกลุ่ม กันออกข้อสอบ แบบทดสอบ และเครื่องมือวัดและเกณฑ์ การให้คะแนน - ใช้เครื่องมือที่หลากหลาย คือ ระหว่างภาคเรียน แบบทดสอบวัดความรู้ก่อน เรียน-หลังเรียน แบบทดสอบ การเขียน แบบทดสอบการ อ่านคำศัพท์ ส่วนการ ประเมินผลปลายภาค ใช้ ข้อสอบที่สร้างขึ้นใหม่ทุกปี ตามตัวชี้วัดที่สอน</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>มาแล้ว ออกข้อสอบกำหนด กรอบและเกณฑ์การประเมิน แล้วก็นำมาให้แต่ละโรงเรียน นำไปใช้ มีวิวัฒนาการ คือ หลังจากคุณครูเข้ากลุ่มแล้ว คุณครูสามารถเข้าใจและ ออกแบบเองได้” (ครูผู้นิเทศ โรงเรียนที่ 4)</p> <p>“การวัดและประเมินผล ผู้เรียนจะใช้เครื่องมือที่ หลากหลาย คือ ระหว่างภาค เรียน แบบทดสอบวัดความรู้ ก่อนเรียน-หลังเรียน แบบทดสอบการเขียน แบบทดสอบการอ่านคำศัพท์ ส่วนการประเมินผลปลาย ภาค ใช้ข้อสอบที่สร้างขึ้นใหม่ ทุกปี ตามตัวชี้วัดที่สอน และ ควรมีโปรแกรมวัดผล ทันสมัย”</p> <p>(ครูผู้นิเทศโรงเรียนที่ 5)</p>	<p>- ควรมีโปรแกรมวัดผล ทันสมัย</p>	
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“ส่งเสริมให้ครูสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผลประเมินผล ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะ ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การอ่าน การพูด การ เขียน โดยวิธีการนิเทศแบบ กัลยาณมิตร”(ศึกษานิเทศก์คนที่ 1)</p> <p>“มีจัดการแข่งขันทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่าน และ เขียน เพื่อทดสอบความรู้ของ ครูผู้สอนด้านการวัดผล ประเมินผลของผู้เรียนในกลุ่ม โซน แล้วจัดอบรมเพื่อเพิ่ม ความรู้ ให้กับ ครูผู้สอน นำมาใช้ในการจัดการเรียน</p>	<p>- การนิเทศแบบกัลยาณมิตร - การแข่งขันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อทดสอบความรู้ของ ครูผู้สอนด้านการวัดผล ประเมินผลของผู้เรียนในกลุ่ม โซน - จัดอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ ให้กับครูผู้สอน นำมาใช้ใน การจัดการเรียนการสอน - แนะนำวิธีการวัด ประเมินผลให้ครูเพิ่มเติม เช่น แบบประเมินการอ่านออก เสียง แบบประเมินการเขียน แบบประเมินการพูด แบบทดสอบการฟัง - ใช้วิธีการประเมินให้ตรงกับ เรื่องที่ประเมิน</p>	

การนิเทศการสอนครู ภาษาอังกฤษ	เนื้อหาจากการสัมภาษณ์	สรุปวิธีการการนิเทศการ สอนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	แนวทางการนิเทศการ สอนครูผู้สอน ภาษาอังกฤษ
	<p>การสอน”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 2)</p> <p>“จัดอบรมการวัดผล ประเมินผลให้ครูสามารถ นำไปใช้ได้ในห้องเรียนรวมทั้ง แนะนำวิธีการวัดประเมินผล ให้ครูเพิ่มเติม เช่น แบบ ประเมินการอ่านออกเสียง แบบประเมินการเขียน แบบ ประเมินการพูด แบบทดสอบ การฟัง”(ศึกษานิเทศก์คนที่ 3)</p> <p>“แนะนำให้ครูใช้วิธีการ ประเมินให้ตรงกับเรื่องที่ ประเมิน เช่นแบบทดสอบ ปากเปล่า ใช้ประเมินทักษะ ทางการพูด แบบประเมินการ เขียน ใช้ทดสอบความรู้ นักเรียนทางด้านคำศัพท์”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 4)</p>		
<p>4. ด้านวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ</p> <p>4.2 การสร้างและใช้ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เช่น ตัวอย่างชิ้นงาน (Work Samples) แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฯลฯ</p>	<p>“ให้ครูได้เน้นการฝึกทักษะ การพูด อ่าน เขียนและฟัง เป็นรายบุคคลและจัดกลุ่มที่ ถนัดด้านใดด้านหนึ่งอยู่ใน กลุ่มเดียวกันเพื่อจัดการเรียน การสอนในห้องเรียนได้อย่าง เหมาะสมและวัดผล ประเมินผลได้ตรงจุด โดยใช้ วิธีการวัดผลประเมินผลอย่าง หลากหลายวิธี”</p> <p>(ศึกษานิเทศก์คนที่ 5)</p>	<p>- เน้นการฝึกทักษะการพูด อ่าน เขียนและฟัง เป็น รายบุคคล - วัดผลประเมินผลอย่าง หลากหลายวิธี</p>	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววิไลพร ชิมชาติ เกิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2532 ที่จังหวัดศรีสะเกษ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2555 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2559 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งข้าราชการครู (คศ1.) โรงเรียนวัดสุขใจ สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY